

Socialförsäkringsutskottets betänkande 2018/19:SfU16

Migration och asylpolitik

Sammanfattning

Utskottet föreslår med anledning av ett antal motionsyrkanden att riksdagen ska göra ett tillkännagivande till regeringen om att utvisning på grund av brott bör användas i fler fall. Utskottet föreslår att riksdagen avslår övriga motionsyrkanden om bl.a. svensk migrationspolitik, fri rörlighet för EU-medborgare och samarbetet inom EU på asyl- och migrationsområdet, asylprocessen, mottagande av asylsökande, verkställighet av avvisnings- och utvisningsbeslut samt utvisning på grund av brott.

I ärendet finns 49 reservationer (M, SD, C, V, KD, L) och fem särskilda yttranden (SD, C, L).

Behandlade förslag

Cirka 280 yrkanden i motioner från allmänna motionstiden 2018/19.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut.....	4
Redogörelse för ärendet.....	11
Utskottets överväganden.....	12
Migrations- och flyktingpolitik.....	12
EU:s asyl- och migrationspolitik.....	28
Fri rörlighet för EU-medborgare.....	35
Asylprocessen.....	38
Mottagande av asylsökande.....	56
Verkställighet av avvísings- och utvisningsbeslut.....	63
Utvisning på grund av brott.....	73
Reservationer.....	80
1. Migrations- och flyktingpolitik, punkt 1 (M).....	80
2. Migrations- och flyktingpolitik, punkt 1 (SD).....	81
3. Migrations- och flyktingpolitik, punkt 1 (V).....	84
4. Migrations- och flyktingpolitik, punkt 1 (KD).....	86
5. Återkallelse av uppehållstillstånd, punkt 2 (M).....	87
6. Återkallelse av uppehållstillstånd, punkt 2 (SD).....	88
7. Kvotflyktingssystemet, punkt 3 (SD).....	89
8. EU:s asyl- och migrationspolitik, punkt 4 (M).....	89
9. EU:s asyl- och migrationspolitik, punkt 4 (V).....	90
10. EU:s asyl- och migrationspolitik, punkt 4 (KD).....	91
11. EU:s asyl- och migrationspolitik, punkt 4 (L).....	92
12. Fri rörlighet för EU-medborgare, punkt 5 (M).....	93
13. Fri rörlighet för EU-medborgare, punkt 5 (SD).....	94
14. Fri rörlighet för EU-medborgare, punkt 5 (KD).....	94
15. Fri rörlighet för EU-medborgare, punkt 5 (L).....	95
16. Fri rörlighet och de sociala trygghetssystemen, punkt 6 (M, SD).....	96
17. Asylprocessen, punkt 7 (M).....	96
18. Asylprocessen, punkt 7 (SD).....	97
19. Asylprocessen, punkt 7 (V).....	98
20. Asylprocessen, punkt 7 (KD).....	99
21. Straff och kontrollåtgärder, punkt 8 (M).....	100
22. Straff och kontrollåtgärder, punkt 8 (SD).....	100
23. Rättssäker handläggning i ärenden om skyddsbehov på grund av religiös uppfattning eller sexuell läggning, punkt 9 (C, V, KD).....	101
24. Övrigt om handläggningen, punkt 10 (V).....	102
25. Övrigt om handläggningen, punkt 10 (KD).....	103
26. Övrigt om handläggningen, punkt 10 (L).....	104
27. Barn och unga i asylprocessen, punkt 11 (M).....	104
28. Barn och unga i asylprocessen, punkt 11 (SD).....	105
29. Rätten för asylsökande att arbeta, punkt 12 (M, C, KD, L).....	106
30. Rätten för asylsökande att arbeta, punkt 12 (SD).....	106
31. Rätten för asylsökande att arbeta, punkt 12 (V).....	107
32. Identitetskrav för arbete, punkt 13 (KD).....	107
33. Identitetskrav för arbete, punkt 13 (L).....	108
34. Mottagande av asylsökande, punkt 14 (M).....	108
35. Mottagande av asylsökande, punkt 14 (SD).....	109
36. Mottagande av asylsökande, punkt 14 (V).....	110

37. Mottagande av asylsökande, punkt 14 (KD).....	111
38. Eget boende, punkt 15 (M)	111
39. Eget boende, punkt 15 (SD)	112
40. Eget boende, punkt 15 (KD).....	113
41. Asylboende och utsatta grupper, punkt 16 (SD).....	114
42. Asylboende och utsatta grupper, punkt 16 (V)	115
43. Asylboende och utsatta grupper, punkt 16 (KD)	116
44. Verkställighet av avvisnings- och utvisningsbeslut, punkt 17 (M).....	116
45. Verkställighet av avvisnings- och utvisningsbeslut, punkt 17 (SD) ...	118
46. Verkställighet av avvisnings- och utvisningsbeslut, punkt 17 (V).....	119
47. Utvisning på grund av brott, punkt 18 (M).....	120
48. Utvisning på grund av brott, punkt 18 (SD)	121
49. Utvisning på grund av brott, punkt 18 (L)	122
Särskilda yttranden	123
1. Migrations- och flyktingpolitik, punkt 1 (C)	123
2. Migrations- och flyktingpolitik, punkt 1 (L).....	123
3. EU:s asyl- och migrationspolitik, punkt 4 (SD).....	123
4. Rättssäker handläggning i ärenden om skyddsbehov på grund av religiös uppfattning eller sexuell läggning, punkt 9 (SD).....	124
5. Mottagande av asylsökande, punkt 14 (SD)	124
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	125
Motioner från allmänna motionstiden 2018/19	125

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Migrations- och flyktingpolitik

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:36 av Richard Jomshof (SD),

2018/19:266 av Richard Jomshof (SD),

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 1, 2 och 4,

2018/19:516 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkande 1,

2018/19:756 av Christina Høj Larsen m.fl. (V) yrkandena 23 och 24,

2018/19:768 av Boriana Åberg (M),

2018/19:1124 av Edward Riedl (M),

2018/19:1425 av Alexandra Anstrell (M) yrkandena 1 och 2,

2018/19:2227 av Maj Karlsson m.fl. (V) yrkande 21,

2018/19:2322 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkandena 2–5,

2018/19:2462 av Lars Beckman och Ellen Juntti (båda M),

2018/19:2484 av Helena Vilhelmsson (C) yrkandena 1 och 2,

2018/19:2552 av Rickard Nordin (C) yrkande 5,

2018/19:2765 av Mikael Oscarsson (KD) yrkande 4,

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 2, 3 och 12,

2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkandena 5 och 6,

2018/19:2918 av Ulf Kristersson m.fl. (M) yrkande 13,

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 1–6, 18–20, 54 och 55,

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkandena 1–4, 8 och 15,

2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkandena 1, 3, 5–7, 11, 12 och 19,

2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 1 och

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 1, 3–5, 14 och 22–24.

Reservation 1 (M)

Reservation 2 (SD)

Reservation 3 (V)

Reservation 4 (KD)

2. Återkallelse av uppehållstillstånd

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 14–16,

2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkandena 13 och 14 samt

2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 11.

Reservation 5 (M)

Reservation 6 (SD)

3. Kvotflyktingsystemet

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:436 av Markus Wiechel och Sara Seppälä (båda SD),
2018/19:516 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkande 2,
2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkande 10 och
2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 2.

Reservation 7 (SD)

4. EU:s asyl- och migrationspolitik

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 20–27 och 31–33,
2018/19:1992 av Magnus Manhammar (S),
2018/19:2040 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 14,
2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkandena 16 och 17,
2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 29–31,
2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkandena 1–3,
2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 57, 58, 63 och 64
samt
2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkandena 5, 7 och 9.

Reservation 8 (M)

Reservation 9 (V)

Reservation 10 (KD)

Reservation 11 (L)

5. Fri rörlighet för EU-medborgare

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:362 av Markus Wiechel (SD) yrkandena 1 och 2,
2018/19:2473 av Andreas Carlson m.fl. (KD) yrkande 1,
2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 23,
2018/19:2866 av Tomas Tobé m.fl. (M) yrkande 2,
2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkande 66 och
2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 15 och 16.

Reservation 12 (M)

Reservation 13 (SD)

Reservation 14 (KD)

Reservation 15 (L)

6. Fri rörlighet och de sociala trygghetssystemen

Riksdagen avslår motion

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkande 67.

Reservation 16 (M, SD)

7. Asylprocessen

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 10, 14–17 och 19,

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 5 och 20,
 2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 10–12, 36 och 38,
 2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 10,
 2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkande 4 och
 2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 6, 7 och 20.

Reservation 17 (M)

Reservation 18 (SD)

Reservation 19 (V)

Reservation 20 (KD)

8. Straff och kontrollåtgärder

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:133 av Adam Marttinen m.fl. (SD) yrkande 22,
 2018/19:136 av Adam Marttinen m.fl. (SD) yrkande 12,
 2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 21 och 32,
 2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkande 16 och
 2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 2, 9 och 10.

Reservation 21 (M)

Reservation 22 (SD)

9. Rättssäker handläggning i ärenden om skyddsbehov på grund av religiös uppfattning eller sexuell läggning

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:174 av Hans Eklind och Lars Adaktusson (båda KD) yrkande 2,
 2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkande 13,
 2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkande 21 och
 2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkande 7.

Reservation 23 (C, V, KD)

10. Övrigt om handläggningen

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 12, 39 och 40,
 2018/19:483 av Robert Hannah och Arman Teimouri (båda L) yrkandena 1, 3 och 5,
 2018/19:2227 av Maj Karlsson m.fl. (V) yrkandena 20 och 22,
 2018/19:2297 av Åsa Lindhagen m.fl. (MP) yrkande 5,
 2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 18 och
 2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkande 4.

Reservation 24 (V)

Reservation 25 (KD)

Reservation 26 (L)

11. Barn och unga i asylprocessen

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:220 av Jörgen Grubb (SD),
2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 3, 6–9 och 11,
2018/19:2300 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkandena 1 och 2,
2018/19:2594 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 12,
2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkande 13 och
2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 8.

Reservation 27 (M)

Reservation 28 (SD)

12. Rätten för asylsökande att arbeta

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:601 av Maria Ferm (MP) yrkandena 1 och 2,
2018/19:756 av Christina Höj Larsen m.fl. (V) yrkandena 13 och 14,
2018/19:1398 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkande 1,
2018/19:2727 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkande 8,
2018/19:2819 av Tobias Billström m.fl. (M, C, KD, L) yrkande 5,
2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkandena 10 och 11 samt
2018/19:2984 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 12.

Reservation 29 (M, C, KD, L)

Reservation 30 (SD)

Reservation 31 (V)

13. Identitetskrav för arbete

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkande 8 och
2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 18.

Reservation 32 (KD)

Reservation 33 (L)

14. Mottagande av asylsökande

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:34 av Richard Jomshof (SD),
2018/19:756 av Christina Höj Larsen m.fl. (V) yrkandena 1, 26 och 27,
2018/19:2300 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkande 5,
2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 7 och 9,
2018/19:2915 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkande 27,
2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 39–42,
2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 17 och
2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 10 och 13.

Reservation 34 (M)

Reservation 35 (SD)

Reservation 36 (V)

Reservation 37 (KD)

15. Eget boende

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:329 av Markus Wiechel (SD),

2018/19:491 av Robert Hannah (L),

2018/19:622 av Ingela Nylund Watz m.fl. (S),

2018/19:1120 av Roger Hedlund m.fl. (SD) yrkande 3,

2018/19:1960 av Olle Thorell m.fl. (S),

2018/19:2142 av Hillevi Larsson m.fl. (S),

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkande 22,

2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkande 9,

2018/19:2918 av Ulf Kristersson m.fl. (M) yrkande 5,

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkandena 19 och 20,

2018/19:2923 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 32 och

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 16.

Reservation 38 (M)

Reservation 39 (SD)

Reservation 40 (KD)

16. Asylboende och utsatta grupper

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:483 av Robert Hannah och Arman Teimouri (båda L) yrkandena 2 och 4,

2018/19:516 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkandena 3 och 4,

2018/19:523 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkandena 2–6, 8 och 9,

2018/19:756 av Christina Høj Larsen m.fl. (V) yrkande 3,

2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 19,

2018/19:2843 av Annika Qarllsson m.fl. (C) yrkandena 28 och 30,

2018/19:2915 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkande 14,

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 16 och

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 18 och 19.

Reservation 41 (SD)

Reservation 42 (V)

Reservation 43 (KD)

17. Verkställighet av avvísings- och utvisningsbeslut

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:134 av Adam Marttinen m.fl. (SD) yrkande 22,

2018/19:136 av Adam Marttinen m.fl. (SD) yrkandena 27 och 29,

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 41 och 42,

2018/19:1353 av Josef Fransson (SD),

2018/19:2728 av Maria Ferm m.fl. (MP),

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 15, 16 och 18,

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 8, 17, 24–26, 29–31 och 43,

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 21,

2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkandena 15 och 20,

2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 6, 7, 12 och 14 samt

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 9 och 11.

Reservation 44 (M)

Reservation 45 (SD)

Reservation 46 (V)

18. Utvisning på grund av brott

Riksdagen avslår motionerna

2018/19:136 av Adam Marttinen m.fl. (SD) yrkandena 24–26,

2018/19:523 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkande 7,

2018/19:735 av Richard Jomshof m.fl. (SD) yrkande 23,

2018/19:869 av Edward Riedl (M),

2018/19:1902 av Louise Meijer (M),

2018/19:2594 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 13,

2018/19:2596 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkandena 24 och 25,

2018/19:2639 av Ellen Juntti m.fl. (M),

2018/19:2869 av Tomas Tobé m.fl. (M) yrkandena 6–8,

2018/19:2870 av Tomas Tobé m.fl. (M) yrkande 9,

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 47–53 och

2018/19:2923 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 20.

Reservation 47 (M)

Reservation 48 (SD)

Reservation 49 (L)

19. Utvisning på grund av brott i fler fall

Riksdagen ställer sig bakom det som utskottet anför om att utvisning på grund av brott bör användas i fler fall och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen delvis motionerna

2018/19:1898 av Louise Meijer (M),

2018/19:2469 av Andreas Carlson m.fl. (KD) yrkande 4,

2018/19:2596 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 23,

2018/19:2765 av Mikael Oscarsson (KD) yrkande 5,

2018/19:2819 av Tobias Billström m.fl. (M, C, KD, L) yrkande 50,

2018/19:2861 av Johan Hedin m.fl. (C) yrkande 15,

2018/19:2870 av Tomas Tobé m.fl. (M) yrkande 8 och

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkande 46.

Stockholm den 28 mars 2019

På socialförsäkringsutskottets vägnar

Maria Malmer Stenergard

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Maria Malmer Stenergard (M), Rikard Larsson (S), Carina Öhlsson (S), Katarina Brännström (M), Paula Bieler (SD), Kadir Kasirga (S), Hans Eklind (KD), Björn Petersson (S), Jonas Andersson i Skellefteå (SD), Mats Berglund (MP), Arin Karapet (M), Ann-Sofie Alm (M), Jennie Åfeldt (SD), Johanna Jönsson (C), Christina Høj Larsen (V), Barbro Westerholm (L) och Erica Nädin (S).

Redogörelse för ärendet

I betänkandet behandlar utskottet motionsyrkanden från allmänna motions-tiden 2018/19. Motionerna tar bl.a. upp frågor om migrations- och flyktingpo-litik, fri rörlighet för EU-medborgare och det gemensamma europeiska asyl-systemet, mottagande av asylsökande, verkställighet av avvisnings- och utvis-ningsbeslut samt utvisning på grund av brott.

Utskottets överväganden

Migrations- och flyktingpolitik

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden bl.a. om en utredning om en ny migrationslagstiftning, om ändringar eller upphävande av den s.k. tillfälliga lagen, om konsekvenser av att brott begås under asyltiden, om längden på uppehållstillstånd samt om uppehållstillstånd när det finns synnerligen eller särskilt ömmande omständigheter.

Jämför reservation 1 (M), 2 (SD), 3 (V), 4 (KD), 5 (M), 6 (SD) och 7 (SD) samt särskilt yttrande 1 (C) och 2 (L).

Gällande ordning

Utlänningslagen

Enligt 4 kap. 1 § utlänningslagen (2005:716), förkortad UtL, är en flykting en utlänning som befinner sig utanför det land som han eller hon är medborgare i, därför att han eller hon känner välgrundad fruktan för förföljelse på grund av ras, nationalitet, religiös eller politisk uppfattning eller på grund av kön, sexuell läggning eller annan tillhörighet till en viss samhällsgrupp och inte kan, eller på grund av sin fruktan inte vill, begagna sig av detta lands skydd.

Alternativt skyddsbehövande är, enligt 4 kap. 2 § UtL, en utlänning som i andra fall befinner sig utanför det land som han eller hon är medborgare i därför att

1. det finns grundad anledning att anta att utlänningen vid ett återvändande till hemlandet skulle löpa risk att straffas med döden eller att utsättas för kroppsstraff, tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, eller som civilperson löpa en allvarlig och personlig risk att skadas på grund av urskillningslöst våld med anledning av en yttre eller inre väpnad konflikt och
2. utlänningen inte kan, eller på grund av en sådan risk som avses i punkt 1 inte vill, begagna sig av hemlandets skydd.

En övrig skyddsbehövande är en utlänning som i andra fall än de som avses i 4 kap. 1 och 2 §§ UtL befinner sig utanför det land som han eller hon är medborgare i, därför att han eller hon behöver skydd på grund av en yttre eller inre väpnad konflikt eller på grund av andra svåra motsättningar i hemlandet som medför att han eller hon känner välgrundad fruktan för att utsättas för allvarliga övergrepp, eller då han eller hon inte kan återvända till sitt hemland på grund av en miljökatastrof (4 kap. 2 a § UtL).

De nämnda bestämmelserna gäller även statslösa utlänningar och oberoende av om det är landets myndigheter som är ansvariga för att utlänningarna riskerar att utsättas för förföljelse eller om dessa inte kan antas erbjuda trygghet mot förföljelse från enskilda.

Enligt 5 kap. 1 b § UtL får en asylansökan avvisas om sökanden

1. i en annan medlemsstat i EU har förklarats vara flykting eller alternativt skyddsbehövande,
2. i ett land som inte är en medlemsstat i EU har förklarats vara flykting eller har motsvarande skydd, om sökanden kommer att släppas in i det landet och där är skyddad mot förföljelse och mot att sändas vidare till ett annat land där han eller hon riskerar förföljelse, eller
3. kan sändas till ett land där han eller hon
  - inte riskerar att utsättas för förföljelse,
  - inte riskerar att utsättas för dödsstraff, kroppsstraff, tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning,
  - är skyddad mot att sändas vidare till ett land där han eller hon inte har motsvarande skydd,
  - har möjlighet att ansöka om skydd som flykting, och
  - har en sådan anknytning till det aktuella landet att det är rimligt för honom eller henne att resa dit.

Flyktingar, alternativt skyddsbehövande och övriga skyddsbehövande som befinner sig i Sverige har rätt till uppehållstillstånd. Upphållstillståndet ska vara permanent eller gälla i minst tre år. En flykting får dock vägras uppehållstillstånd om flyktingen genom ett synnerligen grovt brott har visat att det skulle vara förenat med allvarlig fara för allmän ordning och säkerhet att låta honom eller henne stanna i Sverige eller flyktingen har bedrivit verksamhet som inneburit fara för rikets säkerhet och det finns anledning att anta att han eller hon skulle fortsätta verksamheten här (5 kap. 1 § UtL). En utlänning är utesluten från att anses som alternativt eller övrig skyddsbehövande bl.a. om det finns synnerlig anledning att anta att han eller hon har gjort sig skyldig till ett grovt brott eller utgör en fara för rikets säkerhet (4 kap. 2 c § UtL).

Om uppehållstillstånd inte kan ges på annan grund får enligt 5 kap. 6 § UtL tillstånd beviljas en utlänning om det vid en samlad bedömning av utlänningens situation finns sådana synnerligen ömmande omständigheter att han eller hon bör tillåtas att stanna i Sverige. För barn är det tillräckligt att omständigheterna är särskilt ömmande för att uppehållstillstånd ska få beviljas. Vid bedömningen ska utlänningens hälsotillstånd och anpassning till Sverige samt situationen i hemlandet särskilt beaktas.

Om en utlänning som vistas i Sverige vill ha betänketid för att återhämta sig och för att kunna ta ställning till om han eller hon vill samarbeta med de brottsutredande myndigheterna, ska på ansökan av förundersökningsledaren ett tidsbegränsat uppehållstillstånd om 30 dagar meddelas, om det behövs för

att en förundersökning eller huvudförhandling i ett brottmål ska kunna genomföras och hänsyn till den allmänna ordningen och säkerheten inte talar mot att tillstånd ges (5 kap. 15 § UtL).

Enligt 2 kap. 3 § UtL ska en utlänning som reser in i eller vistas i Sverige ha Schengenvisering eller nationell visering, om inte något undantag föreligger.

Mottagandeutredningen föreslår i sitt utredningsbetänkande Ett ordnat mottagande – gemensamt ansvar för snabb etablering eller återvändande (SOU 2018:22) att staten inrättar ankomstcenter för samtliga asylsökande. Centren ska möjliggöra en snabb och rättssäker prövning, tydligare styrning och skapa ordning och reda i mottagandet. Enligt förslaget bör en asylansökan kunna lämnas in endast vid ett ankomstcenter eller vid gränsen och det föreslås bli obligatoriskt för asylsökande att bo på ett center och delta i verksamheten där.

Tillfälliga lagen

Lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att beviljas uppehållstillstånd i Sverige (tillfälliga lagen) trädde i kraft den 20 juli 2016 och ska gälla i högst tre år. Lagen innebär att det svenska regelverket om uppehållstillstånd i Sverige tillfälligt anpassas till miniminivån enligt EU-rätten och internationella konventioner. Den tillfälliga lagen gäller framför motsvarande bestämmelser i utlänningslagen.

Ett uppehållstillstånd som beviljas en flykting eller en alternativt skyddsbehövande ska enligt 5 § tillfälliga lagen vara tidsbegränsat. Om utlänningen är flykting ska uppehållstillståndet gälla i tre år. Om flyktingen beviljas ett nytt uppehållstillstånd ska även det nya tillståndet gälla i tre år. Om utlänningen är alternativt skyddsbehövande ska uppehållstillståndet gälla i 13 månader. Om ett nytt uppehållstillstånd beviljas därefter ska det nya tillståndet gälla i två år.

Asylsökande som bedöms vara alternativt skyddsbehövande har inte rätt till familjeåterförening, om de inte ansökte om uppehållstillstånd senast den 24 november 2015. Emellertid har en utlänning som är förälder till ett ogift utländskt barn som är flykting eller annan skyddsbehövande, eller en annan vuxen person som får anses ha trätt i föräldrarnas ställe, rätt till familjeåterförening om utlänningen befinner sig i Sverige och beslutet om hans eller hennes asylansökan fattas i samband med barnets asylansökan (7 §). Vidare kan en anhörig beviljas uppehållstillstånd om ett beslut att neka ett uppehållstillstånd skulle strida mot ett svenskt konventionsåtagande (13 §).

Enligt 4 § tillfälliga lagen ska övriga skyddsbehövande inte beviljas uppehållstillstånd.

Upphållstillstånd på grund av synnerligen eller särskilt ömmande omständigheter får beviljas endast om det skulle strida mot ett svensk konventionsåtagande att utvisa eller avvisa utlänningen och tillståndet ska vara tidsbegränsat (11 och 12 §§ tillfälliga lagen). Även uppehållstillstånd som beviljas enligt utlänningslagens regler om hinder mot verkställighet ska vara tidsbegränsade (15 § tillfälliga lagen).

Genom tillfälliga lagen infördes ett skärpt försörjningskrav som innebär att anknytningspersonen ska kunna försörja sig själv och den anhörige. Dessutom krävs en bostad av tillräcklig storlek och standard för såväl anknytningspersonen som den anhörige (9 §). Dock finns vissa undantag.

Enligt 17 § tillfälliga lagen kan den som kan försörja sig genom arbete eller näringsverksamhet beviljas permanent uppehållstillstånd när ett tidsbegränsat uppehållstillstånd har löpt ut. För den under 25 år krävs att han eller hon har fullföljt en gymnasieutbildning eller motsvarande. Genom ändringar i lagen infördes en möjlighet att få uppehållstillstånd, eller längre uppehållstillstånd, för den som bedriver gymnasiestudier eller motsvarande (16 a–16 f § tillfälliga lagen). Uppehållstillstånd kan även beviljas för fortsatta studier (16 g–16 h § tillfälliga lagen), och den som har haft uppehållstillstånd eller längre uppehållstillstånd på grund av studier och som har fullföljt utbildningen kan därefter få uppehållstillstånd för att etablera sig på arbetsmarknaden (16 i § tillfälliga lagen).

Enligt övergångsbestämmelserna (punkt 2) till tillfälliga lagen tillämpas inte lagen vid prövning av en ansökan om uppehållstillstånd från ett barn eller en vuxen som ingår i samma familj som ett barn, om barnets ansökan registrerades hos Migrationsverket den 24 november 2015 eller tidigare. Tillfälliga lagen tillämpas dock om utlänningen vid Migrationsverkets prövning inte längre är ett barn eller inte längre ingår i samma familj som ett barn.

Återkallelse av uppehållstillstånd m.m.

Uppehållstillstånd får återkallas för en utlänning som medvetet har lämnat oriktiga uppgifter eller medvetet har förtigit omständigheter som har varit av betydelse för att få tillståndet. Om utlänningen har vistats här i landet i mer än fyra år med uppehållstillstånd får tillståndet endast återkallas om det finns synnerliga skäl (7 kap. 1 § UtIL).

Uppehållstillstånd får vidare återkallas när det finns särskilda skäl för det, men bara om utlänningen ännu inte har rest in i Sverige (7 kap. 2 § UtIL). Som exempel kan nämnas att förutsättningen för uppehållstillstånd ändrats väsentligt.

Om utlänningen har rest in i landet får (enligt 7 kap. 3 § UtIL) uppehållstillståndet återkallas om

1. utlänningen utan arbetstillstånd bedriver verksamhet som kräver ett sådant tillstånd,
2. utlänningen har beviljats arbetstillstånd och anställningen har upphört, om inte utlänningen har fått en ny anställning, eller
3. det på grund av tidigare verksamhet eller i övrigt kan antas att utlänningen kommer att bedriva sabotage, spioneri eller olovlig undermåttelseverksamhet i Sverige eller i något annat nordiskt land.

Uppehållstillstånd får dock inte återkallas enligt 1 eller 3 ovan om utlänningen har vistats här i landet i mer än tre år med uppehållstillstånd när frågan om återkallelse prövas av den myndighet som först beslutar i saken.

Ett tidsbegränsat uppehållstillstånd på grund av en icke etablerad anknytning får återkallas om förhållandet upphör.

Vid bedömning av om ett uppehållstillstånd bör återkallas när utlänningen har rest in i landet ska hänsyn tas till den anknytning utlänningen har till det svenska samhället och till om andra skäl talar mot en återkallelse. Då ska levnadsomständigheter, om utlänningen har barn i Sverige, övriga familjeförhållanden och vistelsetiden i Sverige särskilt beaktas (7 kap. 4 § UtlL).

Permanent uppehållstillstånd ska återkallas om utlänningen inte längre är bosatt i Sverige (7 kap. 7 § UtlL).

I 4 kap. 5 § UtlL regleras när en flykting upphör att vara flykting, vilket sker bl.a. om utlänningen av fri vilja på nytt använder sig av det lands skydd där han eller hon är medborgare eller av fri vilja återvänder för att bosätta sig i det landet.

Kvotflyktingssystemet m.m.

Sedan 1950 beslutar riksdagen varje år hur mycket pengar som ska avsättas för vidarebosättning av s.k. kvotflyktingar. Regeringen ger därefter Migrationsverket i uppdrag att i samarbete med UNHCR ta ut och överföra flyktingarna till Sverige. Antalet personer som vidarebosätts till Sverige har ökat från 1 900 under 2016 till 3 400 under 2017 och 5 000 fr.o.m. 2018. Även under 2019 kommer 5 000 personer att vidarebosättas.

UNHCR:s årliga analys av det globala behovet av vidarebosättning utgör grunden när Sverige planerar vilka länder kvotflyktingar ska tas ut ifrån. Migrationsverket samråder sedan med Regeringskansliet om hur flyktingkvoten ska fördelas mellan olika grupper, och därefter beslutar verket om fördelningen. UNHCR presenterar sedan individer i behov av skydd för Migrationsverket som prövar deras ärenden.

Motionerna

Migrationspolitik, allmänt

Ulf Kristersson m.fl. (M) begär i partimotion 2018/19:2918 yrkande 13 ett tillkännagivande om att grundläggande kunskaper i svenska språket ska vara ett krav för permanent uppehållstillstånd. Motionärerna anför att språket har stor betydelse för integrationen.

I kommittémotion 2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) begärs i yrkande 1 ett tillkännagivande om att Sverige ska ha en stram, human och långsiktig hållbar migrationspolitik. Enligt motionärerna har Sverige tagit och tar ett stort ansvar för människor som har flytt sitt hemland. Mottagandet har varit stort och dessutom tillkommer anhöriginvandringen. Sverige ska vara öppet och ge skydd, men migrationspolitiken måste utformas med hänsyn till det stora asylmottagandet och till integrationsproblemen. Det är viktigt att komma bort från de tvära kasten i migrationspolitiken. I yrkande 2 begärs ett

tillkännagivande om att en parlamentarisk utredning om en ny migrationslagstiftning ska tillsättas och i yrkande 3 att en tillfällig lag som begränsar möjligheten att beviljas uppehållstillstånd i Sverige ska gälla tills en ny migrationslagstiftning är på plats. I yrkande 4 begär motionärerna ett tillkännagivande om att tidsbegränsade uppehållstillstånd som huvudregel ska ingå i en ny migrationslagstiftning. System med tidsbegränsade uppehållstillstånd finns i bl.a. Finland, Norge, Danmark, Tyskland, Frankrike och Nederländerna. I yrkande 5 begärs ett tillkännagivande om att det för permanent uppehållstillstånd ska ställas krav på grundläggande kunskaper i svenska språket i en ny migrationslagstiftning. Språket är en nyckel till arbete, social rörlighet, förståelse för våra institutioner och till samhället i stort. I yrkande 6 begärs ett tillkännagivande om att i en ny migrationslagstiftning ska ett tidsbegränsat uppehållstillstånd kunna omvandlas till ett permanent uppehållstillstånd om den sökande har jobb och egen försörjning i minst ett år. Detta ska dock inte gälla om anställningen är subventionerad. I yrkande 18 begärs ett tillkännagivande om att Migrationsverket ska ha en förteckning över s.k. säkra länder. En asylsökande från ett säkert land kan normalt antas få avslag på ansökan. Individuell prövning ska ske, men en förteckning kan förenkla och snabba på hanteringen. I yrkande 19 begärs ett tillkännagivande om att asylsökande från s.k. säkra länder ska bo på asylboenden under asyltiden. Detta för att underlätta dels kontakterna med Migrationsverket, dels återvändandet, som sannolikt blir aktuellt i dessa fall. I yrkande 20 begärs ett tillkännagivande om att Migrationsverket ska prioritera asylansökningar som sannolikt kommer att leda till ett avslag. Detta rör personer från länder som kännetecknas av en stor andel avslag. Kort handläggningstid är viktig eftersom det ska stå klart för den som överväger att söka asyl att han eller hon snabbt måste lämna landet om asylskäl saknas. Dessutom frigörs platser i mottagandet. I yrkandena 54 och 55 begärs tillkännagivanden om ett ökat samarbete och erfarenhetsutbyte med övriga Norden på migrationsområdet och om en harmonisering av migrationslagstiftningen till övriga Norden.

I motion 2018/19:768 av Borian Åberg (M) begärs ett tillkännagivande om att se över möjligheten att avslå asylansökan för personer som begår brott. Om en asylsökande döms för brott med fängelse i straffskalan bör ansökan avslås i större utsträckning än i dag eftersom det indikerar att personen inte är lämplig att vistas i landet.

I motion 2018/19:1124 av Edward Riedl (M) begärs ett tillkännagivande om att utreda en skärpt lagstiftning för brott som begås under pågående asylprocess. En solidarisk och human flyktingpolitik och en stark rättsstat står inte i motsatsförhållande. Det är av största vikt att de som kommer hit tidigt lär sig om det svenska rättssystemet och följer det från första dagen.

Alexandra Anstrell (M) begär i motion 2018/19:1425 yrkandena 1 och 2 tillkännagivanden om att möjliggöra snabbare handläggning, och eventuell utvisning, av dels asylsökande som gör sig skyldiga till brott, dels ensamkommande som fått åldern uppskriven och begår brott under tiden för asylutredning.

I motion 2018/19:2462 av Lars Beckman och Ellen Juntti (båda M) begärs ett tillkännagivande om avslag och utvisning om brott begås under tiden man är asylsökande. Den som begår brott under tiden som asylsökande har förverkat rätten att få uppehållstillstånd och ska därmed som huvudregel utvisas. En utredning bör tillsättas som tar fram en lagstiftning i enlighet med detta.

I partimotion 2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) begärs i yrkande 1 ett tillkännagivande om grundprinciper för en ansvarsfull migrationspolitik. Enligt motionärerna ska rätt till vistelse säkerställas före inresan och vistelsen måste vara motiverad och följa regelverken samt inte innebära en orimlig försörjningsbörda för Sverige. I yrkande 3 begärs ett tillkännagivande om ett helhetsgrepp kring utlänningslagstiftningen. Den är svår att överblicka och bör därför göras mer lättförståelig, ändamålsenlig och anpassad till dagens migrationssituation. I yrkande 5 begärs ett tillkännagivande om förstärkta krav på konsekvensanalyser. Riksrevisionen har angett att kraven på analyser i propositioner sällan har uppfyllts, ändamålsenligheten i analyserna har brustit och de framlagda förslagets påverkan på migrationen har försumrats. I yrkande 6 begärs ett tillkännagivande om förbättrade informationsflöden och samordningsansvar. Av Riksrevisionens rapport om situationen som uppstod 2015 framgår att beräkningen av det ökade antalet asylsökande spreds till berörda enheter inom Regeringskansliet men inte fördes vidare internt. Även andra brister uppmärksammades. Regeringen bör säkerställa att aktivering av krisberedskap följs av rapportering till en högre instans med ansvar för enhetlighet och samverkan. I yrkande 7 begärs ett tillkännagivande om en tillfällig lag på garanterad miniminivå. I stället för att hasta fram en ny permanent lag bör en ny tillfällig lag antas som slår fast att utvisningar ska verkställas så länge det inte uppenbart bryter mot internationella åtaganden. Motsvarande bör gälla vid asylprövningar. I yrkande 11 begär motionärerna ett tillkännagivande om tidsbegränsade uppehållstillstånd med tydlig koppling till beviljandegrund. Det bör även finnas ett tydligt och enkelt system för förlängning av uppehållstillstånd. I yrkande 12 begärs ett tillkännagivande om vandelsprövning, hälsokontroll, villkorskännedom samt avsiktsförklaringar. Motionärerna anför att brottslingar inte ska kunna komma till Sverige och att ingen ska kunna föra med sig allvarliga sjukdomar. I yrkande 19 begärs ett tillkännagivande om en flyktingpolitik baserad på effektivitet och närhetsprincipen. Rätten för enskilda att komma i säkerhet måste värnas. Målbilden måste dock vara att så få som möjligt ska behöva fly och att flykten ska ske på ett så säkert sätt som möjligt, under så kort tid och så kort sträcka som möjligt. Enligt motionärerna är principen om första asylland grundläggande, och asyl bör beviljas i Sverige endast om ett grannland drabbas av en humanitär kris. En beredskap för detta bör utformas och i övrigt bör fokus ligga på att bistå flyktingar där de befinner sig.

I kommittémotion 2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) begärs i yrkande 1 ett tillkännagivande om en kartläggning av skuggsamhället. Detta

behövs för att motverka ökat utanförskap och kriminalitet. Det saknas tillförlitlig statistik och fakta, men information från myndigheter tyder på att tiotusentals personer befinner sig i Sverige utan tillstånd.

I kommittémotion 2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 1 begärs ett tillkännagivande om hjälp i närområdena. Enligt motionärerna bör de svagaste och mest utsatta där de akuta skyddsbehoven är som störst prioriteras, för att varje krona ska ge så stor effekt som möjligt. Mer resurser bör avsättas till UNHCR. I yrkande 3 begärs ett tillkännagivande om principen om första säkra land. En människa på flykt måste således få skydd i det första säkra land som kan nås, vilket innebär att asylsystemet bör utformas för att motverka långväga migration och sekundärflyttningar. Sverige ska främsta emot asylsökande då ett krig eller en kris har brutit ut i ett grannland. I yrkande 4 begärs ett tillkännagivande om en informationskampanj gällande villkor i Sverige. Personer ska på förhand känna till krav, förväntningar och möjligheter. Regelverken för uppehållstillstånd måste finnas på olika språk och vara tydliga och lättillgängliga. I yrkande 5 begärs ett tillkännagivande om upprättandet av transitcenter vid gränsen, för snabb genomgång och prövning av asylärenden. I yrkande 14 begärs ett tillkännagivande om skärpta beviskrav i asylärenden. Enligt EU-rätten är det möjligt att föreskriva att en asylsökande ska styrka grunderna för sin ansökan om han eller hon har passerat andra säkra länder. Då skulle asyl beviljas endast om sökanden kan styrka sina asylskäl eller har kommit till Sverige utan att ha passerat ett säkert land på vägen. I yrkande 22 begär motionärerna ett tillkännagivande om att permanenta den del av den tillfälliga lagen som avser tidsbegränsat uppehållstillstånd för skyddsbehövande. Permanent uppehållstillstånd ska på sikt avskaffas och ett tidsbegränsat tillstånd ska inte kunna förlängas om de ursprungliga skyddsskälerna inte kvarstår. De som har uppehållstillstånd på grund av skyddsbehov ska generellt sett återvända hem om skyddsbehovet har upphört. I yrkande 23 begärs ett tillkännagivande om att avskaffa synnerligen och särskilt ömmande omständigheter. Motionärerna anger att denna grund för uppehållstillstånd är godtycklig och saknar motsvarighet i internationell och europeisk rätt. I yrkande 24 begär motionärerna ett tillkännagivande om att avskaffa den s.k. gymnasielagen. Tillägget till tillfälliga lagen har enligt motionärerna dels medfört att långa väntetider i sig blir en grund för uppehållstillstånd, dels inneburit att personer som inte har kunnat göra identiteten ens sannolik kan beviljas uppehållstillstånd. De som redan har beviljats ett sådant uppehållstillstånd måste ansöka om nytt tillstånd på andra grunder eller återvända till hemlandet enligt det ursprungliga beslutet, anser motionärerna.

Richard Jomshof (SD) begär i motionerna 2018/19:36 och 2018/19:266 tillkännagivanden om att låta svenska folket få besluta om den svenska invandringspolitikerna i en folkomröstning och om att genomföra en annonskampanj i likhet med vad Danmark har gjort i syfte att minska antalet asylsökande och anhängiginvandrare som tar sig till Sverige.

I kommittémotion 2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) begärs i yrkandena 5 och 6 tillkännagivanden om att personer med synnerligen och

särskilt ömmande omständigheter ska kunna få uppehållstillstånd i Sverige liksom övriga skyddsbehövande.

Helena Vilhelmsson (C) begär i 2018/19:2484 yrkandena 1 och 2 tillkännagivanden om att Sverige bör lagstadga om Europakonventionens regler om reflektionstid på 30 dagar för vila och återhämtning för offer för människohandel och om att fler funktioner i den brottsbekämpande kedjan måste ges mandat att identifiera och bevilja reflektionsperiod. Motionären anför att reflektionstiden inte är lagstadgad. Fokus ska läggas på att ge skydd, stöd och information så att personen själv kan avgöra frågan om att delta i en rättslig process.

Rickard Nordin (C) begär i 2018/19:2552 yrkande 5 ett tillkännagivande om att se över Migrationsverkets regler så att e-sportare räknas som andra atleter och införa e-sportvisum. Enligt motionären har e-sportstjärnor ibland svårt att få visering på grund av gammaldags synsätt och förlagade regler.

I partimotion 2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) begärs i yrkande 1 ett tillkännagivande om att dra tillbaka lagen om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige. Motionärerna anger att familjesplitrning och tidsbegränsade uppehållstillstånd försvårar integrationen och att barn med uppgivenhetssyndrom har svårare att få uppehållstillstånd. Lagen är otydlig och syftet uppnås inte. I yrkande 2 begärs ett tillkännagivande om att regeringen bör tillsätta en utredning för att se över utlänningslagen i syfte att skapa en sammanhängande lagstiftning som är bättre anpassad till dagens verklighet. Sedan hösten 2015 har omfattande lagändringar gjorts, de flesta utan att ha utretts och efter kort och undermålig beredning, och det finns stora brister i utlänningslagen. I yrkande 4 begärs ett tillkännagivande om att en amnesti bör införas för de ensamkommande barn och unga som varit i Sverige i över ett år. Dessa drabbas extra hårt av omsvängningen av migrationspolitiken och tillfälliga lagen.

I kommittémotion 2018/19:756 av Christina Høj Larsen m.fl. (V) begärs i yrkande 23 ett tillkännagivande om att införa en möjlighet till permanent uppehållstillstånd för dem som deltar i snabbspår, etableringsinsatser inom bristyrken eller subventionerade anställningar. Detta föreslås för att de asylsökande som deltar i dessa verksamheter inte ska välja arbete i stället. I yrkande 24 begärs ett tillkännagivande om att bestämmelsen om att en särskild under rättelse från arbetsgivaren till Skatteverket ska vara ett krav för att en person med tidsbegränsat uppehållstillstånd ska kunna få permanent uppehållstillstånd bör tas bort. Arbetstagaren kan inte råda över denna omständighet och kan svårligen kontrollera den. En administrativ miss kan få stora konsekvenser. Att inte underrätta Skatteverket skulle kunna användas av oseriösa arbetsgivare som vill ha arbetskraft med svag rättslig ställning. Migrationsverket bör kunna använda sig av rutinerna vid förlängning av arbetstillstånd, t.ex. begära lönespecifikationer eller kontrolluppgifter.

I kommittémotion 2018/19:2227 av Maj Karlsson m.fl. (V) begärs i yrkande 21 ett tillkännagivande om att se över lagstiftningen så att kvinnor som medverkar i en brottsutredning om våldsbrott eller sexuella övergrepp ska

beviljas ett tidsbegränsat uppehållstillstånd så länge förundersökningen eller domstolsprocessen pågår. Enligt motionärerna är det otänkbart för en kvinna som har avvikit och håller sig gömd att polisanmäla ett våldsbrott eller sexuellt övergrepp eftersom kvinnan då riskerar att utvisas.

I kommittémotion 2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) begärs i yrkande 2 ett tillkännagivande om att värna asylrätten genom att föra en ordnad, human och långsiktigt ansvarsfull integrations- och migrationspolitik som erbjuder en fristad för människor på flykt. Sverige har ett moraliskt ansvar att hjälpa medmänniskor i nöd, men det är inte möjligt att ha asylregler som kraftigt avviker från andra EU-medlemsstaters. I yrkande 3 begärs ett tillkännagivande om asylansökningsområden. Sådana ska finnas i närheten av de stora gränsövergångarna och möjliggöra ett första boende. Vidare ska inom området en första registrering och bedömning göras. Områdena skulle främja en snabbare handläggning samt en rättssäker och effektiv beslutsprocess. I yrkande 12 begärs ett tillkännagivande om att det i utlänningslagen bör införas en huvudregel om tidsbegränsade treåriga uppehållstillstånd för den som har beviljats asyl. Rätten till familjeåterförening ska dock gälla. Permanent uppehållstillstånd ska därefter ges om skyddsbehovet kvarstår eller vid egen försörjning.

Mikael Oscarsson (KD) begär i 2018/19:2765 yrkande 4 ett tillkännagivande om att ytterligare snabba upp processen när det gäller asylsökande från säkra länder så att asyltiden inte kan utnyttjas för att begå brott. De som begår brott under ansökningstiden och vars huvudskäl till vistelsen här kan vara att begå brott bör bedömas snabbare, och detta ska vägas in i deras asylansökan.

I kommittémotion 2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) begärs i yrkande 1 ett tillkännagivande om asylrätten och en rättssäker och individuell asylprövning. Fokus ska ligga på att hjälpa dem med skyddsskäl, de som saknar sådana måste dock lämna landet. I yrkande 2 begärs ett tillkännagivande om behovet av en parlamentarisk utredning om framtidens asylpolitik. I arbetet måste pågående EU-förhandlingar beaktas. I yrkande 3 begärs ett tillkännagivande om att den tillfälliga asyllagstiftningen ska förlängas tills en blocköverskridande överenskommelse är på plats. Samtidigt måste krav ställas på införande av en generösare familjeåterförening. I yrkande 4 begärs ett tillkännagivande om att svensk migrationspolitik måste ligga mer i linje med andra EU-länders. I yrkande 8 begärs ett tillkännagivande om alltför korta uppehållstillstånd. De uppehållstillstånd om 13 månader som utfärdas för alternativt skyddsbehövande leder till problem för både individen och samhället. I yrkande 15 begärs ett tillkännagivande om uppehållstillstånd på grund av gymnasiestudier. Rådande ordning är rättsosäker och orättvis och innebär påfrestningar på skolans personal som involveras i besluten om uppehållstillstånd. Vidare läggs ansvar på kommunerna för boende och försörjning. Många kommer inte att kunna få permanent uppehållstillstånd och riskerar att utnyttjas på arbetsmarknaden eller kommer att gå under jorden.

I 2018/19:516 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkande 1 begärs ett tillkännagivande om att utreda hur Sverige kan få en mer jämställd asylinvandring. Motionärerna anger att det främst är kvinnor som har behov av skydd under krig och är mest utsatta i flyktingläger, men bland asylsökandena är männen flest.

I partimotion 2018/19:2322 av Maria Ferm m.fl. (MP) begärs i yrkande 2 ett tillkännagivande om att personer som är svårt sjuka eller särskilt utsatta ska ges möjlighet till uppehållstillstånd. Motionärerna anför att svårt utsatta personer har fått det än svårare att få uppehållstillstånd på grund av att möjligheten till uppehållstillstånd av ömmande skäl har begränsats. I yrkande 3 begärs ett tillkännagivande om möjlighet till permanent uppehållstillstånd. Tidsbegränsade uppehållstillstånd skapar enligt motionärerna ökad psykisk ohälsa, försvårar möjligheterna att tillgodogöra sig vård och traumabehandling, leder till en sämre etableringsprocess samt har lett till att svårt sjuka har nekats vård och t.o.m. avlidit. I yrkande 4 begärs ett tillkännagivande om att unga personer med stark anknytning till Sverige ska ges större möjligheter till uppehållstillstånd. Det finns ungdomar som är i en situation liknande den som de som har fått uppehållstillstånd för gymnasiestudier befinner sig i, men dessa ungdomar uppfyller inte kriterierna. En utredning bör tillsättas. I yrkande 5 begärs ett tillkännagivande om att tillsätta en utredning i syfte att se över utlänningslagen för att göra den mer enhetlig, begriplig och rättssäker. Förslagen i utredningsbetänkandet Upphållstillstånd på grund av praktiska verkstälighetshinder och preskription (SOU 2017:84) bör enligt motionärerna beaktas i denna utredning.

Återkallelse av uppehållstillstånd

I kommittémotion 2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) begärs i yrkande 14 ett tillkännagivande om att dagens möjlighet till återkallelse av uppehållstillstånd till följd av oriktiga uppgifter ska användas i större utsträckning. Enligt motionärerna bör en utredning av Migrationsverket alltid genomföras när det finns information som ger anledning att tro att det kan ha förekommit oriktiga uppgifter. Motionärerna begär i yrkande 15 ett tillkännagivande om att Migrationsverket ska ges i uppdrag att särskilt driva och prioritera återkallelseärenden och i yrkande 16 ett tillkännagivande om en översyn av reglerna för återkallelse och en ändring av tidsfristen för när det ska krävas synnerliga skäl för att återkalla ett uppehållstillstånd. Motionärerna anger att kravet på synnerliga skäl för återkallelse när en person har vistats i Sverige längre tid än fyra år i praktiken innebär en rätt att stanna om oriktiga uppgifter som har legat till grund för uppehållstillstånd inte upptäcks inom fyra år.

I partimotion 2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkande 13 begärs ett tillkännagivande om regelbundna och automatiserade kontroller av uppehållsgrunder. Detta kan gälla t.ex. utbetald lön, bidrag och ersättningar och även att slå i folkbokföringsregistret för att kontrollera att omständigheter som gällde, eller förmodades gälla, vid beslutstillfället kvarstår. Om så inte är

fallet bör det leda till en förnyad prövning. Vidare bör möjligheter till förenklat utbyte av data på internationell nivå utredas, inte minst vad gäller resehandlingar. I yrkande 14 begärs ett tillkännagivande om återkallelse av uppehållstillstånd. Om grunden för uppehållstillståndet visar sig saknas bör det återkallas. Viss flexibilitet måste finnas om det finns särskilda skäl, men om personen har farit med osanning eller döms för grövre brott mot person bör uppehållstillståndet alltid återkallas.

I kommittémotion 2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) begärs i yrkande 11 ett tillkännagivande om ett ökat fokus på återkallelse av uppehållstillstånd. Enligt motionärerna är det inte ovanligt att de som har fått uppehållstillstånd på grund av anknytning avslutar relationen efter att ha kommit till Sverige eller att skyddsbehövande reser hem. Detta måste medföra återkallelse av uppehållstillstånd, och lagstiftningen bör ses över. Vidare bör kommunikationen mellan Migrationsverket och andra myndigheter underlättas i kontrollsyfte och verket tillföras resurser för återkallelsearbetet.

Kvotflyktingssystemet

I partimotion 2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) begärs i yrkande 10 ett tillkännagivande om ett pausat mottagande av vidarebosatta flyktingar. Motionärerna anger att den förda migrationspolitiken har inneburit stora påfrestningar och att belastningen som följde av krisen 2015 ännu inte har kompenseras.

Även i kommittémotion 2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) begärs i yrkande 2 ett tillkännagivande om ett moratorium för svenskt kvotflyktingmottagande. Migrationspolitiken har inneburit påfrestningar, och allt kvotmottagande bör pausas tills problemen har åtgärdats. Då bör ett jämställdhetsperspektiv beaktas och möjligheten att prioritera personer med hbt-grund och kristna minoritetsgrupper ses över.

Markus Wiechel och Sara Seppälä (båda SD) begär i motion 2018/19:436 ett tillkännagivande om att se över möjligheten med ett system där man tar hänsyn till flyktingars kvalifikationer i samband med vidarebosättning för att underlätta en snabbare anpassning.

Robert Hannah och Juno Blom (båda L) begär i motion 2018/19:516 yrkande 2 ett tillkännagivande om att det svenska kvotssystemet ska prioritera utsatta flyktinggrupper, särskilt kvinnor, barn, personer med funktionshinder och hbtq-personer. Motionärerna anför att tusentals kvinnor har missat chansen att hamna i trygghet medan män länge har haft förtur. Systemet ska enbart användas i fråga om utsatta flyktinggrupper.

Straff, kontroll- och tvångsåtgärder

I kommittémotion 2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) begärs i yrkande 21 ett tillkännagivande om att pass och andra identitetshandlingar ska kunna tas i beslag i asylprocessen i större utsträckning än i dag, för att säkerställa att den som har nekats uppehållstillstånd lämnar landet. I yrkande 32 begärs ett

tillkännagivande om att straffen för allvarliga fall av människosmuggling ska skärpas i Sverige och på EU-nivå.

I partimotion 2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) begärs i yrkande 16 ett tillkännagivande om sanktioner mot andra parter. Att medvetet bidra till att personer som saknar rätt att vistas i landet ändå gör det ska vara straffbart. Det kan t.ex. röra sig om arbetsgivare som anlitar arbetskraft som saknar arbetstillstånd. Sanktionsmöjligheter bör utredas även på internationell nivå, främst gentemot de länder som vägrar ta ansvar för sina egna medborgare.

I kommittémotion 2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) begärs i yrkande 2 ett tillkännagivande om att kriminalisera undangömmandet personer som saknar tillstånd att vistas i Sverige. I dag är detta tillåtet om det inte görs för egen vinning. I yrkande 9 begärs ett tillkännagivande om utökat transportörsansvar. Företagen måste se till att flyg-, tåg- och färjetransporter inte ingår i människosmugglingsnätverk och ta ansvar för att passagerarna har identitets- och resehandlingar. Frågan bör utredas närmare. I yrkande 10 begärs ett tillkännagivande om skärpt straff för människosmuggling. Bland annat riskerar sådan verksamhet migranters liv, utgör led i organiserad människohandel och sexuellt utnyttjande och är en inkomstkälla för organiserad brottslighet. Dessutom bör den som smugglats nekats asyl.

I kommittémotion 2018/19:133 av Adam Marttinen m.fl. (SD) begärs i yrkande 22 ett tillkännagivande om skärpta straff för människosmuggling. Även straffen för organiserande av människosmuggling bör skärpas. Om en insmugglad person söker asyl eller uppehållstillstånd bör huvudregeln vara att ansökan avslås.

I kommittémotion 2018/19:136 av Adam Marttinen m.fl. (SD) begärs i yrkande 12 ett tillkännagivande om att kriminalisera undangömmande av personer som saknar tillstånd att vistas i Sverige. Detta är i dag kriminaliserat endast om det görs för egen vinning.

Utskottets ställningstagande

Migrationen i världen ökar och Sverige är en del av den utvecklingen. En förutsättning för att Sverige på sikt ska kunna hantera denna utveckling är en långsiktigt hållbar och rättssäker migrationspolitik, som samtidigt värnar asylrätten. Asylrätten är en grundläggande rättighet som är fastställd i internationella konventioner.

Antalet asylsökande som sökte sig till Sverige under 2015 var rekordhög, och utmaningarna för det svenska asylsystemet var därför betydande. Det stora antalet asylsökande innebar utmaningar och påfrestningar också för Sveriges kommuner och berörda myndigheter.

För att hantera den akuta flyktingsituationen och upprätthålla asylrätten behövdes ett andrum i det svenska flyktningmottagandet. De svenska reglerna anpassades därför, genom att tillfälliga lagen infördes, temporärt till EU-rättens och internationella konventioners miniminivå med bl.a. tidsbegränsade

uppehållstillstånd. Dessutom infördes tillfälliga identitets- och gränskontroller. De åtgärder som vidtogs tillsammans med politiska förändringar i andra länder och inom EU gjorde att betydligt färre personer sökte asyl i Sverige under åren som följde efter 2015. Antalet asylsökande uppgick 2016 till ca 29 000 personer, 2017 till ca 26 000 personer och 2018 till ca 22 000 personer.

Utskottet konstaterar att tillfälliga lagen gäller t.o.m. den 19 juli 2019 men att det anges i den sakpolitiska överenskommelse som slöts i januari 2019 mellan Socialdemokraterna, Centerpartiet, Liberalerna och Miljöpartiet att lagen förlängs i två år. I utkast till lagrådsremissen Förlängning av lagen om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige från februari 2019 anges således också att lagen ska förlängas att gälla t.o.m. den 19 juli 2021.

I den sakpolitiska överenskommelsen anges vidare: ”Gör upp om den framtida migrationspolitiken i en parlamentarisk kommitté. Partierna är överens om att driva en ny humanitär skyddsgrund i den parlamentariska kommittén.” Utskottet kan konstatera att det i överenskommelsen även anges att familjeåterförening för alternativt skyddsbehövande ska införas och att denna fråga bereds i utskottets betänkande 2018/19:SfU17 Anhöriginvandring.

De åtgärder som vidtogs med anledning av den mycket ansträngda situation som uppstod 2015 var enligt utskottet nödvändiga, och även om situationen nu har blivit bättre kan utskottet konstatera att det alltså finns utmaningar att hantera för samhället, t.ex. vad gäller nyanländas etablering. Utskottet noterar även i detta sammanhang att Mottagandeutredningen lämnat förslag om s.k. ankomstcenter.

EU inledde 1999 ett arbete för att skapa ett gemensamt europeiskt asylsystem och under åren fram till 2005 antogs ett flertal rättsakter inom asylområdet. För närvarande pågår ett omfattande arbete med att revidera dessa rättsakter, efter förslag från kommissionen 2016.

Utskottet anser att de i överenskommelsen aviserade ändringarna och pågående förändringar i migrationsregelverket på nationell nivå respektive EU-nivå samt det faktum att den sakpolitiska överenskommelsen anger att en parlamentarisk kommitté ska tillsättas talar emot att nu göra något tillkännagivande till regeringen om den framtida migrationslagstiftningens utformning. Det kan gälla bl.a. skyddsbestämmelserna, synnerliga och särskilt ömmande omständigheter, längden på uppehållstillstånd, återkallelse av uppehållstillstånd och asylprövningen. Utskottet avstyrker därför motionerna 2018/19:2918 (M) yrkande 13, 2018/19:2921 (M) yrkandena 1–6, 14–16 och 18–21, 2018/19:768 (M), 2018/19:1124 (M), 2018/19:1425 (M) yrkandena 1 och 2, 2018/19:2462 (M), 2018/19:2986 (SD) yrkandena 1, 3, 7, 11–14 och 19, 2018/19:2987 (SD) yrkande 11, 2018/19:2990 (SD) yrkandena 1, 3–5, 14, 22–24, 2018/19:2839 (C) yrkandena 5 och 6, 2018/19:2552 (C) yrkande 5, 2018/19:297 (V) yrkandena 1 och 2, 2018/19:756 (V) yrkandena 23 och 24, 2018/19:2768 (KD) yrkandena 2, 3 och 12, 2018/19:2765 (KD) yrkande 4,

2018/19:2922 (L) yrkandena 1–4, 8 och 15, 2018/19:516 (L) yrkande 1 samt 2018/19:2322 (MP) yrkandena 2–5.

Eftersom varje beslut om uppehållstillstånd ska föregås av en individuell prövning i det enskilda fallet saknas det enligt utskottet utrymme för en s.k. amnesti för vissa grupper. Därmed kan utskottet inte tillstyrka motion 2018/19:297 (V) yrkande 4.

Det är utskottets uppfattning att nordiskt samarbete och erfarenhetsutbyte vad gäller migrationslagstiftning är värdefullt och berikande, inte minst vad gäller gränshindersfrågor. Utskottet är däremot mycket tveksamt till en harmonisering av de nordiska lagstiftningarna. Utskottet anser att det i första hand får ankomma på regeringen att ta eventuella initiativ i den riktningen. Utskottet avstyrker därmed motion 2018/19:2921 (M) yrkandena 54 och 55.

Utskottet anser att det är ett stort problem att människor från andra länder lever utan tillstånd i Sverige eftersom detta kan leda till utanförskap och i många fall misär. Utskottet är dock inte berett att ställa sig bakom yrkandet om en kartläggning av dem som lever utan tillstånd i Sverige. Inte heller är utskottet berett att tillstyrka yrkanden om en annonskampanj för att minska antalet asylsökande och anhöriginvandrare som tar sig till Sverige eller om en folkomröstning om den svenska invandringspolitiken. Utskottet avstyrker därmed motionerna 2018/19:2987 (SD) yrkande 1, 2018/19:36 (SD) yrkande 1 samt 2018/19:266 (SD).

Utskottet kan konstatera att den dåvarande regeringen och allianspartierna i oktober 2015 kom överens om att stegvis utöka antalet kvotflyktingar som Sverige ska ta emot till 5 000 fr.o.m. 2018. Utskottet ser inga skäl att nu tillfälligt stoppa mottagandet av kvotflyktingar. Utskottet avstyrker mot denna bakgrund motionerna 2018/19:2986 (SD) yrkande 10, 2018/19:2990 (SD) yrkande 2 och 2018/19:436 (SD).

I uttagningen av kvotflyktingar till Sverige är UNHCR, Migrationsverket och Regeringskansliet involverade, och analyser av det globala behovet utgör grund för arbetet. Under 2018 beviljades 2 581 kvinnor och flickor uppehållstillstånd i Sverige inom ramen för kvotflyktingssystemet och 2 636 män och pojkar. Vid uttagningen av personer som föreslås för vidarebosättning i Sverige ska bl.a. utsatta minoriteter, kvinnor och barn särskilt uppmärksammas. Sverige tar också emot personer inom en s.k. akutkvot, som avser ärenden som är akuta eller har prioriterats av UNHCR (jfr Migrationsverkets årsredovisning s. 82). Utskottet finner mot denna bakgrund ingen anledning att tillstyrka motion 2018/19:516 (L) yrkande 2 om utsatta flyktinggrupper.

Vad gäller frågan om skärpta straff för människosmuggling och att kriminalisera undangömmandet av personer som lever i Sverige utan tillstånd kan utskottet konstatera att dessa gärningar är straffbelagda enligt utlänningslagen. Såväl människosmuggling som organiserande av sådan kan ge fängelse i högst två år och om brottet är grovt fängelse i lägst sex månader och högst sex år. Vidare kan den som genom att dölja en utlänning uppsåtligen hjälper utlänningsmyndigheten att olovligt uppehålla sig i Sverige och detta görs i vinstsyfte dömas till fängelse i högst två år. Det är även straffbelagt att ha en utlänning utan

tillstånd anställd. Vidare gäller att en transportör ska kontrollera att en utlännings som transporteras till Sverige direkt från en stat som inte omfattas av Schengenkonventionen har pass och de tillstånd som krävs för inresa. Transportören ska även kontrollera att utlänningsen har medel till hemresan. En transportör som brister i denna kontroll kan bli skyldig att ersätta staten.

Utskottet anser att de nuvarande straffbestämmelserna om människosmuggling, undagömmande av personer utan tillstånd och anlåtande av personer utan tillstånd som arbetskraft är väl utformade. Detsamma gäller bestämmelserna om transportörsansvar. Utskottet ser därför inte skäl att föreslå att riksdagen ska göra ett tillkännagivande om att skärpa straffbestämmelserna eller att utvidga det straffbara området. Utskottet avstyrker därför motionerna 2018/19:2921 (M) yrkande 32, 2018/19:2986 (SD) yrkande 16, 2018/19:2987 (SD) yrkandena 2, 9 och 10, 2018/19:133 (SD) yrkande 22 samt 2018/19:136 (SD) yrkande 12.

Vad gäller konsekvensanalyser konstaterar utskottet att Riksrevisionen i sin rapport *Konsekvensanalyser inför migrationspolitiska beslut* (RiR 2017:25) angav att det finns brister på området. Riksrevisionen rekommenderade att det säkerställs att analyser tas fram i enlighet med kraven i gällande styrdokument och att kvaliteten utvecklas. Regeringen anförde att arbetet med konsekvensanalyser förbättrats under senare år men delade bedömningen att kvaliteten i analyserna bör höjas ytterligare och hänvisade till att arbete pågår. I betänkande 2017/18:SfU28 angav socialförsäkringsutskottet att det ser positivt på regeringens arbete och ansåg att kvaliteten i analyserna bör höjas ytterligare. Utskottet utgick från att regeringens arbete med att utveckla konsekvensanalyserna fortsätter. Mot denna bakgrund finner utskottet inte anledning att tillstyrka motion 2018/19:2986 (SD) yrkande 5 om förstärkta krav på konsekvensanalyser.

Riksrevisionen har vidare i rapporten *Lärdomar av flyktingsituationen hösten 2015 – beredskap och hantering* (RiR 2017:4) granskat om Migrationsverket, övriga ansvariga myndigheter och regeringen hade beredskap för en situation med många asylsökande och hur situationen hanterades. Granskningen visade att samverkan mellan myndigheter brast. I betänkande 2017/18:SfU8 såg socialförsäkringsutskottet positivt på att regeringen uttalat en avsikt att beakta Riksrevisionens bedömningar och arbeta vidare med rekommendationerna avseende hanteringen av frågor om ansvar och analys. Utskottet finner inte anledning att göra ett tillkännagivande om informationsflöden och samordningsansvar och avstyrker därför motion 2018/19:2986 (SD) yrkande 6.

Enligt 5 kap. 15 § andra stycket UtL ska på ansökan av förundersökningsledaren ett tidsbegränsat uppehållstillstånd om 30 dagar meddelas om en utlännings vill ha betänketid för att återhämta sig och för att kunna ställning till om han eller hon vill samarbeta med de brottsutredande myndigheterna, förutsett att det behövs för att en förundersökning eller huvudförhandling i brottmål ska kunna genomföras. Utskottet kan konstatera att bestämmelsen infördes

som ett led i genomförandet av EU:s direktiv 2004/81/EG om offer för människohandel, vars syfte är att fastställa villkoren för att bevilja uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare som samarbetar i kampen mot människohandel. Utskottet ser inte skäl att nu föreslå att riksdagen ska göra ett tillkännagivande om lagstadgad reflektionstid. Motionerna 2017/18:2484 (C) yrkandena 1 och 2 samt 2018/19:2227 (V) yrkande 21 avstyrks därmed.

EU:s asyl- och migrationspolitik

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om bl.a. migrationspolitiken inom EU, Dublinförordningen och ett EU-gemensamt system för vidarebosättning.

Jämför reservation 8 (M), 9 (V), 10 (KD) och 11 (L) samt särskilt yttrande 3 (SD).

Bakgrund

Det gemensamma regelverket på asylområdet har utformats under några decennier och har sin bakgrund i Schengensamarbetet. Efter flykting- och migrationskrisen 2015 blev det tydligt att EU:s nuvarande regelverk på asylområdet måste reformeras för att kunna säkerställa en human och effektiv asylpolitik som klarar situationer med hög inströmning av asylsökande. Krisen tydliggjorde också andra EU-medlemsstaters bristande tillämpning av det gemensamma asylsystemet.

Som följd presenterade kommissionen ett paket med förslag till ändringar av sju rättsakter för att uppnå ett rättvisare system som ger säkra och ordnade vägar till EU för tredjelandsmedborgare i behov av internationellt skydd. De sju rättsakterna (beskrivna nedan) har förhandlats i rådet och Europaparlamentet sedan hösten 2016 och har kommit olika långt i förhandlingarna. Europeiska rådet har i sina slutsatser vid ett flertal tillfällen enats om principerna om ansvar och solidaritet och att det finns behov av att få på plats ett gemensamt asylsystem som kan stå emot framtida kriser. Europeiska rådet har manat till konsensus om asylreformen och att arbetet ska slutföras så snabbt som möjligt.

Dublinförordningen reglerar vilket land som är ansvarigt för att pröva en asylansökan och snabbt, utifrån första asyllandsprincipen, ge den sökande tillgång till asylprocessen. Handläggningen av Dublinärenden ska effektiviseras och sekundära förflyttningar inom EU minskas. Ändringsförslaget innehåller en mekanism för omfördelning, baserad på en fördelningsnyckel, av asylsökande från medlemsstater som utsätts för ett oproportionerligt högt tryck. Medlemsstaterna är dock splittrade bl.a. vad gäller om en sådan omfördelningsmekanism ska vara tvingande eller frivillig, (KOM(2016) 270). I ljuset

av detta har frågan om konditionalitet aktualiserats, dvs. att det ska kosta för medlemsstater att inte ta ansvar.

Asylprocedurförordningen ska ersätta nuvarande direktiv och etablera ett enhetligt förfarande för internationellt skydd inom EU som är effektivt, rättvist och balanserat. Förslaget innehåller bestämmelser om förfarandet för att ta emot, handlägga och besluta i ärenden om asyl, KOM(2016) 467.

Skyddsgrundsförordningen, som ska ersätta nuvarande direktiv, syftar till ökad harmonisering när det gäller bedömningar av asylansökningar och innehållet i ett beviljat skydd. Ändringsförslaget påverkar inte medlemsstaters möjlighet att bevilja skydd till andra grupper än flyktingar och subsidiärt skyddsbehövande, KOM(2016) 466.

Mottagandedirektivet syftar till ökad harmonisering av mottagandeförhållandena inom EU för att uppnå en jämnare fördelning av asylsökande och minska incitamenten för sekundära förflyttningar, KOM(2016) 465).

Förslaget om inrättandet av ett EU-gemensamt ramverk för vidarebosättning ska medföra en mer sammanhållen handlägningsprocess för vidarebosättning och syftar till att fler medlemsstater ska delta i arbetet och bidra till att öka antalet vidarebosättningsplatser i EU, KOM(2016) 468.

Eurodacförordningen innehåller bestämmelser om bl.a. fingeravtrycksupptagning och förordningen revideras så att tillämpningsområdet utvidgas i syfte att identifiera tredjelandsmedborgare som vistats olagligt och som har rest in irreguljärt vid unionens yttre gränser, KOM(2016) 272.

EU:s asylbyrå ska med en ny förordning få förstärkt mandat och mer resurser för att stödja medlemsstater i genomförandet av det gemensamma asylregelverket. Myndigheten ska också få möjlighet att övervaka medlemsstaternas genomförande på asylområdet, KOM(2016) 271.

I mars 2016 gjorde EU och Turkiet ett gemensamt uttalande i syfte att hantera migrationssituationen och förstöra människosmugglarnas affärsmodell. Uttalandet innebär bl.a. att alla nya irreguljära migranter från Turkiet till de grekiska öarna ska återsändas till Turkiet. Detta ska ske i full överensstämmelse med EU-rätten och internationell rätt och med respekt för principen om non-refoulement. För varje syrier som återsänds till Turkiet från de grekiska öarna ska en annan syrier från Turkiet vidarebosättas i EU.

I EU pågår även, inom ramen för migrationsagendan, diskussioner om olika tillfälliga regionala lösningar i samarbete med länder utanför EU, FN:s flyktingorgan (UNHCR) och FN:s migrationsorganisation (IOM).

Motionerna

Johan Forssell m.fl. (M) begär i kommittémotion 2018/19:2921 yrkande 57 ett tillkännagivande om att Sverige ska fortsätta att driva på för ett fungerande EU-gemensamt asylsystem där fattade beslut efterlevs. Några få länder, bl.a. Sverige, har fått ta ett oproportionerligt stort ansvar för flyktingsituationen. I yrkande 58 begärs ett tillkännagivande om att ekonomiska incitament i EU-

samarbetet ska användas i större utsträckning. Dagens regelverk kan kompletteras med ett system där ersättningar eller bidrag dras in om en medlemsstat inte följer gemensamma beslut. EU:s budget bör i större utsträckning användas som påtryckningsmedel. Även höjda eller sänkta medlemsavgifter skulle kunna användas utifrån hur väl besluten implementerats. I yrkande 63 begär motionärerna ett tillkännagivande om att regeringen ska ställa krav på att alla EU:s medlemsstater deltar i och utökar sitt deltagande i FN:s kvotflyktingssystem. Kvotflyktingssystemet är det mest rättvisa och säkra system som finns för ett lands mottagande av människor med skyddsbehov. I yrkande 64 begärs ett tillkännagivande om att Sverige ska vara drivande för att dagens EU-gemensamma asylsystem på sikt ersätts med ett nytt EU-gemensamt asylsystem. EU:s asylprövning bör göras utanför EU och det yttre gränsskyddet i EU bör stärkas. Målet ska, enligt motionärerna, vara att förhindra att människor dör på Medelhavet, stoppa människosmuggling och få kontroll över vilka som befinner sig i Europa. Vidare behöver samarbetet vad gäller återvändande med länder utanför Europa stärkas och bistånd, visumavtal och handel ska sättas i relation till hur väl återvändandet fungerar. Arbetskraftsinvandring är ett sätt att ta sig lagligt till Europa och det bör därför bli lättare för både hög- och lågutbildade att arbetskraftsinvandra till EU.

I kommittémotion 2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) begärs i yrkande 1 ett tillkännagivande om att Sverige ska driva att EU tar ett gemensamt och solidariskt ansvar för flyktingmottagande. Det är viktigt att de pågående förhandlingarna på EU-nivå av den europeiska asyllagstiftningen resulterar i ett fungerande omfördelningssystem med ett större delat ansvar inom unionen för att undvika att situationen 2015 upprepar sig. I yrkande 2 begär motionärerna ett tillkännagivande om att se över hur man kan utöka möjligheterna för människor att komma till EU och Sverige på laglig väg för att förhindra att människor riskerar sina liv för att ta sig hit. Motionärerna begär vidare i yrkande 3 ett tillkännagivande om att Sverige ska verka för att asylpolitiken på EU-nivå är så robust att avtal med tredjeländ för att hindra migration inte ska behövas och att om sådana avtal ändå sluts ska man verka för att värna demokratiska principer, grundläggande mänskliga rättigheter, principen om non-refoulement, asylrätten och ett värdigt mottagande. Därmed minimeras de negativa effekterna av sådana avtal.

Jonas Sjöstedt m.fl. (V) begär i partimotion 2018/19:297 yrkandena 20 och 21 tillkännagivanden om att Sverige inom EU bör verka för en flyktingpolitik som värnar asylrätten och grundläggande mänskliga rättigheter och att Sverige inom EU bör söka samarbete med de stater som vill ha en mer välkomnande och human migrationspolitik och driva detta samarbete kraftfullt. Harmoniseringen av EU:s flyktingpolitik har gjort det svårare för flyktingar att ta sig till Europa. EU:s flyktingpolitik är i behov av reformer men i stället för de förslag som kommissionen har lagt fram bör EU fokusera på lagliga vägar till Europa. Motionärerna menar att ett samarbete skulle kunna innebära att vissa stater går vidare med lagstiftning som möjliggör en mer human politik på egen hand. I yrkandena 22 och 23 begärs tillkännagivanden om att Sverige inom EU bör

verka för att förslaget till ett gemensamt ramverk för vidarebosättning drivs igenom och att det inte används för att sluta avtal liknande det mellan EU och Turkiet eller s.k. humanitarian admission programmes samt att avtalet mellan EU och Turkiet sägs upp. Vidarebosättningsramverket bör säkerställa att EU täcker minst 25 procent av UNHCR:s globala behov av vidarebosättning per år och får inte användas för att förhandla fram avtal som hindrar människor på flykt att komma till Europa. Enligt motionärerna innebär uppgörelsen mellan EU och Turkiet ett avsteg från asylrätten eftersom Turkiet inte är ett säkert tredjeland. I yrkandena 24 och 25 begärs tillkännagivande om att regeringen bör verka för att EU slutar finansiera den libyska kustbevakningen och att relationer med Libyen bör bygga på full respekt för asylrätten och mänskliga rättigheter samt att Sverige genom EU och FN:s flyktingorgan (UNHCR) bör agera för en snabb evakuering och vidarebosättning av flyktingar och asylsökande från Libyen. Motionärerna anser att den förda politiken leder till att Libyen destabiliseras ytterligare. Vidare begär motionärerna i yrkande 26 ett tillkännagivande om att Sverige som enskilt land såväl som inom EU och FN bör motverka alla beslut som innebär att asylrätten och flyktingars mänskliga rättigheter kränks. EU använder sin politiska och ekonomiska makt för att begränsa asylrätten genom samarbete med tvivelaktiga stater som Sudan, Egypten och Libyen för att stoppa människor på flykt. Därmed finns uppenbara risker för att EU bidrar till grova kränkningar av mänskliga rättigheter. I yrkande 27 begärs ett tillkännagivande om att regeringen bör verka för att asylsökande som befinner sig i lägret i Moria vidarebosätts inom EU och att förhållandena i lägret förbättras kraftigt under tiden. Motionärerna lyfter fram att lägret på ön Lesbos i Grekland är överbefolkat tre år efter att antalet asylsökande ökade i EU och medlemsstaterna lovade omfördela flyktingar från lägret. I yrkande 31 begärs ett tillkännagivande om att regeringen inom EU bör verka för att korta ned listan över visumpliktiga länder och för att visumkrav inte ska användas för att stänga ute flyktingar. I yrkande 32 begärs ett tillkännagivande om att regeringen bör verka för att EU möjliggör införande av asylvisum. Motionärerna menar att utfärdande av asylvisum, som komplement till det traditionella sättet att söka asyl, bör ses som en viktig möjlighet att skapa lagliga vägar för att söka skydd undan förföljelse. Ett tillkännagivande begärs i yrkande 33 om att regeringen bör verka för att transportörsansvaret avskaffas. Konsekvensen av transportörsansvaret är att flyktingar får vända sig till smugglare med sjövärdiga båtar för resa över Medelhavet med livet som insats.

I kommittémotion 2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) begärs i yrkande 29 ett tillkännagivande om en reformering av Dublinförordningen. Enligt motionärerna är det rimligt att personer som vill söka asyl i EU gör det vid gemensamma EU-beskickningar före inresa eller vid unionens yttre gräns och att de asylsökande fördelas mellan EU:s medlemsstater baserat på en fördelningsnyckel. På så sätt kan enskilda inte välja land men vara säkra på att få sina asylskäl prövade. Vid fördelningen bör hänsyn tas till befolkningsstorlek, ekonomisk styrka och tidigare ansvarstagande på asylområdet. I yrkande 30

begärs ett tillkännagivande om att alla EU:s medlemsländer ska ta emot kvotflyktingar inom ramen för UNHCR:s vidarebosättningsprogram. Alla medlemsstater bör ta emot kvotflyktingar och fler kvotflyktingar ska tas emot totalt sett i EU. I yrkande 31 begärs ett tillkännagivande om nödvisum. Gemensamma steg bör tas av EU:s medlemsstater för att i samarbete med UNHCR införa en möjlighet att söka nödvisering.

Jan Björklund m.fl. (L) begär i partimotion 2018/19:2040 yrkande 14 ett tillkännagivande om en gemensam migrationspolitik. Det behövs en human, solidarisk och långsiktigt hållbar asylpolitik på EU-nivå där alla EU-länder tar ett solidariskt ansvar för att hjälpa asylsökande som söker skydd i Europa. De som tar sitt ansvar ska få finansiellt och praktiskt stöd, medan de som vägrar ta sitt ansvar inte ska kunna räkna med lika generösa bidrag från EU:s budget som annars. Sverige bör i förhandlingarna om nästa långtidsbudget kräva att EU-stöd villkoras.

I partimotion 2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) begär motionärerna i yrkandena 16 och 17 tillkännagivanden om humanitära klausuler för hbtq-personer i asylstiftningen och om ett hbtq-perspektiv inom EU:s asylpolitik. Inom ramen för de pågående EU-förhandlingarna om ett gemensamt asylsystem måste Sverige driva på för att varje medlemsstat ska ha utrymme för humanitära klausuler utöver det gemensamma EU-regelverket.

Fredrik Malm m.fl. (L) begär i kommittémotion 2018/19:2922 yrkande 5 ett tillkännagivande om behovet av en stärkt och harmoniserad asylpolitik på EU-nivå. Alla länder måste ta ansvar och ta emot asylsökande och fler lagliga vägar in i EU är nödvändigt för att människor inte ska behöva riskera livet på väg till säkerhet och bli beroende av människosmugglare. Sverige måste spela en mer aktiv roll i EU-förhandlingarna. I yrkande 7 begärs ett tillkännagivande om humanitära ventiler. Sverige måste, inom ramen för de pågående EU-förhandlingarna om ett gemensamt asylpaket, driva på för att varje medlemsstat ska ha utrymme för humanitära klausuler utöver det EU-gemensamma regelverket. I yrkande 9 begärs ett tillkännagivande om att Sverige bör uppmana fler länder att samarbeta med UNHCR för att ta emot kvotflyktingar, eftersom ett utökat kvotflyktingsystem ökar möjligheten för utsatta flyktinggrupper som kvinnor och barn att få ett liv i frihet.

I motion 2018/19:1992 av Magnus Manhammar (S) begärs ett tillkännagivande om fler lagliga vägar för att söka asyl. Sverige och EU måste göra mer för att öppna lagliga och säkra vägar så att asylsökande inte behöver riskera livet över Medelhavet. Exempel på lagliga vägar som skulle kunna prövas är ett elektroniskt asylansökningssystem via internet, humanitära visum och utökat arbete med FN:s kvotflyktingsystem.

Utskottets ställningstagande

Inom EU pågår förhandlingar för att få till stånd ett mer harmoniserat asylsystem med en jämnare fördelning av asylsökande inom unionen. Svåra för-

handlingar återstår för att hitta en välavvägd kompromiss där alla EU-medlemsstater solidariskt tar ansvar för att ta emot människor i behov av internationellt skydd och som tillgodoser höga rättssäkerhetskrav och värnar asylrätten.

I likhet med flera motionärer anser utskottet att fler medlemsstater måste ta ett betydligt större ansvar än vad de hittills gjort. Utskottet kan konstatera att regeringen arbetar aktivt med dessa frågor inom ramen för förhandlingarna mellan medlemsstaterna och Europaparlamentet om det europeiska gemensamma asylsystemet och i andra delar av EU-samarbetet.

I de pågående förhandlingarna om EU:s långtidsbudget driver regeringen frågan om att det inte är rimligt att länder som inte tar sitt ansvar i migrationspolitiken ska fortsätta att gynnas av EU-medel i samma utsträckning som i dag.

Utskottet vill vidare peka på att frågan om att medlemsstater ska genomföra fattade beslut har hög prioritet inom EU. Det är kommissionen som beslutar om att inleda en eventuell överträdelsetalan mot en medlemsstat som inte har införlivat EU:s regelverk korrekt, vilket bl.a. har gjorts när medlemsstater inte genomfört vissa beslut på asylområdet. Exempelvis tog EU-kommissionen Ungern, Polen och Tjeckien till EU-domstolen 2017 då de vägrat följa beslut om att omfördela asylsökanden inom EU.

Sverige har sedan länge prioriterat det internationella arbetet för att öka den globala ansvarsfördelningen och andra länders mottagande av kvotflyktingar. Vidarebosättning är ett väl beprövat system och det säkraste sättet för personer i behov av skydd att komma till EU på laglig väg. Genom att fler skyddsbehövande kommer i fråga som kvotflyktingar erbjuds de mest sårbara människorna en säker väg till trygghet. Vidarebosättning måste dock ses som ett komplement och ska inte ersätta den individuella asylrätten. Utskottet kan konstatera att Sverige aktivt driver frågan om att fler medlemsstater måste ta emot kvotflyktingar och öka antalet vidarebosättningsplatser. Utskottet anser att det behövs alternativ till flyktingsmuggling och att Sverige bör verka för att skapa fler lagliga vägar för att kunna söka sig till Europa. Utskottet kan konstatera att regeringen inom ramen för bl.a. förslaget till ett EU-gemensamt system för vidarebosättning arbetar med denna fråga.

Utskottet vill också peka på att en annan möjlighet till laglig migration är arbetskraftsinvandring. Sedan juni 2016 förhandlar EU:s medlemsstater kommissionens förslag till ett nytt blåkortsdirektiv som syftar till att göra EU mer attraktivt för högkvalificerad arbetskraft. Därutöver arbetar kommissionen med pilotprojekt som spänner över arbetskraftsinvandringens alla faser. Regeringen presenterade i december 2017 en utredning om förutsättningarna för att skapa lagliga vägar för att söka asyl i EU (SOU 2017:103) där frågan om humanitära viseringar utreds närmare.

Utskottet noterar att inom ramen för den Europeiska migrationsagendan (COM(2015) 240) driver regeringen att regionala lösningar med länder utanför EU utarbetas i nära samarbete med FN:s flyktigorgan (UNHCR) och FN:s migrationsorganisation (IOM) i enlighet med internationell rätt.

Med hänsyn till det omfattande arbete som pågår inom EU med att reformera det gemensamma europeiska asylsystemet och regeringens pådrivande arbete anser utskottet att det saknas skäl för riksdagen att göra tillkännagivanden med anledning av motionerna 2018/19:2921 (M) yrkandena 57, 58, 63 och 64, 2018/19:2839 (C) yrkandena 1–3, 2018/19:297 (V) yrkandena 20–27 och 32, 2018/19:2768 (KD) yrkandena 29–31, 2018/19:2040 (L) yrkande 14, 2018/19:2922 (L) yrkande 9 samt 2018/19:1992 (S). Motionerna avstyrks därmed.

I viseringsförordningen (EG) nr 539/2001 regleras vilka medborgare från tredjeland som är viseringsfria respektive inte viseringsfria vid inresa i Schengenområdet. Förordningen revideras regelbundet och en bedömning görs då utifrån kriterier kopplade bl.a. till olaglig invandring, allmän ordning och säkerhet samt EU:s yttre förbindelser med aktuellt land. Utskottet ser inte skäl att föreslå ett tillkännagivande om att korta ned den s.k. viseringslistan, varför motion 2018/19:297 (V) yrkande 31 avstyrks.

Enligt Schengenkonventionens artikel 26 är transportören skyldig att vidta alla nödvändiga åtgärder för att försäkra sig om att en utlänning, som transporteras luft- eller sjövägen, är innehavare av de dokument som krävs för inresa till de avtalsslutande parternas territorium. Enligt 9 kap. 3 § UtL har en transportör en skyldighet att kontrollera att en utlänning som transportören transporterar till Sverige direkt från en stat som inte omfattas av Schengenkonventionen har pass och de tillstånd som krävs för resan in i landet. Transportören kan också behöva kontrollera att utlänningen har medel för sin hemresa. Utskottet är inte berett att ställa sig bakom ett yrkande om att Sverige i EU ska verka för att transportörsansvaret ska tas bort. Motion 2018/19:297 (V) yrkande 33 avstyrks därför.

I EU:s skyddsgrundsdirektiv som har genomförts i svensk lag, liksom i förslaget till ny skyddsgrundsförordning, sägs att beroende på omständigheterna i ursprungslandet kan en särskild samhällsgrupp omfatta en grupp grundad på en gemensam egenskap, t.ex. sexuell läggning. Vid bedömningen av om en person ska anses tillhöra en viss samhällsgrupp eller när ett karakteristiskt drag hos en sådan grupp ska fastställas ska vederbörlig hänsyn tas till könsrelaterade aspekter, inbegripet könsidentitet. Vid bedömningen av skälen till förföljelse ska hänsyn tas till dessa faktorer, i enlighet med Genevekonventionen. Motionerna 2018/19:2597 (L) yrkandena 16 och 17 samt 2018/19:2922 (L) yrkande 7 om humanitära klausuler för hbtq-personer avstyrks med det anförda.

Fri rörlighet för EU-medborgare

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om bl.a. reglerna för EU-medborgares tillgång till de sociala trygghetssystemen, om att återinföra registreringen av EU-medborgare och om EU:s familjebegrepp.

Jämför reservation 12 (M), 13 (SD), 14 (KD), 15 (L) och 16 (M, SD).

Gällande ordning

Det s.k. rörlighetsdirektivet (2004/38/EG) reglerar unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig i en annan medlemsstat. Direktivet är införlivat i svensk rätt (prop. 2005/06:77, bet. 2005/06:SfU9, rskr. 2005/06:191). En EES-medborgare behöver vid inresan till Sverige visa pass eller en annan identitetshandling för att styrka sitt medborgarskap. En EES-medborgares rätt att uppehålla sig i Sverige regleras i utlänningslagen.

Med uppehållsrätt avses enligt 3 a kap. 1 § UtL en rätt för EES-medborgare och deras familjemedlemmar att vistas i Sverige mer än tre månader utan uppehållstillstånd.

Enligt 3 a kap. 3 § UtL har en EES-medborgare uppehållsrätt om han eller hon

1. är arbetstagare eller egen företagare i Sverige,
2. har kommit till Sverige för att söka arbete och har en verklig möjlighet att få en anställning,
3. är inskriven som studerande vid en erkänd utbildningsanstalt i Sverige och enligt en försäkran om detta har tillräckliga tillgångar för sin och sina familjemedlemmars försörjning samt har en heltäckande sjukförsäkring för sig och familjemedlemmarna som gäller i Sverige, eller
4. har tillräckliga tillgångar för sin och sina familjemedlemmars försörjning och har en heltäckande sjukförsäkring för sig och familjemedlemmarna som gäller i Sverige.

En EES-medborgare som har vistats lagligt i Sverige utan avbrott under minst fem år har permanent uppehållsrätt (3 a kap. 6 § UtL).

En EES-medborgares familjemedlem som inte själv är EES-medborgare och som har uppehållsrätt ska ansöka om uppehållskort hos Migrationsverket senast tre månader efter det att han eller hon kom till Sverige. Detta gäller dock inte för en utlänning som har ett giltigt uppehållstillstånd eller som inom tre månader från ankomsten till Sverige har ansökt om ett sådant tillstånd (3 a kap. 10 § UtL).

Motionerna

Johan Forssell m.fl. (M) begär i kommittémotion 2018/19:2921 yrkande 66 ett tillkännagivande om att tydliggöra EU-rätten i syfte att förhindra missbruk av den fria rörligheten. Ett förtydligande behövs av nuvarande bestämmelse om åtgärder som en medlemsstat kan vidta för att skydda sig mot personer vars beteende utgör hot mot allmän ordning och säkerhet. Motionärerna anser att även en persons tidigare beteende bör kunna beaktas i bedömningen. I yrkande 67 begärs ett tillkännagivande om att strama upp reglerna för när EU-migranter kvalificerar sig till de sociala trygghetssystemen. Den som är i Sverige och arbetar ska exempelvis inte kunna få mellanskillnaden mellan svenskt barnbidrag och barnbidrag i hemlandet, s.k. tilläggsbelopp.

I motion 2018/19:2866 yrkande 2 av Tomas Tobé m.fl. (M) begärs ett tillkännagivande om att se över hur reglerna om den fria rörligheten tillämpas i Sverige. En översyn behövs för att identifiera brister i hur dagens regelverk tillämpas. Motionärerna anger att syftet med den fria rörligheten inte har varit att människor ska kunna uppehålla sig i andra EU-medlemsstater utan möjlighet till egen försörjning.

Paula Bieler m.fl. (SD) begär i partimotion 2018/19:2987 yrkandena 15 och 16 tillkännagivanden om ett registreringskrav för EES-medborgare så att Polismyndigheten kan kontrollera vistelsetid i Sverige och utvisa de personer som missbrukar den fria rörligheten samt om att straffa EU-medlemsstater som missbrukar den fria rörligheten. EU bör sätta press på EU-medlemsstater som underlåter att ta ansvar för sina medborgare. Sverige bör kunna vidta åtgärder, som t.ex. att häva den fria rörligheten mot dessa medlemsstater.

Även i motion 2018/19:362 av Markus Wiechel (SD) begärs i yrkande 1 ett tillkännagivande om att återinföra registreringen av EU-medborgare. Motionären anger att sedan registreringen upphörde 2014 har antalet EU-migranter som inte kan försörja sig ökat kraftigt trots att de måste kunna försörja sig för att få stanna i landet. I yrkande 2 begärs ett tillkännagivande om att följa upp Polismyndighetens rapportering till Migrationsverket. Polismyndigheten har i uppdrag att rapportera EU-medborgare som saknar rätt att vistas i Sverige till Migrationsverket, vilket dock, enligt motionären sker väldigt sällan.

Andreas Carlson m.fl. (KD) begär i kommittémotion 2018/19:2473 yrkande 1 ett tillkännagivande om fri rörlighet och fattiga EU-medborgare. Nationella riktlinjer om utsatta EU-medborgare i Sverige bör fastställas, sanktioner införs mot EU-länder som kränker sina medborgares eller minoriteters rättigheter och ett sändebud utses med initiativrätt och ansvar för frågan om romers situation i Rumänien och Bulgarien.

Jan Björklund m.fl. (L) begär i partimotion 2018/19:2597 yrkande 23 ett tillkännagivande om EU:s familjebegrepp. Samkönade par bör inbegripas i familjebegreppet och den fria rörligheten inom EU därmed gälla alla medföljande makar. Det är viktigt att Sverige i EU arbetar för att EU-domstolens dom från juni 2018 om att termen maka eller make inkluderar samkönade par ska få fullt genomslag.

Utskottets ställningstagande

För uppehållsrätt krävs enligt EU:s rörlighetsdirektiv bl.a. att EES-medborgaren antingen är arbetstagare eller egenföretagare eller har kommit till Sverige för att söka arbete och har en verklig möjlighet att få en anställning. För studerande och EES-medborgare i övrigt krävs för uppehållsrätt både tillräckliga tillgångar och heltäckande sjukförsäkring.

En EES-medborgare får avvisas i anslutning till inresan eller under de tre första månaderna efter inresan om han eller hon inte kan styrka sin identitet eller visar sig vara en belastning för biståndssystemet enligt socialtjänstlagen. Efter tre månader får en EES-medborgare utvisas om han eller hon inte har uppehållsrätt och saknar de tillstånd som krävs för att få uppehålla sig i landet. En EES-medborgare får också avvisas eller utvisas med hänsyn till allmän ordning och säkerhet. Detta får dock endast ske om utlänningens eget beteende utgör ett verkligt eller faktiskt hot mot ett grundläggande samhällsintresse.

EU-domstolen har vid flera tillfällen prövat innebörden av rörlighetsdirektivet och angett vad som ska krävas för att principen om rätten till fri rörlighet ska få inskränkas. Enligt domstolens rättspraxis ska principen ges en vid tolkning. Utskottet, som inte ser något skäl för riksdagen att göra ett tillkännagivande till regeringen om att regeringen ska återkomma med förslag som tydliggör EU-rätten eller ger möjlighet att häva den fria rörligheten gentemot vissa medlemsstater, avstyrker motionerna 2018/19:2866 (M) yrkande 2, 2018/19:2921 (M) yrkande 66 och 2018/19:2987 (SD) yrkande 16.

Tidigare ställdes krav på att en EES-medborgare skulle registrera sig hos Migrationsverket för att få uppehållsrätt. Kravet togs dock bort 2014 eftersom det enligt EU-kommissionen inte var förenligt med rörlighetsdirektivet att kräva att en unionsmedborgare skulle både registrera sig enligt utlänningslagen och folkbokföra sig enligt folkbokföringslagen. Utskottet avstyrker med det anförda motionerna 2018/19:2987 (SD) yrkande 15 och 2018/19:362 (SD) yrkandena 1 och 2.

Även om utformningen av familjeförmåner är en nationell angelägenhet samordnas utbetalningar vid gränsöverskridande situationer inom EU genom förordning (EG) 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen. Enligt förordningen ska Sverige betala tilläggsbelopp bl.a. när det finns en sammanträffande rätt till EU-familjeförmåner. Den medlemsstat som har primärt ansvar betalar ut fullt belopp, dvs. samma belopp som skulle ha betalats ut i enlighet med deras nationella bestämmelser. Om beloppet är högre i den medlemsstat som har sekundärt ansvar, ska det landet beräkna och betala ut mellanskillnaden i form av ett tilläggsbelopp. I december 2016 föreslog kommissionen en revidering av förordningen. Ändringsförslaget är inne i slutförhandlingar mellan rådet och Europaparlamentet. Utskottet anser att resultatet av arbetet med revideringen bör avvaktas och avstyrker därför motion 2018/19:2921 (M) yrkande 67.

Enligt rörlighetsdirektivet, som reglerar EU-medborgares och deras familjemedlemmars rätt att röra sig fritt och uppehålla sig i en annan medlemsstat, omfattar begreppet familjemedlem även registrerade partnerskap. Emellertid

förutsätts att den mottagande medlemsstaten behandlar registrerade partnerskap som likvärdiga med äktenskap.

Vidare slås det fast i Europeiska domstolens dom C-673/16 den 5 juni 2018 att termen maka eller make inkluderar samkönade par. Även om det står medlemsstaterna fritt att tillåta samkönade äktenskap eller inte, får de inte hindra en unionsmedborgares rätt att fritt uppehålla sig inom medlemsstaterna genom att neka dennes make eller maka av samma kön, som är medborgare i ett icke EU-land, en härledd uppehållsrätt på den aktuella medlemsstatens territorium. Utskottet ser positivt på att frågan om fri rörlighet inom EU för samkönade par har fått sitt svar i och med EU-domstolens dom. Utskottet anser inte att det finns skäl för riksdagen att göra ett tillkännagivande med anledning av motion 2018/19:2597 (L) yrkande 23. Motionen avstyrks därmed.

Regeringen beslutade i oktober 2017 att förlänga länsstyrelsen i Stockholms läns uppdrag gällande nationell samordning avseende utsatta EES-medborgare som saknar uppehållsrätt i Sverige till att gälla även under 2018 och 2019. Länsstyrelsen ska fortsätta att utveckla samverkan och samordna arbetet avseende medborgare inom EES-området som vistas tillfälligt i Sverige utan uppehållsrätt. Uppdraget utvidgades också till att länsstyrelsen ska främja och underlätta för samverkan på lokal nivå mellan Sverige och Rumänien respektive Bulgarien i syfte är att bidra till alternativa, mer långsiktiga lösningar på hemorten för utsatta EES-medborgare.

Med beaktande av de åtgärder som redan har och som kommer att vidtas vad gäller utsatta EU-medborgare anser utskottet att det inte finns skäl för riksdagen att göra ett tillkännagivande med anledning av motion 2018/19:2473 (KD) yrkande 1. Motionsyrkandet avstyrks därför.

Asylprocessen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår yrkanden om bl.a. handläggningen av asylärenden, frågor om identitet, barn och unga i asylprocessen, tolkar och offentligt biträde samt rätten för asylsökande att arbeta.

Jämför reservation 17 (M), 18 (SD), 19 (V), 20 (KD), 21 (M), 22 (SD), 23 (C, V, KD), 24 (V), 25 (KD), 26 (L), 27 (M), 28 (SD), 29 (M, C, KD, L), 30 (SD), 31 (V), 32 (KD) och 33 (L) samt särskilt yttrande 4 (SD).

Gällande ordning

Flyktingar, alternativt skyddsbehövande och övriga skyddsbehövande som befinner sig i Sverige har rätt till uppehållstillstånd. En flykting får dock vägras uppehållstillstånd om flyktingen genom ett synnerligen grovt brott har visat att det skulle vara förenat med allvarlig fara för allmän ordning och säkerhet att låta honom eller henne stanna i Sverige, eller om flyktingen har bedrivit

verksamhet som inneburit fara för rikets säkerhet och det finns anledning att anta att han eller hon skulle fortsätta verksamheten här (5 kap. 1 § UtL).

En utlänning är enligt 4 kap. 2 b § första stycket UtL utesluten från att anses som flykting om det finns synnerlig anledning att anta att han eller hon har gjort sig skyldig till

1. brott mot freden, krigsförbrytelse eller brott mot mänskligheten,
2. ett grovt ickepolitiskt brott utanför Sverige innan han eller hon kom hit, eller
3. gärningar som strider mot Förenta nationernas syften och grundsatser enligt Förenta nationernas stadga.

En utlänning är enligt 4 kap. 2 c § UtL utesluten från att anses som alternativt skyddsbehövande och övrig skyddsbehövande om det finns synnerlig anledning att anta att han eller hon

1. har gjort sig skyldig till sådana brott eller gärningar som avses i 2 b § första stycket 1 eller 3,
2. har gjort sig skyldig till ett grovt brott, eller
3. utgör en fara för rikets säkerhet.

Ett tidsbegränsat uppehållstillstånd får enligt 5 kap. 15 a § första stycket UtL beviljas en utlänning vars ansökan om uppehållstillstånd som flykting eller annan skyddsbehövande har avslagits genom ett lagakraftvunnet beslut, om utlänningen vistas här och sedan minst fyra månader har en anställning som avser en tidsperiod om minst ett år från ansökningstillfället och som gör det möjligt för honom eller henne att försörja sig. Lönen, försäkringsskyddet och övriga anställningsvillkor får inte heller vara sämre än de villkor som följer av svenska kollektivavtal eller praxis inom yrket eller branschen. Ansökan om ett sådant tidsbegränsat uppehållstillstånd ska ha kommit in till Migrationsverket senast två veckor efter det att beslutet att avslå ansökan om uppehållstillstånd som flykting eller annan skyddsbehövande har vunnit laga kraft (5 kap. 15 a § andra stycket UtL).

Ett offentligt biträde ska förordnas för den som åtgärden avser, om det inte måste antas att behov av biträde saknas, i mål och ärenden i vissa fall om bl.a. avvisning, utvisning och verkställighet av avvisning eller utvisning (18 kap. 1 § UtL).

Om den som ansöker om uppehållstillstånd som flykting eller annan skyddsbehövande uppger att han eller hon är ett ensamkommande barn ska Migrationsverket enligt 13 kap. 17 och 18 §§ UtL, om det finns skäl att ifrågasätta att sökanden är under 18 år, så snart som möjligt göra en åldersbedömning och fatta ett tillfälligt beslut om sökandens ålder. Om det är uppenbart att sökanden är 18 år eller äldre krävs dock inte någon sådan åldersbedömning eller något sådant beslut. Ett slutligt ställningstagande till sökandens ålder ska göras i samband med det slutliga beslutet i ärendet om uppehållstillstånd. En

medicinsk åldersbedömning får utföras endast om sökanden har gett sitt skriftliga samtycke. Det tillfälliga beslutet om ålder får enligt 14 kap 8 b § UtL överklagas.

En asylsökande är undantagen från kravet på arbetstillstånd om han eller hon lämnar in godtagbara identitetshandlingar, eller på annat sätt medverkar till att klarlägga sin identitet enligt 5 kap. 4 § utlänningsförordningen (2006:97). Undantaget gäller fram till dess att utläningen lämnar landet eller ett beslut om att bevilja honom eller henne uppehållstillstånd har vunnit laga kraft. Undantaget upphör dock att gälla om utläningen inte medverkar till verkställigheten av ett beslut om avvisning eller utvisning som vunnit laga kraft.

Motionerna

Allmänt om asylprocessen

I kommittémotion 2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) begärs i yrkande 10 ett tillkännagivande om att identitetsfrågan ska vara central i asylprocessen. Frågan hänger samman med säkerhet, allmän ordning och trovärdigheten till asylsystemet. Identiteten ska börja utredas när en person anländer, och där asylansökan görs ska bl.a. dokument äkthetsgranskas. I yrkande 11 begärs ett tillkännagivande om att Migrationsverket och Polismyndigheten ska kunna dela information i asylprocessen i större utsträckning än i dag. Det behövs för att underlätta identitetsutredningar och återvändandearbetet. I yrkande 12 begärs ett tillkännagivande om att asylsökande ska ha skyldigheter som tydligt anges i lag och att det ska leda till konsekvenser om skyldigheterna inte fullgörs. Det kan röra sig om att söka asyl utan dröjsmål, lämna identitetshandlingar, komma vid kallelser samt att medverka till att identiteten utreds, till DNA-prov och till medicinsk åldersbedömning. Om skyldigheterna inte fullgörs ska det kunna leda till att exempelvis ersättningar sätts ned. Ytterst ska asylansökan kunna avslås. I yrkande 36 begärs ett tillkännagivande om att Migrationsverket ska ges i uppdrag att förbättra kvaliteten i asylutredningar. En analysrapport från Migrationsverket 2017 visar att var femte utredning har brister och inte är tillräckligt omfattande. Rättssäkerheten riskeras därmed. I yrkande 38 begärs ett tillkännagivande om att Migrationsverkets verksamhet ska ses över för att stärka den grundläggande uppgiften att upprätthålla en reglerad invandring. Motionärerna anger att bevisvärdering och riskbedömning bör förbättras och att medicinska åldersbedömningar och återvändande ska ges större utrymme. För- och nackdelar med att fördela Migrationsverkets uppgifter på flera myndigheter bör även övervägas.

I partimotion 2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) begärs i yrkande 4 ett tillkännagivande om likvärdighet, rättssäkerhet och effektivitet i Migrationsverkets verksamhet. Handläggningstiderna är långa, och olika enheter har olika praxis. Regeringen bör ta initiativ till tydligare struktur och enhetlighet i beslutsprocessen och för att köbildning i ett ärendeslag inte drabbar hela verksamheten. Uppföljning och kontroller av beslut bör säkerställas.

I kommittémotion 2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) begärs i yrkande 6 ett tillkännagivande om ökad prioritering av säkerhetsarbete kring asylsökande. Migrationsverket bör prioritera arbetet att utreda om asylsökande utgör ett hot mot allmän säkerhet. Vid behov bör utbildningar och kompetenshöjningar genomföras på myndigheten. I yrkande 7 begärs ett tillkännagivande om större användning och upptagning av biometriska data för att kunna identifiera asylsökande som rest genom eller inom EU utan tillstånd. Mer än fingeravtryck bör samlas in. För familjer bör DNA-test för fastställande av släktskap vara obligatoriskt. I yrkande 20 begärs ett tillkännagivande om ökade krav på asylsökande att medverka och samarbeta i asylprocessen.

I partimotion 2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) begärs i yrkande 10 ett tillkännagivande om inrättande av en särskild inspektion för att säkerställa att Migrationsverkets rutiner och riktlinjer tillämpas rättssäkert och enhetligt. Enligt motionärerna finns det brister i handläggningen av asylärenden som rör barn. Lagar, förordningar, rättsliga ställningstaganden och andra föreskrifter följs inte på ett tillfredsställande sätt. I yrkande 14 begärs ett tillkännagivande om att regeringen måste säkerställa att ambitionerna att korta ned handläggningstiderna inte påverkar rättssäkerheten och kvaliteten i asylutredningarna. I yrkande 15 begärs ett tillkännagivande om att regeringen bör se över regelverket och utbildningskraven för tolkar i asylprocessen samt säkerställa att bristande kunskaper hos tolkar inte drabbar asylsökande på ett orättfärdigt sätt. Motionärerna anför att det begränsade antalet tolkar med relevanta kunskaper utgör ett problem som drabbar sökandena och att en stor del av uppdragen utförs av icke-auktoriserade tolkar. Enligt asylprocedurdirektivet vilar ansvaret på Migrationsverket. I yrkande 16 begärs ett tillkännagivande om att regeringen bör återkomma med förslag om hur rättssäkerheten i exkluderingsärenden kan stärkas. Det har skett en förskjutning från alltför tillåtande bedömningar till alltför hårda. De expertteam på Migrationsverket som ska följa alla utredningar verkar inte fungera som avsett. I yrkande 17 begärs ett tillkännagivande om att regeringen bör återkomma med förslag om att införa krav när det gäller biträdenas kunskaper. Enligt motionärerna bör högre krav ställas, antingen genom att ett visst antal ärenden per år klaras av för att förordnas nya klienter eller krav på fortbildning. I yrkande 19 begärs ett tillkännagivande om att regeringen bör utreda möjligheten att stärka rätten till biträde för asylsökande som väntas få uppehållstillstånd som alternativt skyddsbehövande. Motionärerna anför att Migrationsverket har tolkat 18 kap. 1 § UtLL som att asylsökande med bifallspresumtion saknar rätt till biträde. Rätten bör utvidgas till denna grupp på grund av osäkerheter som tillfälliga lagen innebär och till att skyddsgrunden får betydelse för framtiden och för möjligheten till familjeåterförening.

I kommittémotion 2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) begärs i yrkande 5 ett tillkännagivande om att stärka drivkrafterna för asylsökande att medverka till att identiteten fastställs. För att göra beslutsunderlaget så komplett som möjligt ska information om anhöriga lämnas vid ansökan. Detta är

viktigt bl.a. för att öka möjligheten att styrka sökandens identitet. I yrkande 20 begärs ett tillkännagivande om att inrätta en inspektion för migrationsfrågor. Denna ska verka för rättssäkerhet och effektivitet, upptäcka systembrister samt säkerställa en korrekt tillämpning och ett fungerande samarbete mellan myndigheter.

I kommittémotion 2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) begärs i yrkande 10 ett tillkännagivande om vikten av en kort asylprocess, särskilt för ensamkommande barn och unga. Motionärerna anger att väntan är ansträngande för individen och kostsam för samhället. Det är viktigt att Migrationsverket har kompetens och resurser för en rättssäker prövning. Dessutom måste höga krav ställas på ombud.

Förföljelse på grund av religiös uppfattning, kön eller sexuell läggning

I kommittémotion 2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) begärs i yrkande 7 ett tillkännagivande om att se över hur rättssäkerheten kan stärkas i hbtq- och konvertitärenden och möjligheten att tillsätta en utredning för att se över om det finns ett behov av att förbättra bedömningar av säkerhetsläget i olika länder. Motionärerna anger att åtgärder behöver vidtas för att stärka rättssäkerheten i hbtq- och konvertitärenden. För att garantera rättssäkerheten är det centralt bl.a. att bedömningarna av Migrationsverket och domstolarna av säkerhetssituationen i olika länder är korrekta.

I partimotion 2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) begärs i yrkande 12 ett tillkännagivande om att regeringen bör tillsätta en utredning för att noggrant se över rättssäkerheten genom hela asylprocessen. Motionärerna anger att Migrationsverket i interna granskningar har fått kritik för bristande kvalitet, och asyrrättsjurister m.fl. vittnar om brister i asylprocessen. I yrkande 13 begärs ett tillkännagivande om att regeringen bör återkomma med förslag som säkerställer att asylprocessen följer EU:s asylprocedurdirektiv och grundläggande krav på rättssäkerhet. Handläggare ska ha kunskaper och utbildning för att utreda asylskäl. Hot om våld, klanhämnd, tortyr, sexuell läggning, könsidentitet och könsuttryck utreds inte tillräckligt, vilket visar på rättssäkerhetsbrister. I yrkande 39 begärs ett tillkännagivande om att utredningen av utlänningslagen bör inkludera frågan om vad som gäller i de fall en person återoppar sexuell läggning som asylskäl men dolt sin läggning i ursprungslandet. Enligt motionärerna är det vanligt med avslag, och tillämpningen avviker från riksdagens intentioner. Förarbetena innehåller motstridiga formuleringar och det råder brist på praxis. Det kan ha betydelse om någon i hemlandet dolt sin sexuella läggning och därigenom minskat förföljelserisken, samtidigt framhålls att ingen ska behöva dölja sin läggning. Lagstiftningen bör förtydligas. I yrkande 40 begärs ett tillkännagivande om att regeringen bör säkerställa att Migrationsverket kan erbjuda tolkar med hbtq-kompetens. Det är viktigt att tolken kan bemöta sökanden på ett respektfullt sätt och behärskar hbtq-relevanta ord.

I kommittémotion 2018/19:2227 av Maj Karlsson m.fl. (V) begärs i yrkande 20 ett tillkännagivande om att skyndsamt ändra lagstiftningen så att kvinnors behov av skydd mot våld och sexuella övergrepp överordnas utlänningslagen. I yrkande 22 begärs ett tillkännagivande om att regeringen bör uppdra åt Migrationsverket att utvärdera och analysera de genomförda utbildningarna i genusmedveten asylprövning. Motionärerna anför att det finns kvinnor som söker asyl på grund av hedersrelaterat våld men får avslag framför allt för att Migrationsverket saknar kunskap om mäns våld mot kvinnor och barn. Under förra mandatperioden gjordes en budgetsatsning på genusmedveten asylprövning. Det är viktigt att dessa insatser och utbildningar som Migrationsverkets personal har genomgått ger effekt.

I kommittémotion 2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) begärs i yrkande 4 ett tillkännagivande om vikten av korrekta beslutsunderlag i asylprocessen. Felaktig information, osäkerhet och bristande tilltro till myndigheter kan göra att sökande gör sig av med identitetshandlingar eller inte vågar uppges korrekt information. Detta kan äventyra rättssäkerheten samt underminera asylsystemets och migrationspolitikens legitimitet. I yrkande 21 begär motionärerna ett tillkännagivande om uppföljning av lagen avseende personer som riskerar förföljelse på grund av tro, kön eller sexuell läggning. Sedan 2005 ska sådan förföljelse ge flyktingstatus. Motionärerna anger att när det gäller konvertiter till kristendomen har kritik riktats mot hur Migrationsverket har gjort bedömningarna, och kunskapsfrågornas betydelse har därefter tonats ned till förmån för asylsökandens egen berättelse. Mycket tyder dock fortfarande på att lagstiftningens intention inte uppnåtts.

Hans Eklind och Lars Adaktusson (båda KD) begär i motion 2018/19:174 yrkande 2 ett tillkännagivande om information till Migrationsverket om religionens betydelse och konvertiters särskilda utsatthet. Kunskapen om konvertiters situation måste klargöras, och en kraftigt ökad förståelse hos Migrationsverket är ett måste för att kunna säkerställa en rättssäker process. En person som har konverterat från islam ser sina handlingar som ett uttryck för sin tro. Att då, i en utsatt situation, möta en myndighetsperson som på basis av vilken lära konvertiten ger till känna bedömer huruvida hans eller hennes tro är genuin duger inte. Bristen på förståelse och kunskap är oförenlig med att ge en myndighet tolkningsföreträde.

I partimotion 2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) begärs i yrkande 18 ett tillkännagivande om utvärdering av rättstillämpningen avseende asylsökande hbtq-personer. Motionärerna anför att hbtq-personer inte ska nekas asyl för att de tvingas stanna i garderoben. En särskild utvärdering av praxisutvecklingen behövs och insatser bör göras för att stärka hbtq-kompetensen vid asylprövningen.

Robert Hannah och Arman Teimouri (båda L) begär i motion 2018/19:483 yrkande 1 ett tillkännagivande om att utreda om hbtq-organisationer bör tilldelas större ekonomiskt stöd för att kunna stötta asylsökande hbtq-personer. Motionärerna anger att RFSL stöder hbtq-personer som söker asyl genom juridisk rådgivning och personliga stödsamtal men att behovet är större än vad

RFSL klarar av. I yrkande 3 begärs ett tillkännagivande om att se till att hbtq-asylsökande får tillgång till lämplig vård för posttraumatiskt stressyndrom. I yrkande 5 begärs ett tillkännagivande om att ingen hbtq-person ska skickas tillbaka till länder där man utsätts för extrem hederskultur. Många asylsökande får enligt motionärerna avslag trots att deras familjer hotat dem till livet eller använt eller hotat att använda hedersvåld mot dem.

Åsa Lindhagen m.fl. (MP) begär i motion 2018/19:2297 yrkande 5 ett tillkännagivande om att förbättra rättssäkerheten för asylsökande hbtq-personer. Dessa personer kan när de söker skydd ifrågasättas på grund av bristande kompetens hos myndigheterna och inte ges den rättssäkra prövning de har rätt till. Situationen på Migrationsverket är fortfarande bekymmersam trots att satsningar gjorts. Arbetet måste följas och nya åtgärder övervägas.

Barn och unga i asylprocessen

I kommittémotion 2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) begärs i yrkande 13 ett tillkännagivande om att ordningen för medicinska åldersbedömningar ska vara väl fungerande. Den som har oklar ålder och nekar till att medverka ska behandlas som vuxen, om det inte finns synnerliga skäl.

I kommittémotion 2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) begärs i yrkande 8 ett tillkännagivande om obligatoriska medicinska åldersbedömningar. En medicinsk åldersbedömning ska vara obligatorisk i samtliga ärenden där giltiga identitetshandlingar saknas och den asylsökande inte uppenbart är barn eller uppenbart över myndighetsåldern. Migrationsverket bör göra bedömningen före placering i kommun och senast inom två veckor från ankomsten.

Jörgen Grubb (SD) begär i motion 2018/19:220 ett tillkännagivande om att genomföra en retroaktiv åldersbedömning av de ensamkommande som anlänt under de senaste fem åren och om att verkställa omedelbar utvisning vid uppenbart fusk.

I partimotion 2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) begärs i yrkande 3 ett tillkännagivande om att utredningen av asyllagstiftningen bör inkludera en översyn i syfte att stärka skyddet för dem som är mellan 18 och 21 år. I lagstiftningen generellt förekommer särskilda bestämmelser för ungdomar upp till 21 år. Att införa särskilda regler för ensamkommande bör undersökas, men utan att försäkra rättigheter och skydd för dem under 18 år. Ett alternativ är att asylsökande bedöms enligt den ålder de har när de ansöker om asyl. I yrkande 6 begärs ett tillkännagivande om att regeringen bör återkomma med förslag om att tydliggöra barnspecifika former av förföljelse som flyktinggrund i utlänningslagen. Skyddet är enligt motionärerna för svagt och bör ses över för att säkerställa att det överensstämmer med barnkonventionen. Det behövs vidare mer stöd för att säkerställa att tolkningen av tillfälliga lagen överensstämmer med barnkonventionen. Barns rätt till individuell prövning måste stärkas. I yrkande 7 begärs ett tillkännagivande om att i utlänningslagen stärka barnets rätt att komma till tals. Det s.k. olämplighetsrekvisitet i

paragrafen om barnets rätt att komma till tals, dvs. att barnet inte ska höras om det är olämpligt, hindrar att barnets rättigheter tillgodoses och måste tas bort. I yrkande 8 begärs ett tillkännagivande om inrättande av barnanpassade utredningsenheter på Migrationsverket. Ambitionen bör vara att barn alltid ska höras av särskilt utbildade utredare med aktuell landinformation om barns livsvillkor. Även tolkar ska ha särskild kunskap om barn i asylprocessen och barns grundläggande rättigheter. I yrkande 9 begärs ett tillkännagivande om en tidsgräns för start av asylutredningar som rör barn. Barn är extra utsatta och minnen kan blekna och påverkas. Maximalt två månader, som Barnombudsmannen har föreslagit, är att föredra. I yrkande 11 begärs ett tillkännagivande om att regeringen bör utreda behoven av ökad kunskap om ensamkommande flickor och specifika asylskäl för gruppen.

I partimotion 2018/19:2594 av Jan Björklund m.fl. (L) begärs i yrkande 12 ett tillkännagivande om barn som söker asyl. Det är viktigt att frågor om hedersrelaterat våld och förtryck uppmärksammas från asylprocessens början. Barn, både de i familj och de som söker asyl på egen hand, ska nås av information direkt.

I motion 2018/19:2300 av Maria Ferm m.fl. (MP) begärs i yrkande 1 ett tillkännagivande om kortare väntetider för ensamkommande barn och unga. Det är av största vikt att Migrationsverket får tillräckliga resurser för att väntetiderna ska vara korta och för att upprätthålla en rättssäker prövning. Migrationsverket bör få i uppdrag att prioritera barns asylansökningar. I yrkande 2 begärs ett tillkännagivande om en mer rättssäker asylprövning. Enligt motionärerna bör en teknisk översyn göras av utlänningslagen för ökad rättssäkerhet och en oberoende granskningskommission inrättas för att granska och åtgärda bristerna i de medicinska åldersbedömningarna.

Rätten för asylsökande att arbeta

I kommittémotion 2018/19:2819 av Tobias Billström m.fl. (M, C, KD, L) begärs i yrkande 5 ett tillkännagivande om att det ska vara möjligt för asylsökande att jobba från dag ett i Sverige. Motionärerna anger att de som får uppehållstillstånd måste ges en möjlighet att komma in i vårt land, och att det därmed är viktigt att insatser sätts in direkt när personerna kommer till Sverige.

I kommittémotion 2018/19:2984 av Paula Bieler m.fl. (SD) begärs i yrkande 12 ett tillkännagivande om höjd status på arbetskraftsinvandring. För att åstadkomma detta bör sammanblandningen av asyl- och arbetskraftsinvandring stoppas och spårbyten inte förekomma.

I kommittémotion 2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) begärs i yrkande 10 ett tillkännagivande om att huvudregeln ska vara att asylsökande får ett samordningsnummer och har möjlighet att arbeta från första dagen i Sverige. I yrkande 11 begärs ett tillkännagivande om att underlätta reglerna kring spårbyte till arbetskraftsinvandring. Det ska vara möjligt att ansöka om spårbyte från dag ett och den som har ett arbete ska kunna få stanna. Som ett första steg bör kraven på anställningstid minskas från fyra månader till en

månad. Tidsramen från avslag till att ansökan om spårbyte ska lämnas in bör även utökas.

I kommittémotion 2018/19:756 av Christina Høj Larsen m.fl. (V) begärs i yrkande 13 ett tillkännagivande om att regeringen i Migrationsverkets regleringsbrev bör ge myndigheten i uppdrag att informera om möjligheterna till undantag från krav på arbetstillstånd i samband med att ansökan om uppehållstillstånd lämnas in. Enligt motionärerna undantas endast ca 30 procent av asylsökandena från kravet på arbetstillstånd. I yrkande 14 begärs ett tillkännagivande om att regeringen bör återkomma med förslag om att utvidga rätten till arbete så att den omfattar samtliga asylsökande. Detta skulle stärka asylsökandenas möjligheter på arbetsmarknaden och underlätta deras fortsatta liv i Sverige.

I kommittémotion 2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) begärs i yrkande 8 ett tillkännagivande om att villkoret om identitetshandlingar för att undantas från kravet på arbetstillstånd bör tas bort. Med ett ökat antal asylansökningar och längre handläggningstider är det viktigt med sysselsättning och att så många som möjligt kan arbeta.

I kommittémotion 2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) begärs i yrkande 18 ett tillkännagivande om att det måste bli enklare att arbeta och praktisera under asyltiden. Varje asylsökande vars identitet är styrkt bör per automatik få ett samordningsnummer för att göra detta möjligt.

Maria Ferm (MP) begär i motion 2018/19:601 yrkande 1 ett tillkännagivande om att ta bort kravet på styrkt identitet vid spårbyte. Kravet är högre än det som gäller för att undantas från kravet på arbetstillstånd, vilket innebär att personer som har haft rätt att arbeta under asylprocessen och som arbetat fyra månader eller mer ändå utesluts från att byta spår, om de inte kan styrka sin identitet. I yrkande 2 begärs ett tillkännagivande om att ge alla asylsökande rätt att arbeta under asylprocessen.

I motion 2018/19:1398 av Maria Ferm m.fl. (MP) begärs i yrkande 1 ett tillkännagivande om att utreda möjligheten till spårbyte för asylsökande företagare.

I motion 2018/19:2727 av Maria Ferm m.fl. (MP) begärs i yrkande 8 ett tillkännagivande om att underlätta spårbyte genom att minska tiden den asylsökande behöver ha haft ett arbete för att kunna byta spår. När handläggningstiderna beräknas gå ned bör gränsen sänkas till två månader.

Utskottets ställningstagande

Den svenska utlänningslagstiftningen bygger på en ordning med reglerad invandring, vilket kommer till uttryck bl.a. i kravet på att en utlänning som huvudregel ska ha visering eller uppehållstillstånd för att få resa in och vistas här i landet.

Den som söker asyl i Sverige får sitt behov av skydd prövat i enlighet med reglerna i utlänningslagen, och under en begränsad tid reglerna i tillfälliga lagen. Det görs alltid en individuell prövning av skyddsbehovet i det enskilda

ärendet. Migrationsverket och migrationsdomstolarna ska på de skäl som anförts och med det underlag som presenterats avgöra om det finns grund för skydd eller annars grund för uppehållstillstånd enligt regelverket.

I flera motioner yrkas att rättssäkerheten och effektiviteten i Migrationsverkets hantering av asylärenden ska förbättras. Det anges att kvaliteten i asylutredningarna ska förbättras, att verksamheten ska ses över i syfte att stärka uppgiften att upprätthålla en reglerad invandring, att enhetlighet ska råda i beslutsprocessen, att utredningar om asylsökande som innebär hot mot allmän säkerhet bör prioriteras samt att rättssäkerheten måste stärkas i exkluderingsärenden.

Migrationsverket ska enligt 1 a § 1 förordning (2007:996) med instruktion för Migrationsverket verka för att de migrationspolitiska målen uppnås genom att skapa förutsättningar för ett effektivt och långsiktigt hållbart asylsystem som värnar asylrätten. Enligt 1 b § 1 ska verket ha ett förutsebart och enhetligt beslutsfattande med hög rättslig kvalitet. Av Migrationsverkets årsredovisning för 2018 (s. 14) framgår att den rättsliga kvaliteten mäts genom kvalitetsuppföljningar. Uppföljningarna visar att enhetligheten inom verket i huvudsak är god. Vidare visar kvalitetsuppföljningarna att besluten har fattats med korrekt utgång i 90 procent av de granskade asylärendena. Därtill har 77 procent av ärendena utretts i rätt utsträckning i förhållande till sin beskaffenhet. Migrationsverket kontrollerar också antalet ärenden som återförvisats eller ändrats av migrationsdomstolarna samt JO:s och JK:s granskningar. Under 2018 var andelen återförvisade asylärenden i migrationsdomstolarna 7 procent, och andelen ändrade asylärenden var 12 procent. Att en migrationsdomstol ändrar ett beslut eller återförvisar ett ärende kan bero på att domstolen gör en annan bedömning än Migrationsverket, men det kan också bero på att nya uppgifter tillkommit. JO har i några beslut som rör passivitet i handläggningen framhållit vikten av att asylärenden avgörs inom rimlig tid och att det inte är acceptabelt att ett ärende blir liggande under lång tid utan att några faktiska handläggningsåtgärder vidtas. Av Migrationsverkets årsredovisning framgår att dessa JO-avgöranden visar på en problematik som sedan tidigare är känd och som förväntas minska som en följd av att myndighetens ärendebalanser minskar.

Enligt utskottet står det klart att det även fortsatt finns utrymme för förbättringar av rättssäkerheten och effektiviteten generellt i Migrationsverkets hantering av asylärenden. Utskottet kan dock konstatera att detta ansvar ligger på regeringen, som genom regleringsbrev och myndighetsdialog säkerställer en rättssäker handläggning. Utskottet följer denna fråga noga. Utskottet kan därmed inte finna att det finns skäl för ett tillkännagivande och avstyrker därför motionerna 2018/19:2921 (M) yrkandena 36 och 38, 2018/19:2986 (SD) yrkande 4, 2018/19:2990 (SD) yrkande 6, 2018/19:297 (V) yrkandena 14 och 16 samt 2018/19:2922 (L) yrkande 10.

Enligt praxis måste den asylsökande medverka till att klarlägga identiteten alternativt att göra den sannolik. Återvändandeutredningen hade bl.a. i uppdrag att lämna förslag som ska minska antalet personer vars identitet inte kan fastställas. I utredningsbetänkandet Klarlagd identitet – om utlänningars rätt

att vistas i Sverige, inre utlänningskontroller och missbruk av identitetshandlingar (SOU 2017:93) föreslog utredningen att det i utlänningslagen införs en möjlighet för Polismyndigheten att fotografera en utlänningskontroll. Vid en sådan kontroll föreslås Polismyndigheten och Kustbevakningen få kroppsvisitera och undersöka bagage, handväskor och andra tillhörigheter för att eftersöka pass eller andra identitetshandlingar. Betänkandet har remissbehandlats och beredning pågår inom Regeringskansliet. Vidare kan konstateras att det inom EU pågår förhandlingar om ett förslag till ny asylprocedurförordning, KOM(2016) 467. Bland annat föreslås en skyldighet för sökanden att samarbeta med myndigheterna genom hela asylprocessen, och om detta inte följs ska i slutändan en ansökan kunna avslås.

Utlänningsdatalagen (2016:27) syftar till att ge Migrationsverket, Polismyndigheten och utlandsmyndigheterna möjlighet att behandla personuppgifter på ett effektivt och ändamålsenligt sätt och skydda människor mot att deras personliga integritet kränks vid sådan behandling. Av 2 och 11 §§ i lagen framgår att myndigheterna får behandla personuppgifter om det behövs för handläggning av ärenden eller för en myndighets biträde i ärenden som rör bl.a. utlänningars inresa, vistelse och arbete i Sverige samt utlänningars avlägsnande från Sverige. Stöd för behandling av personuppgifter finns även i bl.a. Eurodacförordningen, dvs. förordning (EU) 603/2013 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av Dublinförordningen. Eurodacförordningen omarbetas nu, och enligt kommissionens förslag ska lagrad information kunna användas för att bistå medlemsstaterna att skaffa resehandlingar för tredjelandsmedborgare som ska återvända. Mot bakgrund av detta föreslås att åldersgränsen för tagning av fingeravtryck i förordningen ändras från 14 till 6 år och att uppgifter om identitet för en migrant med vistelse utan tillstånd ska kunna delas med tredjeländer vid behov. Vidare föreslås att en ny biometrisk uppgift – en ansiktsbild – ska samlas in och lagras och att även fler uppgifter ska kunna lagras, såsom födelsedatum, nationalitet och identitetshandlingar, samt att uppgifter om personer som vistas utan tillstånd i EU och inte har ansökt om asyl sparas i fem år för att sekundära förflyttningar ska kunna följas. Utskottet konstaterar således att arbete pågår som rör asylsökandes identitet och skyldigheter och anser att resultatet bör avvaktas. Utskottet avstyrker därför motionerna 2018/19:2921 (M) yrkandena 10–12, 2018/19:2990 (SD) yrkandena 7 och 20 samt 2018/19:2768 (KD) yrkande 5.

Enligt asylprocedurdirektivet (2013/32/EU) ska asylsökandena upplysas på ett språk de förstår eller rimligen kan förväntas förstå. Den s.k. Tolkutredningen har gjort en översyn av samhällets behov av, tillgång till och användning av tolkar. I utredningsbetänkandet Att förstå och bli förstådd – ett reformerat regelverk för tolkar i talade språk (SOU 2018:83) föreslås bl.a. att staten ökar den samlade tolkkapaciteten, för register över auktoriserade och utbildade tolkar och att registret utgör bas för tolktjänster. Om Migrationsverket sägs bl.a. att andelen auktoriserade tolkar har ökat under 2018. Förvaltningslagen

anger inte vilka kvalifikationskrav som ska gälla, varför myndigheten gör en lämplig bedömning i det enskilda fallet. Verket har en samordningsgrupp för språktjänster med syfte att säkerställa att användningen av tolkar sker med så hög kvalitet och effektivitet som möjligt. Sedan 2016 har verket en standard för val av kompetens och form för tolkning vid olika typer av samtal. Utskottet finner mot denna bakgrund inte skäl för riksdagen att göra ett tillkännagivande om tolkning hos Migrationsverket, varför motion 2018/19:297 (V) yrkande 15 avstyrks.

Av information på Migrationsverkets webbplats framgår att den som vill kunna bli förordnad till offentligt biträde ska styrka sina kvalifikationer enligt fastställda krav. Verket har en standard för initial kompetensbedömning. Krav som ställs är att personen är advokat, biträdande jurist på advokatbyrå och tingsmeriterad eller har arbetat minst ett år på advokatbyrå eller i annan tjänst med erfarenhet inom migrationsrätt eller har svensk juristexamen och inom egen verksamhet eller som anställd har kunskap och erfarenhet av arbete som juridiskt biträde, eller motsvarande erfarenhet inom migrationsrätt, under minst två år. I barnärenden ställs särskilda krav. Verket har en central organisation för offentliga biträden som sköter den initiala kontrollen av om en person uppfyller kraven i standarden. En lämplighetsbedömning måste också göras i varje enskilt ärende.

Vidare ska offentligt biträde förordnas på utlänningens begäran i mål som rör statusförklaring som flykting eller alternativt skyddsbehövande, om utlänningen befinner sig i Sverige och det inte är uppenbart att överklagandet inte kommer att bifallas (18 kap. 1 a § UtL).

Utskottet kan mot ovanstående bakgrund inte finna skäl för riksdagen att göra ett tillkännagivande om krav på offentliga biträdens kunskaper eller rätten till offentligt biträde. Utskottet avstyrker därför motion 2018/19:297 (V) yrkandena 17 och 19.

Frågan om att inrätta en inspektion för migrationsfrågor har behandlats av utskottet senast i betänkande 2017/18:SfU15. Utskottet ansåg att det inte fanns anledning att föreslå ett tillkännagivande till regeringen om detta. Utskottet hänvisade till Statskontorets rapport Tillsyn och klagomålshantering inom migrationsområdet (2014:32), i vilken slutsatsen var att det inte finns behov av att förändra tillsynen över Migrationsverkets ärendehandläggning och att skyddet för den enskildes rättssäkerhet är förhållandevis omfattande. Utskottet vidhåller detta ställningstagande och avstyrker därmed motionerna 2018/19:297 (V) yrkande 10 och 2018/19:2768 (KD) yrkande 20.

Rättssäker handläggning vid förföljelse på grund av religiös uppfattning, kön eller sexuell läggning

Den som söker asyl i Sverige får sitt skyddsbehov prövat enligt utlänningslagen. Enligt 4 kap. 1 § UtL avses med flykting en utlänning som befinner sig utanför det land som utlänningen är medborgare i därför att han eller hon känner välgrundad fruktan för förföljelse på grund av ras, nationalitet, religiös

eller politisk uppfattning eller på grund av kön, sexuell läggning eller annan tillhörighet till en viss samhällsgrupp och inte kan, eller på grund av sin fruktan inte vill, begagna sig av detta lands skydd. Enligt 5 kap. 1 § UtIL har en flykting rätt till uppehållstillstånd. Migrationsverket och migrationsdomstolarna ska med grund i de skäl som anförts och det underlag som presenterats avgöra om det finns ett skyddsbehov eller någon annan grund för uppehållstillstånd. Det är alltid en individuell bedömning som görs i det enskilda fallet. I egen-skap av praxisbildande instans ger Migrationsöverdomstolen vägledning för tillämpningen.

Utöver Migrationsöverdomstolens avgöranden, förarbeten och andra sedvanliga rättskällor har Migrationsverket utvecklat ett eget stöd för bedömningarna i ärendena. Verkets expertorgan Lifos tillhandahåller landinformation och omvärldsanalys genom bl.a. rapporter och beslutsstöd. Vidare publicerar Migrationsverket rättsliga ställningstaganden. I december 2018 publicerades ett sådant om metoden för prövningen när religion, inklusive konversion och ateism m.m., åberopas som asylskäl (SR 46/2018). Metoden som redovisas omfattar bl.a. att inhämta aktuell och relevant landinformation, göra en utredning av religionens betydelse för sökanden liksom av hur genuin övertygelsen är, att utreda den process som ledde till att sökanden kom fram till sitt ställningstagande att konvertera, att myndighetsskydd och internt flyktalternativ prövas m.m. Det rättsliga ställningstagandet innehåller också särskilda avsnitt om utredning när konversion ”sur place” åberopas, dvs. om det handlar om en konversion efter det att utläningen lämnat sitt ursprungsland, och om konversion åberopas sent i asylprocessen.

Även för utredning och prövning av risken för personer som åberopar skyddsskäl på grund av sexuell läggning, könsöverskridande identitet eller könsuttryck följer Migrationsverket ett rättsligt ställningstagande (SR 38/2015). I ställningstagandet anges bl.a. att bedömningen lämpligen görs i flera steg. Det ska bedömas om sökanden har gjort sin tillhörighet till en grupp som riskerar förföljelse på grund av faktisk eller tillskriven sexuell läggning, könsöverskridande identitet eller könsuttryck sannolik. Situationen för gruppen i hemlandet ska bedömas utifrån aktuell och relevant landinformation liksom om tidigare förföljelse eller skyddsgrundande behandling har gjorts sannolik. En framåtsyftande bedömning av den personliga risken ska därefter göras och, om så är fallet, om det finns ett myndighetsskydd vid ett återvändande eller ett internt flyktalternativ.

Migrationsverket genomför kvalitetsuppföljningar, bl.a. för att kontrollera den rättsliga kvaliteten i fattade beslut. I verkets årsredovisning för 2018 anges att en tematisk kvalitetsuppföljning av utredningsmetodik i konversionsärenden genomförts. Analysen visar att de flesta utredningar gjorts på ett korrekt sätt utan för detaljerade frågor. I årsredovisningen anges även att ärenden där en migrationsdomstol har ändrat utgången har analyserats. Urvalet utgjordes av överklaganden som migrationsdomstolarna bifallit under de första åtta månaderna av 2018 där sökanden var iransk medborgare. Många av dessa rör

konvertiter. I många av de granskade domarna framgick det att det var en kombination av nya omständigheter och annan bedömning av bevisning som ledde till ändringen, men i de allra flesta fall gjordes en annan bedömning av bevisningen. I många domar uttalades att bevisningen stärkts genom den sökandes muntliga utsaga vid domstolsförhandlingen.

Migrationsverket fick i juni 2018 i uppdrag av regeringen att vara strategisk myndighet för hbtq-personers lika rättigheter och möjligheter (Ku2018/01457/DISK). I sin delredovisning i februari 2019 anger verket att fokus under 2018 legat på kunskapsinhämtning, etablering av nätverk och identifiering av utvecklingsbehov för att lägga grunden för mer operativa insatser under 2019.

Vid Migrationsverkets generaldirektör Mikael Ribbenviks besök vid socialförsäkringsutskottets sammanträde den 26 februari 2019 framkom i huvudsak följande. I varje asylbeslut är två personer involverade, en handläggare och en beslutsfattare. För att bli såväl handläggare som beslutsfattare ställs krav på universitetsexamen. Det har funnits problem i ärendehandläggningen vad gäller bl.a. tolkningen, och Kammarkollegiet har uppmärksammat på detta. Utredaren frågar dock alltid sökanden om denne förstår och han eller hon får utredningsprotokollet uppläst för sig. Återkopplingen från överinstanserna är viktig och bidrar till ett fortlöpande lärande. Migrationsdomstolarna ändrar endast i få ärenden. Några uppseendeväckande ändringar i överklagade ärenden har inte noterats. Utbildningar äger också rum, och ett exempel är projektet Asylrättens kärna, som har beviljats ekonomiskt stöd från Europeiska asyl-, migrations- och integrationsfonden. Målet för denna utbildning är att höja kvaliteten i utredningar och beslut. En seminarierie tillsammans med Sveriges kristna råd har också hållits. Verket har också ett erfarenhetsutbyte, t.ex. med kristna samfund. Migrationsverket kommer inte att ha specialiserade enheter, då det bl.a. riskerar att fördröja handläggningen. Hbtq-ärenden skiljer sig från konvertitärenden på så sätt att de förra har koppling till identiteten medan de senare innefattar en process hos personen. Det kan finnas förklaringar till att hbtq-skäl åberopas sent, men frågan måste ställas varför de åberopas i ett sent skede och en förklaring måste ges. Den som söker asyl har själv bevisbördan, men beviskravet är sannolikt och vid tveksamhet blir det bifall. Bevisföringen är fri. I Sverige tillämpas fri bevisprövning, där bl.a. intyg tillmäts ett värde sammantaget med övriga uppgifter i ärendet.

Utskottet kan konstatera att de svenska skyddsbestämmelserna bygger på Genèvekonventionen och EU:s rättsakter på asylområdet och kan inte se annat än att regelverket enligt vilket de aktuella ärendena prövas har en adekvat utformning. I sammanhanget noterar utskottet att det i den sakpolitiska överenskommelsen mellan Socialdemokraterna, Centerpartiet, Liberalerna och Miljöpartiet anges att partierna är överens om att i den parlamentariska kommitté i vilken den framtida migrationspolitiken ska göras upp driva frågan om en ny humanitär skyddsgrund.

Utskottet vill framhålla att de typer av asylskäl som det nu är fråga om inte sällan är mycket svåra att bedöma. Inte minst gäller det när förföljelse på grund av religiös uppfattning åberopas och sökanden uppger att han eller hon har konverterat under vistelsen i Sverige.

Utskottet inser att det alltid kommer att finnas utrymme för förbättringar hos Migrationsverket, inte minst vad gäller bedömningarna av asylärenden om konvertiter och hbtq-personer. Det kan dock konstateras att personalen hos Migrationsverket som handlägger och beslutar i ärendena har hög utbildningsnivå, att utbildningsinsatser har gjorts och pågår samt att domstolarnas avgöranden används för att utveckla verksamheten. Migrationsverket har relativt nyligen publicerat ett rättsligt ställningstagande om metoden för prövningen när religion åberopas som asylskäl, och ett motsvarande finns för hbtq-skäl. Vidare gör verket kvalitetsuppföljningar för att kontrollera kvaliteten i tillämpningen. Under 2017 tog Migrationsverket också fram ett rättsligt ställningstagande om utredning och bedömning av förföljelse på grund av kön avseende kvinnor. Det rättsliga ställningstagandet ska ge stöd för utredning och bedömning av den framåtsyftande risken för kvinnor som åberopar förföljelse på grund av kön. Av årsredovisningen för 2018 framgår att Migrationsverket under flera år har arbetat med frågor om likvärdig behandling, bl.a. inom ramen för ett regeringsuppdrag om jämställdhetsintegrering, som återrporterades 2018. Av årsredovisningen framgår vidare att Migrationsverket ingår i flera myndighetsövergripande nätverk. Verket samverkar särskilt med Socialstyrelsen, Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan för att utarbeta en treårig plan för att formulera rutiner och metoder för att upptäcka våldsutsatthet och våldsutövande, förbättra informationen till målgruppen och stärka stödet till personal som möter utsatta individer. Migrationsverket ingår även i ett projekt som drivs av Röda Korset för förbättrad upptäckt av könsrelaterat våld.

Utskottet vill samtidigt påtala vikten av att Migrationsverkets förbättrings- och utvecklingsarbete fullföljs. Enligt utskottet är det emellertid regeringens ansvar att genom regleringsbrev och myndighetsdialog se till att kvaliteten förbättras. Utskottet vill även peka på att regeringen i regleringsbrevet anger att Migrationsverket ska återrportera hur verket säkerställer rättslig kvalitet och likformig tillämpning i asylärenden där religiös uppfattning åberopas.

Utskottet finner med det sagda att det saknas skäl för riksdagen att göra ett tillkännagivande med anledning av de aktuella motionerna. Utskottet avstyrker därför motionerna 2018/19:2839 (C) yrkande 7, 2018/19:297 (V) yrkandena 12, 13, 39 och 40, 2018/19:2227 (V) yrkandena 20 och 22, 2018/19:2768 (KD) yrkandena 4 och 21, 2018/19:174 (KD) yrkande 2, 2018/19:2597 (L) yrkande 18, 2018/19:483 (L) yrkande 5 och 2018/19:2297 (MP) yrkande 5. Utskottet finner inte heller skäl att tillstyrka motion 2018/19:483 (L) yrkandena 1 och 3 om hbtq-personer i asylprocessen.

Barn och unga i asylprocessen

Enligt 1 kap. 2 § UtIL avses med barn i utlänningslagen en person som är under 18 år, vilket också generellt gäller för begreppet barn i svensk rätt. I barnkonventionen avses med barn varje människa under 18 års ålder, om inte barnet blir myndigt tidigare enligt den lag som gäller för barnet. I det omarbetade skyddsgrundsdirektivet (2011/95/EU) definieras en underårig som en tredjelandmedborgare eller en statslös person under 18 år. Utskottet anser att det är viktigt att ha en tydlig gräns för vem som är ett barn och därmed vilka särskilda bestämmelser som då ska gälla och särskilda åtgärder som ska vidtas. Utskottet är därför inte berett att tillstyrka att särskilda bestämmelser införs för personer mellan 18 och 21 år, varför motion 2018/19:297 (V) yrkande 3 avstyrks.

Om den som ansöker om uppehållstillstånd som skyddsbehövande uppger att han eller hon är ensamkommande barn ska Migrationsverket, om det finns skäl att ifrågasätta att sökanden är under 18 år, enligt 13 kap. 17 § UtIL så snart som möjligt göra en åldersbedömning och fatta ett tillfälligt beslut om åldern. Om det är uppenbart att sökanden är 18 år eller äldre krävs dock inte detta. Slutligt ställningstagande till åldern ska göras i samband med det slutliga beslutet i ärendet om uppehållstillstånd. Beslut om ålder gäller omedelbart. Innan Migrationsverket fattar ett tillfälligt beslut som innebär att sökanden bedöms vara 18 år eller äldre ska verket ge sökanden tillfälle att genomgå en medicinsk åldersbedömning. Informationen om en medicinsk åldersbedömning ska innehålla en upplysning om att konsekvensen av ett nekat samtycke utan godtagbar anledning kan bli att sökanden bedöms vara 18 år eller äldre.

Reglerna om åldersbedömning i utlänningslagen ändrades den 1 maj 2017 (prop. 2016/17:121, bet. 2016/17:SfU18, rskr. 2016/17:204). Bland annat tidigare lades de medicinska åldersbedömningarna. Utskottet anser att det givetvis är otillfredsställande att det efter en genomgången medicinsk åldersbedömning fortfarande kan vara oklart om sökanden är under eller över 18 år. En åldersbedömning kan dock inte exakt ange en persons ålder utan är endast ett hjälpmedel för att bedöma sannolikheten för att en asylsökande är äldre eller yngre än 18 år. Utskottet finner inte skäl att ändra den gällande ordningen för medicinska åldersbedömningar och anser inte heller att utredningarna ska göras obligatoriska eller genomföras retroaktivt. Utskottet avstyrker därför motionerna 2018/19:2921 (M) yrkande 13, 2018/19:2990 (SD) yrkande 8 och 2018/19:220 (SD).

Av Migrationsverkets årsredovisning för 2018 framgår följande. Verket har deltagit i Barnombudsmannens kunskapslyft under 2018 med de pågående insatser som inleddes 2017 samt med en analys av hur barnkonventionen tillämpas på myndigheten. Analysen pekar på ett antal utvecklingsbehov som behöver omhändertas, t.ex. att

- verkets samordningsfunktion för barnfrågor behöver tydliggöras och alla nivåer på myndigheten måste inkluderas i arbetet med barnfrågor,
- principen om barns bästa behöver stärkas i all ärendehandläggning,
- det utbildningspaket som finns om barn i migration måste utnyttjas, och

- barnanpassad information behöver vidareutvecklas inom asylprocessen och tas fram för övriga processer.

Vidare framgår av årsredovisningen att uppföljningar inom asylprocessen under 2018 har visat på fortsatta skillnader i hanteringen av barn i familj jämfört med vuxna asylsökande. Myndigheten håller t.ex. fortfarande samtal med barnets vårdnadshavare om barnets hälsa och asylskäl i högre utsträckning än att låta barnet själv komma till tals. Den nationella kvalitetsuppföljningen 2018 pekade på en förbättring jämfört med föregående år i fråga om bedömningar av barnets bästa i asylärenden som rör barn. Resultatet är trots förbättringen inte tillfredsställande, och Migrationsverket har därför planerat för utbildningsinsatser och åtgärder som syftar till bättre prövningar av barnets bästa. Information om alla steg i asylprocessen och barns rättigheter i Sverige lämnas muntligen och skriftligen till asylsökande barn, och informationen finns även på verkets webbplats. Som ett komplement har en mobilapplikation för barn lanserats i slutet av 2018. Antalet öppna ärenden som rör ensamkommande barn har minskat hos Migrationsverket från knappt 20 000 vid slutet av 2016 till ca 3 200 vid slutet av 2017 och ungefär 600 vid utgången av 2018. Den genomsnittliga handläggningstiden från ansökan till beslut för ensamkommande barn i förstagsansökningar var drygt 500 dagar 2018, vilket innebär att handläggningstiden har minskat med ca 70 dagar jämfört med 2017.

Enligt utskottet är det viktigt att Migrationsverkets hantering av asylärenden som rör barn är fungerar väl. Som framgår ovan finns det utrymme för förbättringar. Det framgår dock också att insatser görs och åtgärder vidtas och att arbetet går åt rätt håll. Utskottet menar att det saknas skäl för riksdagen att göra ett tillkännagivande och avstyrker motionerna 2018/19:297 (V) yrkandena 6–9 och 11, 2018/19:2594 (L) yrkande 12 samt 2018/19:2300 (MP) yrkandena 1 och 2.

Rätten för asylsökande att arbeta m.m.

Den som har ansökt om uppehållstillstånd i Sverige som flyktning eller alternativt eller övrig skyddsbehövande är enligt 5 kap. 4 UtlF undantagen från skyldigheten att ha arbetstillstånd. Undantaget gäller dock inte den utlänning som saknar identitetshandlingar, om inte personen medverkar till att klarlägga sin identitet. Av information från Migrationsverket framgår att asylsökande inte behöver ansöka om undantag från kravet på arbetstillstånd eller uppvisa ett arbetserbjudande, utan prövningen görs i stället ex officio. Alla som handlägger ärenden i skyddsprocessen på Migrationsverket ansvarar för att pröva om identiteten har klarlagts eller om sökanden har medverkat till att klarlägga sin identitet samt ta ställning till och registrera undantag. När det gäller medverkan till att klarlägga identiteten handlar det om allvarliga försök att få tag på identitetshandlingar eller att använda sig av de möjligheter som finns. Eftersom det för skyddsbehövande kan vara tillräckligt att identiteten görs sannolik kan andra handlingar än identitetshandlingar vara relevanta. Bevis om

undantag från kravet på arbetstillstånd utgörs av en anteckning i asylsökandes s.k. LMA-kort, som Migrationsverket utfärdar.

Undantaget från arbetstillstånd för asylsökande infördes 1992 och identitetskravet 2008. I proposition 2007/08:147 s. 41 f. anges att frånvaron av identitetshandlingar är ett problem som blivit vanligare och kan riskera att förlänga handläggningstiderna. 1999 saknade 65 procent av sökandena pass eller andra identitetshandlingar. 2007 var andelen 94 procent. Regeringen föreslog att sökande utan identitetshandlingar inte bör undantas från kravet på arbetstillstånd, om han eller hon inte medverkar till att klarlägga identiteten, samt att arbetsgivare bör vara skyldiga att rapportera när de anställer någon med undantag. Socialförsäkringsutskottet angav i betänkande 2008/09:SfU3 Nya regler för arbetskraftsinvandring att frånvaron av identitetshandlingar är ett stort problem som har blivit allt vanligare och som kan riskera att förlänga handläggningstiderna. Utskottet delade regeringens bedömning att en begränsning bör tas in i utlänningsförordningen.

Utskottet anser att det är av största vikt att asylsökande styrker sin identitet eller i vart fall gör den sannolik. Det är nödvändigt för att en snabb och korrekt bedömning av asylansökan ska kunna göras, för att beslut om utvisning av sökande som får avslag ska kunna verkställas, och detta utan problem och fördröjningar, samt för att sökande som utgör säkerhetshot lättare ska kunna upptäckas. Utskottet anser samtidigt att möjligheten för asylsökande att arbeta under ansökningstiden är viktig – det leder till en snabbare etablering av dem som får stanna och att sökandena ges en möjlighet att försörja sig. Vid en avvägning kan utskottet dock inte finna att det finns tillräckligt starka skäl för att slopa identitetskravet eller att annars ändra gällande ordning om asylsökandes möjligheter att arbeta, vare sig i mildrande eller skärpande riktning. Utskottet avstyrker därför motionerna 2018/19:2819 (M, C, KD, L) yrkande 5, 2018/19:2984 (SD) yrkande 12, 2018/19:2839 (C) yrkande 10, 2018/19:756 (V) yrkande 14, 2018/19:2768 (KD) yrkande 8, 2018/19:2922 (L) yrkande 18 och 2018/19:601 (MP) yrkande 2.

Utskottet, som förutsätter att regeringen ser till att Migrationsverket ger asylsökande adekvat information om undantaget från arbetstillstånd, avstyrker även motion 2018/19:756 (V) yrkande 13.

Tidsbegränsat uppehållstillstånd får beviljas en utlänningsansökan om uppehållstillstånd som flykting eller annan skyddsbehövande har avlagits genom ett beslut som vunnit laga kraft, om utlänningsansökan vistas här och sedan minst fyra månader har en anställning som uppfyller kraven för arbetstillstånd och avser en tidsperiod om minst ett år från ansökningstillfället (s.k. spårbyte). Ansökan ska ha kommit in till Migrationsverket senast två veckor efter att beslutet att avslå ansökan om uppehållstillstånd har vunnit laga kraft. Utskottet kan konstatera att det normala identitetskravet för att få uppehållstillstånd på annan grund än skyddsskäl är att identiteten ska vara styrkt, och att det är detta krav som gäller i dessa fall – skyddsbehovet har prövats och avlagits och ansökan rör uppehållstillstånd för arbete. Utskottet anser inte att det finns skäl för att göra avsteg från gällande krav på identitet för dessa fall. Utskottet ser

inte heller skäl för att utvidga möjligheten till spårbyte genom att förkorta tiden sökanden ska ha haft anställning eller att utvidga möjligheten till spårbyte till dem som driver företag under asyltiden. Utskottet avstyrker därmed motionerna 2018/19:2839 (C) yrkande 11, 2018/19:601 (MP) yrkande 1, 2018/19:1398 (MP) yrkande 1 och 2018/19:2727 (MP) yrkande 8.

Mottagande av asylsökande

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om bl.a. sysselsättning för asylsökande, eget boende och utsatta grupper på asylboenden.

Jämför reservation 34 (M), 35 (SD), 36 (V), 37 (KD), 38 (M), 39 (SD), 40 (KD), 41 (SD), 42 (V) och 43 (KD) samt särskilt yttrande 5 (SD).

Gällande ordning

Migrationsverket har enligt lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl., förkortad LMA, huvudansvaret för mottagande av asylsökande m.fl. och driver förläggningar. Verket får dock ge i uppdrag åt någon annan att driva en förläggning (2 § LMA). Asylsökande ska erbjudas plats på en förläggning. Den som inte önskar utnyttja en erbjuden plats på en förläggning utan skaffar eget boende (EBO) ska ändå registreras vid en förläggning (3 § LMA).

Migrationsverket svarar för att bistånd lämnas till asylsökande enligt LMA i form av bl.a. bostadsersättning, dagersättning och särskilt bidrag (13 § LMA). Den som har inkomst av förvärvsarbete eller som har annan inkomst eller egna tillgångar och som har logi på en förläggning ska betala ett skäligt belopp som ersättning till Migrationsverket (15 § LMA).

Rätten till bistånd för vuxna som inte bor tillsammans med ett barn under 18 år upphör när tidsfristen för frivillig avresa enligt avvisnings- eller utvisningsbeslutet löper ut eller, om det inte finns någon tidsfrist, när beslutet inte längre kan överklagas (11 § LMA). Vidare upphör rätten till bistånd när uppehållstillstånd beviljas, utom i de fall utlänningen vistas på förläggning och inte har anvisats eller kunnat utnyttja en anvisad plats i en kommun. Den som inte vistas på förläggning har rätt till bistånd under en månad från den dag de har beviljats uppehållstillstånd (8 § LMA).

Asylsökande som på egen hand ordnar bostad har i särskilda fall rätt till bostadsersättning (16 § LMA). I förordningen (1994:361) om mottagande av asylsökande m.fl. anges i 4 § att bostadsersättning får beviljas den som har fått eller erbjudits en anställning om minst tre månader och för att kunna börja anställningen måste flytta till en ort där Migrationsverket saknar möjlighet att erbjuda anläggningsboende.

Enligt förordningen om länsstyrelsernas uppdrag avseende insatser för asylsökande och vissa nyanlända invandrare (2016:1363) har länsstyrelserna

ansvar för insatser för asylsökande och personer med uppehållstillstånd i Migrationsverkets anläggningsboenden. Insatserna innebär bl.a. att stärka personernas kunskaper i svenska språket och om det svenska samhället och den svenska arbetsmarknaden.

Lagen (2016:38) om mottagande av vissa nyanlända invandrare för bosättning innebär att alla kommuner är skyldiga att efter anvisning ta emot personer som fått uppehållstillstånd för bosättning. Syftet är att nyanlända snabbare ska kunna påbörja sin etablering på arbetsmarknaden och i samhällslivet. Lagen omfattar i första hand nyanlända som vistas på Migrationsverkets anläggningsboenden och kvotflyktingar.

Motionerna

Allmänt om mottagandet

I kommittémotion 2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) begärs i yrkandena 39 och 40 tillkännagivanden om att stödboenden och schablonersättning vid mottagande av ensamkommande barn och ungdomar ska användas i ökad utsträckning samt att Statskontoret ska ges i uppdrag att snabbutreda om takpriset för Migrationsverkets boenden bör sänkas och om avtalstiderna för boendena bör förändras. Enligt motionärerna behövs en ökad kostnadskontroll i Migrationsverkets verksamhet. Vidare begärs i yrkandena 41 och 42 tillkännagivanden om att Migrationsverket ska driva boenden i egen regi i större utsträckning och att regelverket för upphandlingar av asylboenden ska ses över. För att få en jämnare fördelning bör upphandlingar från privata aktörer i kommuner som redan tar ett stort ansvar för asylsökande undantas.

Paula Bieler m.fl. (SD) begär i kommittémotion 2018/19:2990 yrkande 10 ett tillkännagivande om slutna asylboenden. Motionärerna anför att slutna asylboenden bör införas i Migrationsverkets regi. Boendeformen ska främst vara avsedd för asylsökande som inte bedöms utgöra ett säkerhetshot mot Sverige men som inte kan styrka sin identitet. I yrkande 13 begärs ett tillkännagivande om behovsprövad dagersättning. Motionärerna anför att försörjningskravet för asylsökande med ekonomiska tillgångar i första hand ska ligga hos individen. Om en asylsökande har t.ex. kontanter, värdepapper, värdeföremål eller andra tillgångar utomlands av väsentligt ekonomiskt värde ska dessa användas för att bekosta delar av asylmottagandet.

I motion 2018/19:34 av Richard Jomshof (SD) begärs ett tillkännagivande om att utreda möjligheten att införa ett system som innebär att asylsökande som kommer till Sverige kan få sina värdesaker beslagtagna med syftet att delfinansiera sökandens uppehälle under asylprocessen.

I kommittémotion 2018/19:756 av Christina Høj Larsen m.fl. (V) begärs i yrkande 1 ett tillkännagivande om att regeringen bör återkomma med förslag på hur den grundläggande kapaciteten i asylmottagandet kan ökas och beredskapen för ytterligare tillfälliga påfrestningar stärkas. Motionärerna anför att detta bör lyftas fram när Mottagandeutredningen (SOU 2018:22) ska beredas. I yrkande 26 begärs ett tillkännagivande om att regeringen bör återkomma med

förslag som innebär att det sätts stopp för vinstjakten i flyktningmottagandet. Vidare begärs i yrkande 27 ett tillkännagivande om att regeringen bör ge Migrationsverket i uppdrag att se över sina rutiner för upphandlingar av boenden så att myndighetens kravspecifikationer följs. Motionärerna anför att verkets rutiner och arbetssätt måste skärpas.

Hans Eklind (KD) m.fl. begär i kommittémotion 2018/19:2768 yrkande 7 ett tillkännagivande om att asylsökande ska arbeta 16 timmar i veckan på asylboendet med uppgifter som i dag ligger på boendets personal, t.ex. lokalvård, matservering och vaktmästartjänster. Den som inte uppfyller kravet kan få sin dagersättning nedsatt, föreslår motionärerna. Vidare begärs i yrkande 9 ett tillkännagivande om att införa ett fribelopp för asylsökande som får ett reguljärt arbete. Motionärerna anför att en asylsökande som får ett reguljärt arbete bör ges ett fribelopp om 3 000 kronor som han eller hon kan tjäna per månad utan att dagersättningen minskas. Även i kommittémotion 2018/19:2915 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkande 27 begärs ett tillkännagivande om detta.

Fredrik Malm m.fl. (L) begär i kommittémotion 2018/19:2922 yrkande 17 ett tillkännagivande om att bryta sysslolösheten under asyltiden. Motionärerna anför att asylsökande ska ses som aktiva individer som ska involveras i asylmottagandet. Huvudregeln ska vara att de asylsökande själva sköter städning, matlagning och liknande.

Maria Ferm m.fl. (MP) begär i motion 2018/19:2300 yrkande 5 ett tillkännagivande om en förbättrad boendesituation för ensamkommande barn och unga. Enligt motionärerna bör det införas särskilda boenden för unga vuxna mellan 18 och 21 år. Vidare anföras att storskaliga anläggningsboenden som är avskärmade från det svenska samhället bör undvikas och att man i stället bör främja ett småskaligt mottagningssystem som är en integrerad del i samhället.

Eget boende – EBO

Ulf Kristersson m.fl. (M) begär i partimotion 2018/19:2918 yrkande 5 ett tillkännagivande om värdigt boende under asyltiden. Enligt motionärerna är ett värdigt boende under den första tiden i Sverige viktigt och minskar risken för trångboddhet och segregation. Det egna boendet måste vara värdigt och acceptabelt ur ett boendesocialt perspektiv. Det behöver även göras en översyn av effekterna av reglerna för eget boende.

I kommittémotion 2018/19:1120 av Roger Hedlund m.fl. (SD) begärs i yrkande 3 ett tillkännagivande om att avskaffa EBO-lagstiftningen. Motionärerna anför bl.a. att möjligheten till eget boende försvårar integrationen och att vissa kommuner har svårt att upprätthålla det kommunala ansvaret. Även i motion 2018/19:329 av Markus Wiechel (SD) begärs ett tillkännagivande om detta.

I kommittémotion 2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 16 begärs ett tillkännagivande om att avskaffa regleringen av eget boende i lagen om mottagande av asylsökande m.fl. Motionärerna anför att möjligheten för

asylsökande att själva ordna sitt boende måste avskaffas helt eller regleras så att hårt ansatta kommuner kan undantas.

Johanna Jönsson m.fl. (C) begär i kommittémotion 2018/19:2839 yrkande 9 ett tillkännagivande om att se över möjligheten att införa en social prövning i de fall asylsökande ordnar sitt eget boende (EBO).

Hans Eklind m.fl. (KD) begär i kommittémotion 2018/19:2768 yrkande 22 ett tillkännagivande om att EBO-lagen bör ses över och att ekonomiska styrmedel bör användas på lämpligt sätt. Motionärerna anför att den som ordnar sitt eget boende ska kunna uppvisa ett trovärdigt och värdigt boende i den kommun han eller hon vill bosätta sig i för Migrationsverket. Detta bör vara ett villkor för att kunna erhålla dagersättning.

I partimotion 2018/19:2923 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 32 begärs ett tillkännagivande om att reformera EBO-lagstiftningen. Enligt motionärerna är det tydligt att det nuvarande systemet har bidragit till många problem och att EBO måste reformeras. I vissa kommuner bör antalet personer som använder sig av EBO begränsas men ibland behövs också ett EBO-stopp.

Även i kommittémotion 2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 19 begärs ett tillkännagivande om detta. Vidare begärs i yrkande 20 ett tillkännagivande om boenden för asylsökande. Det behövs en effektivare statlig organisation och fler långsiktiga anläggningsboenden till rimligt pris.

I motion 2018/19:491 av Robert Hannah (L) begärs ett tillkännagivande om att utreda och ersätta möjligheten för asylsökande till eget boende (EBO) med värdigt eget boende (VEBO). Motionären anför att EBO-systemet måste bli socialt hållbart.

Ingela Nylund Watz (S) begär i motion 2018/19:622 ett tillkännagivande om att förbättra situationen för nyanlända flyktingar genom att avskaffa EBO och införa ett s.k. värdigt eget boende. Den asylsökandes adress ska kontrolleras innan en utflyttning genomförs så att adressen verkligen finns, det inte är ett svartkontrakt, bostaden inte är trångbodd och barn inte riskerar att fara illa.

I motion 2018/19:1960 av Olle Thorell m.fl. (S) begärs ett tillkännagivande om att avveckla EBO-lagen. Motionärerna anför att EBO-lagen är ett hinder för integration och bör ersättas med ett nytt system som motverkar segregation och gynnar integration.

I motion 2018/19:2142 av Hillevi Larsson m.fl. (S) begärs ett tillkännagivande om en trygg integration med reformerad EBO-lagstiftning. Motionärerna anför att den som väljer eget boende måste ha en bostad av lämplig storlek för det antal personer som ska bo där för få dagersättning. Detta bör gälla oavsett i vilket bostadsområde personen bosätter sig.

Asylboende och utsatta grupper

I kommittémotion 2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) begärs i yrkande 19 ett tillkännagivande om ökad säkerhet för särskilt utsatta religiösa, etniska och sexuella minoriteter på asylboenden. Motionärerna anför att särskild hänsyn bör tas vid boendeplicering av minoritetsgrupper, samt att det vid hot- och

våldssituationer ska vara gärningspersonerna som omgående omplaceras eller sätts i förvar. Vidare begärs i yrkande 18 ett tillkännagivande om att utreda om det är möjligt att hålla asylsökande ersättningsskyldiga för skador på boenden.

I kommittémotion 2018/19:2843 av Annika Qarllsson m.fl. (C) begärs i yrkande 28 ett tillkännagivande om att Sverige ska ha ett tydligt jämställdhetsperspektiv i flyktingmottagande och asylprocesser. Vidare begärs i yrkande 30 ett tillkännagivande om att verka för ett utökat uppdrag till Migrationsverket att med ett jämställdhetsperspektiv förbättra boendetryggheten för asylsökande under deras väntan på beslut.

Christina Høj Larsen m.fl. (V) begär i kommittémotion 2018/19:756 yrkande 3 ett tillkännagivande om att regeringen bör återkomma med förslag på hur kompetensen i jämställdhets- och hbtq-frågor ska säkerställas på asylboenden.

I kommittémotion 2018/19:2915 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkande 14 begärs ett tillkännagivande om att uppdraga åt Migrationsverket att rikta särskild uppmärksamhet mot utsatta grupper på asylboenden, såsom kvinnor, hbtq-personer och konvertiter.

Jan Björklund m.fl. (L) begär i partimotion 2018/19:2597 yrkande 19 ett tillkännagivande om tryggheten på asylboenden för hbtq-personer. Motionärerna anför att om en persons säkerhet inte kan garanteras på grund av att andra inte accepterar personens sexuella läggning eller könsuttryck är det den som hotar som ska flyttas.

Fredrik Malm m.fl. (L) begär i kommittémotion 2018/19:2922 yrkande 16 ett tillkännagivande om att tryggheten för alla på asylboenden inklusive flickor, kvinnor, hbtq-personer samt religiösa minoriteter måste förbättras oavsett vem som driver boendet.

I motion 2018/19:483 av Robert Hannah och Arman Teimouri (båda L) yrkande 2 begärs ett tillkännagivande om att hbtq-certifiera asylboenden. Vidare begärs i yrkande 4 ett tillkännagivande om att utreda ifall hbtq-personer bör placeras i särskilda asylboenden.

I motion 2018/19:516 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) begärs tillkännagivanden om att särskilda asylboenden för utsatta kvinnor bör upphandlas (yrkande 3) och om att kvinnors säkerhet måste prioriteras på asylboenden (yrkande 4).

Robert Hannah och Juno Blom (båda L) begär i motion 2018/19:523 yrkande 2 ett tillkännagivande om information på asylboenden. Motionärerna anför att Migrationsverket och privata boendeaktörer ska ta ansvar för att informera var individer utsatta för våld eller annat förtryck kan vända sig. Vidare begärs i yrkande 3 ett tillkännagivande om att principen bör vara att det är den som mobbar, diskriminerar eller förtrycker som ska flyttas från asylboenden och inte den som blir mobbad, diskriminerad eller förtryckt. I yrkande 4 begärs ett tillkännagivande om att både privat och offentligt styrda asylboenden ska ha handlingsplaner för hur man säkerställer kvinnors samt sexuella och religiösa minoriteters trygghet på asylboenden. I samma motion begärs tillkännagivanden om att privat styrda asylboenden genom avtal ska förpliktigas att skydda asylsökande från diskriminering, mobbning och förtryck från

andra (yrkande 5), att en utredning ska tillsättas för att se hur kvinnors och minoriteters rättigheter och boendesituation i asylboenden kan stärkas (yrkande 6) och om att utreda om det behövs särskilda boenden för hbtq-personer (yrkande 8). Vidare begärs ett tillkännagivande om att asylboenden ska ha boendestödare för att stötta asylsökande och ge tips och råd för hur man ska ta sig in i det svenska samhället (yrkande 9).

Utskottets ställningstagande

Den nuvarande ordningen vad gäller mottagandet av asylsökande har inneburit att ett begränsat antal kommuner har tagit ett stort ansvar för mottagandet av asylsökande och nyanlända invandrare. Det nuvarande systemet innebär också att organiseringen av mottagandet i hög grad sker gentemot sektorer och enskilda myndigheter, vilket försvårar möjligheterna till effektiv dialog och samverkan mellan staten och kommunsektorn. Det saknas ett helhetsperspektiv. Mot den bakgrunden välkomnar utskottet Mottagandeutredningens betänkande Ett ordnat mottagande – gemensamt ansvar för snabb etablering eller återvändande (SOU 2018:22). Uppdraget har varit brett och utredningen presenterar förslag på en rad områden. Bland annat föreslås åtgärder för att motverka att asylsökande passiviseras genom att resurser och insatser koncentreras till ett tidigt skede i asylprocessen. Det finns även förslag om att inrätta statliga ankomstcenter med syftet att möjliggöra en tydligare styrning och skapa ordning och reda i mottagandet, liksom om lokal förankring i tidiga insatser genom att kommunerna ges huvudansvar för t.ex. samhällsinformation, språkundervisning och kunskap om den svenska arbetsmarknaden. Det föreslås vidare att nuvarande ersättningssystem till kommunsektorn ersätts med ett nytt system som i hög utsträckning bygger på schablonersättningar som betalas ut utan ansökan. Utskottet anser att det saknas skäl att föregripa resultatet av regeringens beredning av dessa förslag. Därmed avstyrker utskottet motionerna 2018/19:2921 (M) yrkandena 39–42, 2018/19:2990 (SD) yrkandena 10 och 18, 2018/19:756 (V) yrkandena 1, 26 och 27, 2018/19:2768 (KD) yrkandena 7 och 9, 2018/19:2915 (KD) yrkande 27, 2018/19:2922 (L) yrkande 17 och 2018/19:2300 (MP) yrkande 5.

I ett flertal motioner tas frågan om eget boende upp. Utskottet anser i likhet med vad som påtalas i flera av motionerna att möjligheten för de asylsökande att själva ordna sitt boende har ett flertal nackdelar, t.ex. försämrade möjligheter för den enskilde att delta i tidiga insatser, trångboddhet samt ökad segregation. Dessa effekter har varit tydligast i vissa kommuner med socioekonomiska utmaningar. Mottagandeutredningen har i sitt utredningsbetänkande föreslagit en tydlig begränsning av möjligheten till eget boende, bl.a. att en prövning av boendet ska säkerställa att det är socialt hållbart. Vidare har regeringen tagit fram den kompletterande promemorian Ett socialt hållbart eget boende för asylsökande. I promemorian föreslås att en asylsökande som under asylprocessen ordnar eget boende i ett område med socioekonomiska utmaningar inte ska ha rätt till dagersättning. Utskottet välkomnar att regeringen i

promemorian anger att det framstår som angeläget att det skyndsamt läggs fram ett förslag som begränsar de negativa sociala konsekvenserna som kan uppstå då asylsökande väljer att ordna eget boende i vissa bostadsområden med socioekonomiska utmaningar. En proposition är aviserad till maj 2019. Vidare anges i den sakpolitiska överenskommelse som ingicks i januari mellan Socialdemokraterna, Centerpartiet, Liberalerna och Miljöpartiet att förslagen som presenteras i promemorian bör genomföras.

Med hänsyn till detta finns det enligt utskottets mening inte skäl för riksdagen att nu göra ett tillkännagivande till regeringen om att avskaffa eller förändra den nuvarande ordningen med eget boende. Därmed avstyrker utskottet motionerna 2018/19:2918 (M) yrkande 5, 2018/19:1120 (SD) yrkande 3, 2018/19:2990 (SD) yrkande 16, 2018/19:329 (SD), 2018/19:2839 (C) yrkande 9, 2018/19:2768 (KD) yrkande 22, 2018/19:2922 (L) yrkandena 19 och 20, 2018/19:2923 (L) yrkande 32, 2018/19:491 (L) 2018/19:622 (S), 2018/19:1960 (S) och 2018/19:2142 (S).

I några motioner tas frågan upp om att utreda möjligheten att införa ett system där asylsökandes tillgångar används för att bekosta asylmottagandet. Utskottet noterar att justitie- och migrationsministern Morgan Johansson (S) i sitt svar på en skriftlig fråga (fr. 2015/16:656) anger att en asylsökande enligt nu gällande bestämmelser har rätt till bistånd för sin dagliga livsföring endast om han eller hon saknar egna medel. Den som har inkomst av förvärvsarbete eller som har annan inkomst eller egna tillgångar och som har logi på en förläggning ska betala ett skäligt belopp som ersättning till Migrationsverket. Mot bakgrund av det anförda anser utskottet att det saknas skäl för riksdagen att göra ett tillkännagivande med anledning av motionerna 2018/19:2990 (SD) yrkande 13 och 2018/19:34 (SD), varför de avstyrks.

I flera av motionerna efterlyses förbättringar av tryggheten i Migrationsverkets asylboenden. Det gäller allt från information till att den som mobbar och diskriminerar en medboende ska tvingas flytta från boendet. Det handlar också om tryggheten för vissa utsatta grupper, t.ex. kvinnor, religiösa minoriteter och hbtq-personer. Tryggheten för dem som bor i ett asylboende är väsentlig och enligt utskottets mening mycket viktig. Migrationsverket har en skyldighet att bedöma om en asylsökande har särskilda mottagandebehov eller är i behov av särskilda förfarandegarantier (särskilda behov). Det framgår av det omarbetade mottagningsdirektivet (2013/33/EU) och asylprocedurdirektivet (2013/32/EU). Migrationsverket har i dag ett antal s.k. trygghetsboenden. Dessa är inte avsedda för någon specifik grupp människor utan det är bedömningen av en enskild persons behov som avgör om individen kvalificerar sig för ett sådant boende. Vidare framgår av Migrationsverkets årsredovisning 2018 att myndigheten under flera års tid har arbetat med frågor om likvärdig behandling, bl.a. inom ramen för uppdraget som rör jämställdhetsintegrering. Under hösten fattade Migrationsverket beslut om en handlingsplan för likvärdig behandling 2019–2020. Verket samverkar även särskilt med Socialstyrelsen, Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan i myndighetsövergripande nätverk. Syftet är bl.a. att utarbeta en treårig plan för att formulera rutiner och

metoder för att upptäcka våldsutsatthet och våldsutövande, förbättra informationen till målgruppen och stärka stödet till personal som möter utsatta individer. Migrationsverket ingår även i ett projekt som drivs av Röda Korset i flera europeiska länder för förbättrad upptäckt av könsrelaterat våld.

Enligt utskottets mening är det viktigt att alla asylsökande får del av boenderegler och annan väsentlig information och att de boende respekterar varandra och visar hänsyn oavsett religion, kultur eller sexuell läggning. Utskottet, som utgår från att regeringen noga följer frågan, ser mot bakgrund av det anförda inte skäl för riksdagen att göra ett tillkännagivande med anledning av motionerna 2018/19:2990 (SD) yrkande 19, 2018/19:2843 (C) yrkandena 28 och 30, 2018/19:756 (V) yrkande 3, 2018/19:2915 (KD) yrkande 14, 2018/19:2597 (L) yrkande 19, 2018/19:2922 (L) yrkande 16, 2018/19:483 (L) yrkandena 2 och 4, 2018/19:516 (L) yrkandena 3 och 4 och 2018/19:523 (L) yrkandena 2–6, 8 och 9. Motionerna avstyrks.

Verkställighet av avvisnings- och utvisningsbeslut

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden om bl.a. direktavvisning, verkställighet, förvar, kontrollåtgärder och återvändandeavtal.

Jämför reservation 44 (M), 45 (SD) och 46 (V).

Gällande ordning

Avvisning och utvisning

Beslut om avvisning i första instans får inte fattas senare än tre månader efter det att den första ansökan om uppehållstillstånd gjorts efter ankomsten till Sverige (8 kap. 5 § UtIL). För beslut som fattas senare är beteckningen utvisning.

Enligt 8 kap. 2 § UtIL får en utlänning som inte är EES-medborgare avvisas bl.a. om han eller hon saknar pass eller visering när det krävs, när han eller hon är undantagen från kravet på visering men inte har för avsikt att lämna Sverige efter att den viseringsfria tiden har löpt ut eller om han eller hon vid inresan undviker att lämna begärda uppgifter, medvetet lämnar oriktiga uppgifter som är av betydelse för rätten att resa in i Sverige eller medvetet förtiger någon omständighet som är av betydelse för rättigheten.

En utlänning som inte är EES-medborgare får också avvisas bl.a. om det kan antas att han eller hon kommer att sakna tillräckliga medel för vistelsen i Sverige, under vistelsen i Sverige inte kommer att försörja sig på ett ärligt sätt eller kommer att bedriva verksamhet som kräver arbetstillstånd, utan att ha ett sådant tillstånd, eller på grund av tidigare frihetsstraff eller någon annan särskild omständighet kan antas komma att begå brott i Sverige eller i övrigt kan antas komma att bedriva sabotage, spioneri eller olovlig underrättelseverksamhet (8 kap. 3 § UtIL).

En utlänning som inte är EES-medborgare får utvisas om han eller hon uppehåller sig här men saknar pass eller de tillstånd som krävs för att få uppehålla sig i landet (8 kap. 6 § UtL).

När en fråga om avvisning eller utvisning prövas ska hänsyn tas till om utlänningen på grund av bestämmelserna i 12 kap. inte kan sändas till ett visst land eller om det annars finns särskilda hinder mot att beslutet verkställs (8 kap. 7 §).

Enligt 12 kap. 22 § UtL upphör ett beslut om avvisning eller utvisning som inte har meddelats av allmän domstol att gälla fyra år efter att beslutet vann laga kraft. Om beslutet har förenats med ett förbud mot att återvända till Sverige med längre giltighetstid upphör beslutet om avvisning eller utvisning att gälla först när tiden för återreseförbudet går ut.

Återreseförbud

Enligt 8 kap. 21 § UtL ska ett beslut om avvisning eller utvisning innehålla en tidsfrist inom vilken utlänningen frivilligt ska lämna landet. Tidsfristen är två veckor om utlänningen avvisas och fyra veckor om utlänningen utvisas. Om det finns särskilda skäl får en längre tidsfrist bestämmas. I vissa fall ska en tidsfrist för frivillig avresa inte bestämmas, bl.a. om det finns risk för att utlänningen avviker. I ett beslut om avvisning eller utvisning som innehåller en tidsfrist för frivillig avresa ska utlänningen upplysas om att ett återreseförbud kan meddelas om han eller hon inte lämnat landet i enlighet med beslutet senast när tidsfristen löper ut. Tidsfristen för frivillig avresa börjar löpa när beslutet om avvisning eller utvisning vunnit laga kraft eller när utlänningen förklarat sig nöjd med beslutet (8 kap. 22 § UtL). Om det inte finns förutsättningar att meddela en tidsfrist för frivillig avresa ska Polismyndighetens beslut om avvisning och Migrationsverkets beslut om avvisning eller utvisning förenas med ett återreseförbud, om inte särskilda skäl som kan hänföras till utlänningens personliga förhållanden talar mot att ett sådant förbud meddelas. Tiden för återreseförbud ska bestämmas till högst fem år (8 kap. 23 och 24 §§ UtL). Om utlänningen utgör ett allvarligt hot mot allmän ordning och säkerhet får det dock bestämmas en längre tidsperiod.

Omedelbar verkställighet och prövning av verkställighetshinder

Migrationsverket får förordna att verkets beslut om avvisning får verkställas även om det inte har vunnit laga kraft (avvisning med omedelbar verkställighet) om en asylansökan kan anses uppenbart ogrundad, dvs. om de uppgifter som utlänningen åberopar saknar betydelse för prövningen av ansökan eller om uppgifterna saknar tillförlitlighet (8 kap. 19 § UtL).

Ett beslut om avvisning eller utvisning ska verkställas genom att utlänningen sänds till det land eller, om flera länder angetts, till något av de länder som anges i Migrationsverkets, migrationsdomstolens eller Migrationsöverdomstolens beslut. Det är oftast det land där utlänningen är medborgare. En

utlännning som ska avvisas eller utvisas får alltid sändas till ett land om utlännningen visar att mottagande kan ske i det landet (12 kap. 4 § UtL).

Om en utlännning har ansökt om uppehållstillstånd som flykting eller annan skyddsbehövande får ett beslut om avvisning eller utvisning inte verkställas innan ansökan har prövats och avslagits genom ett beslut som vunnit laga kraft. Undantag får dock göras vid omedelbar verkställighet eller utvisning på grund av brott (12 kap. 8 a § första stycket UtL).

Migrationsverket får lämna över ett ärende för verkställighet till Polismyndigheten om den som ska avvisas eller utvisas håller sig undan och inte kan anträffas utan polisens medverkan eller om det kan antas att tvång kommer att behövas för att verkställa beslutet (12 kap. 14 § UtL). Från och med den 1 november 2017 är Polismyndigheten verkställande myndighet vid ny verkställighet av ett beslut om avvisning eller utvisning, och myndigheten ska kunna återlämna ett ärende om verkställighet till Migrationsverket om verket samtycker till det (10 kap. 13 § och 12 kap. 14 § UtL).

Av 12 kap. 18 § UtL framgår att Migrationsverket självmant (ex officio) ska bedöma om det finns ett verkställighetshinder. Om det i ett ärende om verkställighet av ett beslut om avvisning eller utvisning som vunnit laga kraft kommer fram nya omständigheter som innebär att

1. det finns ett hinder mot verkställighet enligt 12 kap. 1, 2 eller 3 §, (bl.a. risk för att straffas med döden eller att utsättas för kroppsstraff, tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, eller risk att utsättas för förföljelse),
2. det finns anledning att anta att det avsedda mottagarlandet inte kommer att vara villigt att ta emot utlännningen, eller
3. det finns medicinska hinder eller någon annan särskild anledning att beslutet inte bör verkställas,

får Migrationsverket bevilja permanent uppehållstillstånd och, om hindret endast är tillfälligt, bevilja tidsbegränsat uppehållstillstånd.

En utlännning får dock sändas till ett sådant land som anges under 1 om det inte är möjligt att verkställa av- eller utvisningen till något annat land och utlännningen genom ett synnerligen grovt brott har visat att det skulle vara förenat med allvarlig fara för allmän ordning och säkerhet att låta utlännningen stanna i Sverige. Detta gäller dock inte om den förföljelse som hotar i det andra landet innebär fara för utlännningens liv eller annars är av särskilt svår art. Likaså får en utlännning sändas till ett sådant land om utlännningen har bedrivit verksamhet som inneburit fara för rikets säkerhet och det finns anledning att anta att utlännningen skulle fortsätta verksamheten här i landet och det inte är möjligt att sända utlännningen till något annat land.

Av 12 kap. 19 § UtL framgår att om ett beslut om uppehållstillstånd inte kan meddelas enligt 18 § ska Migrationsverket ta upp frågan om uppehållstillstånd till ny prövning om utlännningen åberopar sådana nya omständigheter som kan antas utgöra ett bestående sådant hinder mot verkställigheten som avses i 1, 2 eller 3 § och inte kunnat åberopas av utlännningen tidigare, eller

utlänningen visar giltig ursäkt för att inte ha åberopat omständigheterna tidigare. Är dessa förutsättningar inte uppfyllda ska Migrationsverket besluta att inte bevilja ny prövning.

Kontroll och tvångsåtgärder

En utlänning som har fyllt 18 år får enligt 10 kap. 1 § första stycket UtL tas i förvar om

1. identiteten är oklar vid ankomsten till Sverige eller när han eller hon där- efter ansöker om uppehållstillstånd och han eller hon inte kan göra sannolikt att den identitet han eller hon uppger är riktig, och
2. utlänningens rätt att få resa in i eller vistas i Sverige inte kan bedömas ändå.

En utlänning som har fyllt 18 år får också enligt andra stycket tas i förvar om

1. det är nödvändigt för att en utredning om utlänningens rätt att stanna i Sverige ska kunna genomföras,
2. det är sannolikt att utlänningen kommer att avvisas eller utvisas enligt bl.a. 8 kap. 2, 3 och 6 §§, eller
3. det är fråga om att förbereda eller genomföra verkställigheten av ett beslut om avvisning eller utvisning.

Av det tredje stycket framgår att beslut om förvar enligt andra stycket 1 och 2 får fattas endast om det annars finns en risk att utlänningen bedriver brottslig verksamhet i Sverige, avviker, håller sig undan eller på något annat sätt hindrar verkställigheten.

En utlänning som har fyllt 18 år får enligt 10 kap. 6 § UtL i stället för att tas i förvar ställas under uppsikt. Även ett barn får under vissa förutsättningar ställas under uppsikt (10 kap. 7 § UtL). Uppsikt innebär att utlänningen är skyldig att på vissa tider anmäla sig hos Polismyndigheten eller hos Migrationsverket. I ett beslut om uppsikt ska det anges på vilken ort anmälnings- skyldigheten ska fullgöras. Utlänningen får också åläggas att lämna ifrån sig sitt pass eller annan legitimationshandling (10 kap. 8 § UtL).

Ett barn får under vissa förutsättningar tas i förvar om det är sannolikt att ett beslut om avvisning kommer att meddelas av Polismyndigheten eller om det är fråga om att förbereda eller genomföra verkställigheten av ett sådant beslut (10 kap. 2 § UtL).

Polismyndigheten och Säkerhetspolisen får vid verkställighet av beslut om avvisning eller utvisning omhänderta en utlänning om det är nödvändigt för att förbereda eller genomföra verkställigheten. Utlänningen får omhändertas under högst 24 timmar eller om det finns särskilda skäl under ytterligare 24 timmar (9 kap. 12 § UtL).

När en utlänning har omhändertagits eller har tagits i förvar för att förbereda eller genomföra verkställigheten av ett beslut om avvísning eller utvisning får Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen, om det är lämpligt, vidta sådana åtgärder som behövs för att utlänningen ska få nödvändiga handlingar för verkställigheten eller för att utlänningens identitet eller medborgarskap ska kunna klarläggas (9 kap. 13 § UtlL).

En utlänning som vistas i Sverige är skyldig att på begäran av en polis överlämna pass eller andra handlingar som visar att han eller hon har rätt att uppehålla sig i Sverige. Utlänningen är också skyldig att efter kallelse av Migrationsverket eller Polismyndigheten komma till verket eller myndigheten och lämna uppgifter om sin vistelse här i landet (9 kap. 9 § UtlL). Om utlänningen inte gör det får han eller hon hämtas genom Polismyndighetens försorg. Om det på grund av en utlännings personliga förhållanden eller av någon annan anledning kan antas att utlänningen inte skulle följa kallelsen, får han eller hon hämtas utan föregående kallelse. Vidare gäller sedan den 1 mars 2018 att en utlänning vid in- och utresekontroller är skyldig att låta sig fotograferas och lämna fingeravtryck för att identitet och resehandlingar ska kunna kontrolleras (9 kap. 8 § UtlL).

Övrigt om verkställighet

Enligt 12 kap. 9 § UtlL får ett beslut om att avvisa eller utvisa en utlänning inte verkställas förrän utlänningen har avtjänat ett fängelsestraff som han eller hon har dömts till eller verkställigheten av fängelsestraffet har flyttats över till ett annat land. Har allmänt åtal väckts mot utlänningen, får ett beslut om avvísning eller utvisning inte verkställas förrän åtalet har prövats slutligt eller åtalet har lagts ned.

Motionerna

Johan Forssell m.fl. (M) begär i kommittémotion 2018/19:2921 yrkande 8 ett tillkännagivande om att ta fram en lag som kan sättas in om det är nödvändigt och som gör det möjligt att direktavvisa asylsökande till ett annat säkert land. Motionärerna anser att en krislagstiftning bör kunna sättas in genom ett regeringsbeslut om antalet asylsökande som söker sig till Sverige samtidigt på kort tid kan anses påverka samhällsviktiga funktioner. Vid beslutet bör beaktas bl.a. hur stort det tidigare mottagandet av asylsökande har varit och hur det EU-gemensamma systemet fungerar. Direktavvisning till ett annat säkert land respekterar asylrätten och kan även motiveras ur ett EU-rättsligt perspektiv. Motsvarande krislagstiftning finns i Norge och Danmark. I yrkande 17 begärs ett tillkännagivande om att Migrationsverket, Polismyndigheten och Kriminalvården ska ges i uppdrag att påtagligt öka antalet verkställda utvisningsbeslut. Motionärerna anser att det behövs en ökad tydlighet från hela samhället för att få fler personer att återvända självmant. Det behöver tydliggöras att ett återvändande kommer att verkställas genom myndigheterna om personen inte återvänder självmant. I yrkandena 24–26 begärs tillkännagivanden om att

dagens möjligheter till beslut om förvar ska användas i större utsträckning, att regelverket för förvar ska utökas och att säkerheten på förvaren ska stärkas. Motionärerna anser att regelverket för förvar ska ändras så att beslut om förvar kan bli aktuellt i fler fall. Det kan åstadkommas genom t.ex. förbättrade riskbedömningar av Migrationsverket. Vidare bör de tidsfrister som finns i dag förlängas. Migrationsverket bör dessutom få fler och bättre verktyg för att kunna garantera säkerheten på förvaren, bl.a. genom bättre möjligheter till kroppsvisitation och till att söka igenom förvarstagnas rum. Det bör även vara tillåtet att begära identitetshandlingar av den som besöker ett förvar. I yrkande 29 begärs ett tillkännagivande om att fler återtagandeavtal med länder utanför EU ska komma på plats. Motionärerna anför att avtalen bör följas upp så att de underlättar verkställighetsarbetet. I yrkandena 30 och 31 begärs tillkännagivanden om att möjligheten att få en ny asylansökan prövad efter avslagsbeslut ska begränsas i Sverige och på EU-nivå. Motionärerna anför att preskriptionstiden för beslut om avvisning eller utvisning i Sverige ska förlängas från fyra år till tio år. I yrkande 43 begärs ett tillkännagivande om att se över möjligheten att förkorta processen för prövning av verkställighetshinder. Enligt motionärerna behövs en mer effektiv ordning där återopande av nya skydds-skäl kan framföras direkt till domstol.

I partimotion 2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkande 15 begärs ett tillkännagivande om ett förbättrat arbete för att verkställa avvisningar och utvisningar. Motionärerna anför att ett helhetsgrepp behöver tas med åtgärder såsom ökade befogenheter till Polismyndigheten och Migrationsverket, fler förvarsplatser, bättre system för uppsikt av utlänningar utan uppehållstillstånd och faktiska utresor. Möjligheten till tredjelandsavtal bör utredas, och välfärdssystemen bör kraftigt begränsas för den som vistas utan tillstånd i landet för att på så sätt förmå fler personer att självmant lämna landet. I yrkande 20 begärs ett tillkännagivande om förbättrat arbete med återvändande. Motionärerna anför att Migrationsverket bör få ett tydligt uppdrag att arbeta mer specifikt med återvändandesatsningar genom bl.a. återetableringsstöd och riktat bistånd till mottagarländer.

Paula Bieler m.fl. (SD) begär i kommittémotion 2018/19:2987 tillkännagivanden om att avskaffa preskriptionstiden för utvisningsbeslut (yrkande 6), om att begränsa möjligheten att ansöka om prövning av verkställighetshinder (yrkande 7) och om ökade möjligheter till förvarstagning av utlänningar som ska utvisas (yrkande 12). Vidare begärs i yrkande 14 ett tillkännagivande om avtal för utvisningar av utlänningar till säkra tredjeländer. Motionärerna anför bl.a. att möjligheterna att ansöka om verkställighetshinder ska ändras så att uppenbart ogrundade ansökningar kan avvisas direkt. Vidare bör lagstiftningen ändras så att det i fler fall blir möjligt att ta personer i förvar inför utvisning. Det bör även utredas om särskilda avtal kan ingås med tredjeländer dit personer vars beslut om verkställighet gör att de inte kan utvisas till sitt hemland på grund av t.ex. risk för omänsklig behandling kan utvisas.

I kommittémotion 2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) begärs i yrkande 9 ett tillkännagivande om uppsikt över asylansökande genom olika

former av anmälningsplikt. Motionärerna anför att asylsökande under asylprocessen ska hållas under uppsikt. Formerna för uppsikten ska kunna variera beroende på bl.a. praktiska förhållanden, t.ex. kan anmälningsplikt i boendet eller hos Migrationsverket eller elektronisk fotboja vara alternativ. Vidare begärs i yrkande 11 ett tillkännagivande om större möjligheter till förvarstaging. Enligt motionärerna bör normen vara att asylsökande som bedöms kunna utgöra en säkerhetsrisk placeras i förvar.

I kommittémotion 2018/19:134 av Adam Marttinen m.fl. (SD) begärs i yrkande 22 ett tillkännagivande om utvisning vid terroristbrott. Motionärerna anför att Sverige bör ingå avtal med tredjeländer om att ta emot personer som utvisas från Sverige men som i enlighet med principen om non-refoulement inte kan tas emot av sitt hemland.

I kommittémotion 2018/19:136 av Adam Marttinen m.fl. (SD) begärs i yrkande 27 ett tillkännagivande om lagring av DNA och personuppgifter. Motionärerna anför att foto, fingeravtryck och DNA-prov ska tas på asylsökande som har fått ett utvisningsbeslut. Uppgifterna ska sparas på obestämd tid. Syftet är att kontrollera att utvisningsdömda inte under annan identitet på nytt försöker komma in i landet och få uppehållstillstånd. Vidare begärs i yrkande 29 ett tillkännagivande om lagstöd för tvångsutvisning. Det bör tydliggöras i lag att Polismyndigheten alltid har rätt att använda tvång vid genomförandet av utvisningar.

Josef Fransson (SD) begär i motion 2018/19:1353 ett tillkännagivande om att frånta Migrationsverket övervakningsansvaret vid tvångsutvisningar. Enligt motionären innebär Migrationsverkets ansvar att Kriminalvårdens arbete försvåras.

I partimotion 2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) begärs i yrkande 41 ett tillkännagivande om att se över återvändandearbetet utifrån erfarenheterna från Röda Korsets arbete med återvändande. Enligt motionärerna har ändringarna i LMA, som innebär att den som får avslag på sin asylansökan (barn och barnfamiljer undantagna) mister rätten till bistånd och boende, inte ökat återvändandet. Återvändandearbetet bör därför ses över utifrån Röda Korsets arbete med återvändande. Vidare begärs i yrkande 42 ett tillkännagivande om att regeringen bör återkomma med förslag utifrån utredningsbetänkandet Uppehållstillstånd på grund av praktiska verkställighetshinder (SOU 2017:84). Motionärerna anför att utredningen bl.a. föreslår ett förtydligande av lagstiftningen så att den vars avvisnings- eller utvisningsbeslut inte kan verkställas av skäl som ligger utanför individens kontroll beviljas uppehållstillstånd.

I kommittémotion 2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) begärs i yrkande 15 ett tillkännagivande om avvisningar. Motionärerna anför att det innebär stora risker för den enskilde att avvika och att parallellsamhällen riskerar att etableras om beslut om avvisning och utvisning inte verkställs. Det är en utveckling som måste motverkas. I yrkande 16 begärs ett tillkännagivande om att utöka antalet återtagandeavtal med viktiga mottagarländer. Enligt motionärerna är det viktigt att Sverige ingår fler återtagandeavtal med

de viktigaste mottagarländerna för att möjliggöra fler avvísningar och utvisningar. Vidare begärs i yrkande 18 ett tillkännagivande om förvarstagande. Motionärerna anför att införandet av elektronisk övervakning vid avvísningsbeslut bör utredas som alternativ till förvarstagande. Elektronisk övervakning skulle kunna fungera som ett slags kommunarrest och om personer avviker skulle detta upptäckas omedelbart.

Fredrik Malm m.fl. (L) begär i kommittémotion 2018/19:2922 yrkande 21 ett tillkännagivande om återvändande vid avslag på asylansökan. Motionärerna anför att antalet som återvänder behöver öka. Återvändandesambandsmän på plats i hemländerna kan spela en viktig roll för att underlätta återvändandet. Sverige ska tillsammans med EU ställa krav på återvändandeländer att ta emot dem som fått avslag på sina ansökningar. Även det svenska bilaterala biståndet bör ses över för att kunna användas för att underlätta återvändande. Vidare behöver samarbetet med internationella aktörer som International Organization for Migration (IOM) utvecklas för att underlätta för dem som nekats asyl att åka hem.

Maria Ferm m.fl. (MP) begär i motion 2018/19:2728 ett tillkännagivande om att genomföra förslagen i SOU 2017:84 Uppehållstillstånd på grund av praktiska verkställighetshinder och preskription. Enligt motionärerna riskerar det faktum att personer kan hamna i limbo i Sverige, utan vare sig möjlighet till uppehållstillstånd eller möjlighet att återvända, att urholka legitimiteten i migrationslagstiftningen.

Utskottets ställningstagande

För att kunna upprätthålla en långsiktigt hållbar migrationspolitik är det angeläget att asylprövningen är rättssäker och effektiv och att återvändandet fungerar. Det är en förutsättning för en trovärdig asylprocess och även viktigt för att motarbeta ett framväxande skuggsamhälle. För att uppnå detta är det avgörande att den som efter en rättssäker prövning av asylskälen har fått ett avslagsbeslut lämnar landet så snart som möjligt. Utskottet anser att ett återvändande i första hand ska ske självmant. Enligt utskottets mening måste det dock, som en sista utväg, finnas möjlighet att också verkställa ett avlägsnandebeslut med tvång.

Enligt folkrätten har alla stater en skyldighet att ta tillbaka sina medborgare. Utskottet kan åter konstatera att regeringen driver ett aktivt arbete för att underlätta återvändandet för utlänningar som saknar skyddsskäl. Myndigheterna har tilldelats extra medel. Återvändandesambandsmän har placerats ut på ambassader i ett antal nyckelländer. Vidare har antalet förvarsplatser ökat och kommer under våren att uppgå till 457 stycken. Polismyndigheten har sedan juli 2018 fått utökade möjligheter att kontrollera att arbetsgivare inte anställer personer som saknar de tillstånd som krävs. Därutöver bereds för närvarande utredningsbetänkandet Klarlagd identitet (SOU 2017:93) i Regeringskansliet. Förslagen syftar till att effektivisera Polismyndighetens arbete med återvändande. Utskottet kan vidare notera att justitie- och migrationsministern

Morgan Johansson i ett svar den 6 februari 2019 på en fråga (fr. 2018/19:77) om förvar bl.a. angav att regeringen har gett Migrationsverket i uppdrag öka antalet förvarspplatser med närmare 80 procent sedan 2016. Myndigheternas regleringsbrev för 2019 beslutades av en övergångsregering och är därför mer begränsade i omfattning än vanligt. Nu när regeringen är på plats är det naturligt att analysera behoven av ändringar. Det inkluderar styrningen av Migrationsverkets förvarsverksamhet.

Utskottet noterar även att det samtidigt på EU-nivå bedrivs ett aktivt arbete som bl.a. handlar om en revidering av återvändandedirektivet, där bl.a. gemensamma bestämmelser för bedömning av risk för avvikande och tidsgränser för förvarstagande föreslås. Därutöver finns olika förslag om EU:s gräns- och kustbevakning, främjande av självmant återvändande samt ett förbättrat samarbete med tredjeländer om återtagande och återvändande. EU har också under 2018 ingått överenskommelser om återtagande med Gambia, Elfenbenskusten och Etiopien.

Mot bakgrund av vad som anförts anser utskottet att det i nuläget inte finns skäl för riksdagen att göra ett tillkännagivande med anledning av motionerna 2018/19:2921 (M) yrkandena 17, 24–26 och 29, 2018/19:2986 (SD) yrkandena 15 och 20, 2018/19:2987 (SD) yrkandena 7 och 12, 2018/19:2990 (SD) yrkandena 9 och 11, 2018/19:136 (SD) yrkandena 27 och 29, 2018/19:1353 (SD), 2018/19:297 (V) yrkandena 41 och 42, 2018/19:2768 (KD) yrkandena 15, 16 och 18, 2018/19:2922 (L) yrkande 21 samt 2018/19:2728 (MP).

Utskottet noterar att justitie- och migrationsministern Morgan Johansson i ett svar den 6 februari på en fråga (fr. 2018/19:81) om förvaren bl.a. svarade att Migrationsverket har möjlighet att efter avslutat besök visitera den förvarstagne om det finns skäligen misstanke att personen bär på sig något han eller hon inte får inneha. Om det är nödvändigt med hänsyn till säkerheten får också ett besök övervakas. Något önskemål om att kunna visitera också den besökande har inte kommit in från Migrationsverket. Regeringen för en fortlöpande dialog med Migrationsverket för att säkerställa att förvaren är värdiga, humana och rättssäkra, samt trygga och säkra för både personal och förvarstagna. Mot denna bakgrund finner utskottet inte skäl att föreslå att riksdagen ska göra ett tillkännagivande om säkerheten på förvaren. Motion 2018/19:2921 (M) yrkande 26 avstyrks därmed.

När det gäller den s.k. preskriptionstiden för ett avvisnings- eller utvisningsbeslut kan det konstateras att denna vid införandet av 1980 års utlänningslag uppgick till två år (bet. 2015/16:SfU14). I 1989 års utlänningslag förlängdes preskriptionstiden till nu gällande fyra år, eftersom det hade blivit allt vanligare att utlänningslag hindrade verkställigheten genom att hålla sig undan under en längre tid. Innan ett beslut om avvisning eller utvisning har preskriberats kan beslutet verkställas hur många gånger som helst om utlänningslag påträffas i Sverige. Utskottet noterar att justitie- och migrationsministern Morgan Johansson i ett svar den 13 februari på en fråga (fr. 2018/19:105) om preskriptionstiden bl.a. angav att reglerna om preskription har bedömts vara

en rimlig tidsmässig balans mellan att å ena sidan förskona den enskilde från att under mycket lång tid behöva leva under hot om avlägsnande på grund av ett beslut som av någon anledning inte har kunnat verkställas, och å andra sidan motverka att utläningar hindrar verkställigheten genom att hålla sig undan. Utskottet delar denna bedömning och anser inte att det är önskvärt att förlänga eller ta bort preskriptionstiden om fyra år. Utskottet avstyrker med det anförda motionerna 2018/19:2921 (M) yrkandena 30 och 31 och 2018/19:2987 (SD) yrkande 6.

Det ska alltid göras en individuell prövning av eventuella verkställighets hinder vid verkställigheten av ett beslut om avvísning eller utvisning. Till exempel får en fördragsslutande stat inte utvisa eller avvisa en flykting till gränsen mot ett område där flyktingens liv eller frihet skulle hotas på grund av hans eller hennes ras eller religion, nationalitet, språk, sexuella läggning eller tillhörighet till en viss samhällsgrupp, politisk åskådning eller minoritet eller där den asylsökande riskerar att utsättas för tortyr eller omänsklig eller förnedrande behandling. Detta följer av principen om ”non-refoulement”, vilken har sitt ursprung i artikel 33 i Genèvekonvention. Förbudet mot ”refoulement” avser inte bara åtgärder som leder till att utläningen sänds till hemlandet utan även till områden där han eller hon inte är skyddad mot risken för vidareändning till hemlandet. Detta är grundläggande principer som måste respekteras. Utskottet anser att det inte heller finns skäl att ändra huvudregeln att en utläning ska avvisas eller utvisas till sitt hemland eller till det land från vilket han eller hon kom till Sverige. Undantag kan dock göras vid t.ex. stark anknytning till ett annat land. Eftersom en asylsökande kan ha flyktingskäl och i princip en ovillkorlig rätt till skydd kan utskottet inte ställa sig bakom yrkanden om att införa regeln om direktavvisning av en asylsökande till ett annat säkert land utan att pröva asylskälen.

Enligt utskottets mening måste hänsyn kunna tas till verkställighetshinder redan i samband med att beslutet fattas om avvísning eller utvisning. Det är inte rimligt att samhällets resurser att besluta om utvisning nyttjas om det står klart att beslutet inte kan verkställas. Utskottet är därför inte berett att tillstyrka motionsyrkanden om att förkorta processen för prövning av verkställighetshinder genom att hantera ärendena direkt i domstol.

Motionerna 2018/19:2921 (M) yrkandena 8 och 43, 2018/19:2987 (SD) yrkande 14 och 2018/19:134 (SD) yrkande 22 avstryks därmed.

Utvisning på grund av brott

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen gör ett tillkännagivande till regeringen om utvisning på grund av brott i fler fall. Riksdagen avslår övriga motionsyrkanden som rör utvisning på grund av brott.

Jämför reservation 47 (M), 48 (SD) och 49 (L).

Gällande ordning

Av 8 a kap. 1 § UtL framgår bl.a. att en utlänning, som inte är EES-medborgare eller familjemedlem till en EES-medborgare får utvisas ur Sverige om han eller hon döms för ett brott som kan leda till fängelse. Utvisning får dock endast ske om personen döms till en svårare påföljd än böter och om gärningen är av sådant slag och övriga omständigheter är sådana att det kan antas att personen kommer att göra sig skyldig till fortsatt brottslighet här i landet, eller brottet med hänsyn till den skada, fara eller kränkning som det har inneburit för enskilda eller allmänna intressen är så allvarligt att personen inte bör få stanna kvar.

Enligt 8 a kap. 2 § UtL ska en domstol när den överväger om en utlänning bör utvisas enligt 1 § ta hänsyn till utlänningens anknytning till det svenska samhället. Domstolen ska särskilt beakta

1. utlänningens levnadsomständigheter,
2. om utlänningen har barn i Sverige och, om så är fallet, barnets behov av kontakt med honom eller henne, hur kontakten har varit och hur den skulle påverkas av att utlänningen utvisas,
3. utlänningens övriga familjeförhållanden, och
4. hur länge utlänningen har vistats i Sverige.

Av 8 a kap. 2 § UtL framgår också att en utlänning som är flykting och som behöver en fristad i Sverige får utvisas endast om han eller hon har begått ett synnerligen grovt brott och det skulle medföra allvarlig fara för allmän ordning och säkerhet att låta utlänningen stanna här. En utlänning får också utvisas om han eller hon i Sverige eller utomlands har bedrivit verksamhet som har inneburit fara för rikets säkerhet och det finns anledning att anta att han eller hon skulle fortsätta med en sådan verksamhet här.

Enligt 8 a kap. 3 § UtL får en utlänning utvisas endast när det finns synnerliga skäl, om han eller hon har vistats i Sverige med permanent uppehållstillstånd i minst fyra år när åtal väcks eller om han eller hon då har varit bosatt i Sverige i minst fem år.

När en fråga om utvisning på grund av brott prövas ska hänsyn tas till om utlänningen inte kan sändas till ett visst land eller om det annars finns särskilda hinder mot att beslutet verkställs. Vidare ska en domstols beslut om utvisning

på grund av brott innehålla förbud för utlännen att återvända till Sverige under en viss tid eller utan tidsbegränsning (8 a kap. 4 och 8 §§ UtL).

Av 20 kap. 2 § UtL framgår bl.a. att en utlänning som uppsåtligt uppehåller sig i Sverige fastän han eller hon enligt ett verkställt beslut om utvisning inte har haft rätt att återvända hit döms till fängelse i högst ett år eller, om brottet är ringa, till böter.

EES-medborgare och deras familjemedlemmar får utvisas ur Sverige om förutsättningarna i 8 kap 1 § UtL är uppfyllda och det sker med hänsyn till allmän ordning och säkerhet (8 a kap. 5 § UtL).

Enligt 1 § lagen om särskild utlänningskontroll (1991:572) får en utlänning utvisas ur landet, om det

1. är särskilt påkallat av hänsyn till rikets säkerhet, eller
2. med hänsyn till vad som är känt om utlänningsens tidigare verksamhet och övriga omständigheter kan befaras att han eller hon kommer att begå eller medverka till terroristbrott enligt lagen (2003:148) om straff för terroristbrott eller försök, förberedelse eller stämpling till sådant brott.

Motionerna

Återfallsbrottslighet m.m.

Tobias Billström m.fl. (M, C, KD, L) begär i kommittémotion 2018/19:2819 yrkande 50 ett tillkännagivande om att utvisning på grund av brott bör användas i fler fall. Oavsett om det finns risk för återfall eller inte bör utvisning vara möjligt även för brott med ett lägre straffvärde än dagens praxis om ett år.

I kommittémotion 2018/19:2870 av Tomas Tobé m.fl. (M) yrkande 8 och i kommittémotion 2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkande 46 begärs tillkännagivanden om att även brott som kan leda till mellan sex och tolv månaders fängelse ska kunna leda till utvisning på grund av brott även i fall då det inte finns risk för återfall.

Edward Riedl (M) yrkar i motion 2018/19:869 på ett tillkännagivande om fler utvisningar av utländska medborgare som begår brott. Dagens regelverk behöver ses över och skärpas. Motionären menar att utvisning i dag är aktuellt endast om fängelsestraff finns med i straffskalan.

I motion 2018/19:1898 begär Louise Meijer (M) ett tillkännagivande om att tillsätta en utredning om utvisningsprövning på grund av hat- och hedersbrott. Brotten utgör en allvarlig inskränkning av grundläggande fri- och rättigheter och bör utvisningsprövas oavsett brottets straffvärde.

I kommittémotion 2018/19:2861 av Johan Hedin m.fl. (C) begärs i yrkande 15 ett tillkännagivande om att utvisning på grund av brott ska användas i fler fall då någon döms för allvarlig brottslighet, t.ex. för brott som leder till fängelse mellan sex och tolv månader, oavsett om återfallsrisk finns eller inte.

Andreas Carlsson m.fl. (KD) begär i kommittémotion 2018/19:2469 yrkande 4 också ett tillkännagivande om att utvisning bör tillämpas i högre

utsträckning när en utländsk medborgare begår brott med ett straffvärde på minst sex månader. Detsamma borde gälla för återfallsbrottslingar.

Mikael Oscarsson (KD) begär i motion 2018/19:2765 yrkande 5 ett tillkännagivande om att utvisning av utländska medborgare som begår brott i Sverige ska komma i fråga i fler fall än i dag för brott med ett straffvärde på minst sex månader och för återfallsbrottslingar. Regelverket vad gäller utvisning för personer med flyktingstatus eller personer som inte kan utvisas på grund av säkerhetsläget i det aktuella landet ska emellertid fortsätta att gälla.

I partimotion 2018/19:2596 begär även Jan Björklund m.fl. (L) i yrkande 23 ett tillkännagivande om att domstolen alltid ska pröva frågan om utvisning av personer utan svenskt medborgarskap om straffvärdet är minst sex månaders fängelse. Motionärerna anför att dagens praxis ligger på minst ett års fängelse.

Anknytning

I kommittémotion 2018/19:2869 av Tomas Tobé m.fl. (M) begärs i yrkande 6 ett tillkännagivande om att den dömdes anknytning till Sverige ska väga mindre tungt när utvisningsfrågan prövas i förhållande till vad som är fallet i dag. Motionärerna anger att många utländska medborgare som begått grova brott i dag får stanna tack vare anknytning till Sverige.

Även Johan Forssell m.fl. (M) begär i kommittémotion 2018/19:2921 yrkande 47 ett tillkännagivande om att den dömdes anknytning till Sverige ska väga mindre tungt än i dag när utvisningsfrågan prövas. Enligt motionärerna slipper många utländska medborgare som döms för exempelvis sexualbrott och grova våldsbrott utvisning på grund av anknytning till familj eller det svenska samhället.

I motion 2018/19:1902 begär Louise Meijer (M) ett tillkännagivande om att utreda hur fler utländska brottslingar kan dömas till utvisning genom att inte ta lika stor hänsyn till anknytningen till Sverige när utvisningsfrågan prövas.

Även i motion 2018/19:2639 av Ellen Juntti (M) begärs ett tillkännagivande om att betydligt fler utländska medborgare som begår hedersrelaterade brott samt vålds- och sexualbrott ska utvisas och att mindre hänsyn ska tas till deras anknytning till Sverige.

Återreseförbud m.m.

I kommittémotion 2018/19:2869 av Tomas Tobé m.fl. (M) yrkande 7 begärs ett tillkännagivande om att tiden för återreseförbud på grund av brott ska förlängas så att den som begår ett allvarligt brott, som grov våldtäkt eller grovt rån, och saknar anknytning till Sverige ska få återreseförbud på livstid. I yrkande 8 begär motionärerna ett tillkännagivande om att straffet för olovlig vistelse efter ett återreseförbud, som beslutats med anledning av en utvisning

på grund av brott, ska skärpas. Motionärerna anför att rättspraxis ger fängelsestraff i en månad för olovlig vistelse i strid med återreseförbud. Straffminimum bör höjas till fängelse i sex månader.

Även i kommittémotion 2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkande 51 begärs ett tillkännagivande om att tiden för återreseförbud på grund av brott ska förlängas. Vid allvarliga brott, som grov våldtäkt eller grovt rån, är livstids återreseförbud rimligt. I dag är det aktuellt först vid ett straffvärde på åtta år eller längre, enligt motionärerna. Motionärerna begär i yrkande 52 ett tillkännagivande om att straffen vid olovlig vistelse efter återreseförbud på grund av brott ska skärpas. Det är enligt motionärerna angeläget att den som begår brott och utvisas inte återvänder till Sverige i strid med återreseförbudet. Straffminimum för olovlig vistelse bör i dessa fall höjas från fängelse i 14 dagar till fängelse i sex månader.

Övrigt gällande utvisning på grund av brott

Johan Forssell m.fl. (M) begär i kommittémotion 2018/19:2921 yrkande 49 ett tillkännagivande om att frågan om verkställighetshinder ska avgöras i nära anslutning till då utvisning på grund av brott kan bli aktuellt, dvs. när straffet har avtjänats och inte långt i förväg. Detta görs, enligt motionärerna, inte regelmässigt i dag. I yrkande 50 begärs ett tillkännagivande om att åklagare alltid ska yrka på utvisning till följd av brott då förutsättningarna för detta i lagstiftningen bedöms vara uppfyllda. Motionärerna anser också att åklagare regelmässigt ska undersöka om det finns utländska brottmålsdomar. I yrkande 53 begärs ett tillkännagivande om skärpt regelverk och tillämpning när utvisning på grund av brott inte kan genomföras i direkt anslutning till fängelsestraffets längd. Det är rimligt att den som inte medverkar till verkställigheten av utvisningen tas i förvar. Om utvisningen inte kan verkställas av andra skäl bör personen stå under uppsikt.

I kommittémotion 2018/19:136 begär Adam Marttinen m.fl. (SD) i yrkande 24 ett tillkännagivande om att utvisning alltid ska prövas. Det bör vara obligatoriskt att alltid pröva frågan om utvisning när en person som inte är svensk medborgare begått brott i Sverige. Lagen bör formuleras om så att utvisning blir regel snarare än undantag. I yrkande 25 begärs ett tillkännagivande om obligatorisk utvisning vid grov brottslighet. Hänsyn till den dömdes anknytning till Sverige bör inte påverka beslutet om utvisning. Om det är omöjligt att utvisa personen ska denne placeras i förvar till dess personen väljer att lämna landet. I yrkande 26 begärs ett tillkännagivande om utvisning på livstid. I de fall utvisning utdöms ska det för brott mot liv och hälsa, mot frihet och frid och för sexualbrott, narkotikabrott, stöld, rån och andra tillgreppsbrott alltid utdömas utvisning på livstid.

Richard Jomshof m.fl. (SD) begär i kommittémotion 2018/19:735 yrkande 23 ett tillkännagivande om utvisning av utländska våldtäktsmän och att prövning om utvisning bör göras obligatorisk och livstidsutvisning till regel för grova brott.

I motion 2018/19:523 begär Robert Hannah och Juno Blom (L) i yrkande 7 ett tillkännagivande om utvisning vid våldsbrott. Påföljden för den som inte är svensk medborgare och begår allvarliga brott som leder till fängelsestraff över två år ska vara permanent utvisning. Hänsyn ska tas till internationella konventioner, men för den som upprätthåller hederskulturens förtryckande normer och kränker flickors och kvinnors frihet har rätten att leva i Sverige, enligt motionärerna, förbrukats.

I partimotion 2018/19:2594 yrkande 13 begär Jan Björklund m.fl. (L) ett tillkännagivande om utvisning vid brott med hedersmotiv. Vid beslut om utvisning ska domstolen i dag alltid ta hänsyn till den dömdes anknytning till det svenska samhället. Lagen behöver ändras så att utvisning som huvudregel beslutas vid alla brott med hedersmotiv och där personen döms till fängelse.

Även i partimotion 2018/19:2596 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkandena 24 och 25 begär motionärerna tillkännagivanden om att utvisning av personer utan svenskt medborgarskap ska vara huvudregel vid brott med hedersmotiv och att utvisning av personer utan svenskt medborgarskap alltid ska prövas avseende vissa typer av brott, såsom rasistiska brott och andra hatbrott, grova vålds- och sexualbrott samt våld i nära relationer.

I partimotion 2018/19:2923 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 20 begärs ett tillkännagivande om att hedersrelaterat våld och förtryck begränsar människors frihet och måste bekämpas genom utvisning.

Utvisning på grund av brott av EU-medborgare

Tomas Tobé m.fl. (M) begär i kommittémotion 2018/19:2870 yrkande 9 ett tillkännagivande om att se över frågan om huruvida förutsättningarna för utvisning på grund av brott kan utökas för EU-medborgare. Särskilda regler uppställs för EU-medborgare för att utvisning på grund av brott ska vara aktuellt. Enligt motionärerna är kraven som uppställs mycket höga efter en väglödande dom från Högsta domstolen.

Även Johan Forssell m.fl. (M) begär i kommittémotion 2018/19:2921 yrkande 48 ett tillkännagivande om att frågan om huruvida förutsättningarna för utvisning på grund av brott kan utökas för EU-medborgare ska ses över.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har tidigare framhållit att det är viktigt att utvisningsfrågan bedöms på ett nyanserat sätt och att det finns proportion mellan brottet och de rättsverkningar som det får för den enskilde. Vikten av att reglerna präglas av grundläggande humanitära krav och rättssäkerhetsgarantier har understrukits.

Av kommentarerna till utlänningslagen framgår att åklagaren alltid ska ta ställning till frågan om utvisning när en icke-svensk medborgare har begått brott som kan leda till fängelse och som förväntas ge ett svårare straff än böter. Det framgår också att om en utlänning har begått ett mycket allvarligt brott behöver det inte slås fast att det finns risk för fortsatt brottslighet för att utvisning ska vara aktuellt, utan det är då brottets svårighetsgrad som avgör om

utvisning kan komma i fråga. Som en allmän riktlinje har angetts att brottet normalt bör ha ett straffvärde av minst ett år för att kunna leda till utvisning. Detta kan emellertid göra att en viss typ av allvarlig brottslighet, som exempelvis brott med hat- eller hedersmotiv, inte kommer i fråga för utvisning.

Utskottet anser att utlänningar som kommer för att vistas eller bo i Sverige ska följa svensk lagstiftning. Det är samtidigt viktigt att det finns en balans mellan brottets allvar och de påföljder som det ska kunna medföra. Utskottet anser att regeringen ska se över lagstiftningen och återkomma med förslag som möjliggör att utvisning av utlänningar som begår brott i Sverige ska kunna ske i fler fall än vad som är fallet i dag.

Utskottet föreslår således att riksdagen ska göra ett tillkännagivande till regeringen om att utvisning på grund av brott bör kunna komma i fråga i fler fall. Utskottet tillstyrker därmed delvis motionerna 2018/19: 2819 (M, C, KD, L) yrkande 50, 2018/19:2870 (M) yrkande 8, 2018/19:2921 (M) yrkande 46, 2018/19:1898 (M), 2018/19:2861 (C) yrkande 15, 2018/19:2469 (KD) yrkande 4, 2018/19:2765 (KD) yrkande 5 och 2018/19:2596 (L) yrkande 23.

Utskottet kan vidare konstatera att enligt den sakpolitiska överenskommelsen från januari 2019 ska reglerna för utvisning av icke-svenska medborgare som döms för hedersrelaterade brott och hatbrott skärpas och frågan om utvisning alltid prövas vid sådana brott. Därmed ser utskottet inte i nuläget något behov av att föreslå att riksdagen ska göra ett tillkännagivande till regeringen om utvisning vid hedersrelaterad brottslighet. Motionerna 2018/19:2594 (L) yrkande 13, 2018/19:2596 (L) yrkandena 24 och 25 och 2018/19:2923 (L) yrkande 20 avstyrks därmed.

Tidigare har utskottet framhållit de svårigheter som en utvisning kan innebära om utlänningen som har begått ett brott har familj i Sverige. Att utlänningen har barn i Sverige kan vara av stor betydelse för bedömningen av dennes anknytning. Barnets behov av sina föräldrar ska alltid beaktas. Även om den dömde inte har familj får det anses rimligt att ta hänsyn till utlänningens anknytning till Sverige. Personens levnadsomständigheter, familjeförhållanden och anknytning i övrigt, som t.ex. arbetsförhållanden, ska beaktas och vägas mot den aktuella brottsligheten.

Med anledning av ett yrkande om att frågan om verkställighetshinder ska avgöras i nära anslutning till att utvisning på grund av brott kan bli aktuellt konstaterar utskottet att Högsta domstolen den 19 februari 2019 klargjorde praxis vad gäller utvisningsbeslut för utländska medborgare dömda för brott i Sverige genom tre domar (B 2017-18, B 1415-18 och B 4781-18). Av domarna framgår att om hindret mot utvisning är av mer generell natur, t.ex. en pågående väpnad konflikt, är huvudregeln att domstolarna ska döma till utvisning, eftersom det oftast inte är möjligt att avgöra om hindret mot utvisning kommer att finnas kvar när straffet är avtjänat. Om däremot hindret mot utvisning är kopplat till en individ bör domstolarna kunna avgöra om det kommer att bestå efter avtjänat straff.

Vanligen initieras frågan om utvisning av åklagaren i stämningsansökan eller under huvudförhandlingen. Frågan om utvisning kan dock prövas av

domstolen oberoende av om åklagaren har framställt ett yrkande om detta. Utskottet anser därför inte att det behövs en regel om obligatoriskt yrkande vid grova brott utan utgår från att åklagarna yrkar på utvisning, eller domstolen utan yrkande prövar frågan om utvisning, i de fall det bedöms som relevant.

Utskottet konstaterar också att en allmän domstols beslut om utvisning på grund av brott kan innehålla förbud för utlänningen att återvända till Sverige under en viss tid eller utan tidsbegränsning. Utskottet utgår från att domstolen i tillämpningen tar hänsyn till brottets art vid bestämmande av tiden för återreseförbud och anser inte att det finns skäl att föreslå att riksdagen ska göra ett tillkännagivande om att förlänga tiden för återreseförbud vid utvisning på grund av brott.

Med det ovan anförda avstyrker utskottet motionerna 2018/19:2869 (M) yrkandena 6, 7 och 8, 2018/19:2921(M) yrkandena 47 och 49–53, 2018/19:1902 (M), 2018/19:2639 (M), 2018/19:869 (M), 2018/19:136 (SD) yrkandena 24–26 och 2018/19:735 (SD) yrkande 23 och 2018/19:523 (L) yrkande 7.

De särskilda krav i utlänningslagen som är tillämpliga när det gäller utvisning av EU-medborgare har sin grund i EU:s rörlighetsdirektiv (2004/38/EG), vilket har genomförts i svensk rätt. I enlighet med direktivet får en unionsmedborgare utvisas av hänsyn till allmän ordning och säkerhet. EU-domstolen har vid flera tillfällen prövat innebörden av rörlighetsdirektivet och vad som krävs för att rätten till den fria rörligheten ska få inskränkas. Enligt EU-domstolens praxis ska principen ges en vid tolkning, och undantaget från principen om fri rörlighet ska tolkas restriktivt. Räckvidden av eventuella undantag kan inte heller bestämmas ensidigt av medlemsstaterna. Utskottet avstyrker därmed motionerna 2018/19:2870 (M) yrkande 9 och 2018/19:2921 (M) yrkande 48.

Reservationer

1. Migrations- och flyktingpolitik, punkt 1 (M)

av Maria Malmer Stenergard (M), Katarina Brännström (M), Arin Karapet (M) och Ann-Sofie Alm (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna

2018/19:2918 av Ulf Kristersson m.fl. (M) yrkande 13 och

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 1–6, 18–20, 54 och 55 samt

avslår motionerna

2018/19:36 av Richard Jomshof (SD),

2018/19:266 av Richard Jomshof (SD),

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 1, 2 och 4,

2018/19:516 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkande 1,

2018/19:756 av Christina Höj Larsen m.fl. (V) yrkandena 23 och 24,

2018/19:768 av Boriana Åberg (M),

2018/19:1124 av Edward Riedl (M),

2018/19:1425 av Alexandra Anstrell (M) yrkandena 1 och 2,

2018/19:2227 av Maj Karlsson m.fl. (V) yrkande 21,

2018/19:2322 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkandena 2–5,

2018/19:2462 av Lars Beckman och Ellen Juntti (båda M),

2018/19:2484 av Helena Vilhelmsson (C) yrkandena 1 och 2,

2018/19:2552 av Rickard Nordin (C) yrkande 5,

2018/19:2765 av Mikael Oscarsson (KD) yrkande 4,

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 2, 3 och 12,

2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkandena 5 och 6,

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkandena 1–4, 8 och 15,

2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkandena 1, 3, 5–7, 11, 12 och 19,

2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 1 och

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 1, 3–5, 14 och 22–24.

Ställningstagande

En ny permanent migrationslagstiftning för framtiden måste arbetas fram under innevarande mandatperiod genom en parlamentarisk utredning. Denna

lagstiftning ska vara stram, human och långsiktigt hållbar. Tills den nya lagstiftningen är på plats bör en tillfällig lag gälla, som begränsar möjligheten att bevilja uppehållstillstånd. I den nya lagstiftningen bör tidsbegränsade uppehållstillstånd vara huvudregel, och det ska finnas tydliga krav på att försörja sig själv och sina anhöriga. Att behärska det svenska språket är en nyckel till samhället – till arbete, social rörlighet och förståelse för våra institutioner. Därför ska grundläggande kunskaper i svenska vara ett krav för permanent uppehållstillstånd. Ett tidsbegränsat uppehållstillstånd ska kunna omvandlas till ett permanent uppehållstillstånd för den som har jobb och egen försörjning i minst ett år. Det ska dock inte vara möjligt att uppfylla kravet på försörjning genom inkomst från en subventionerad anställning.

Den som har nekats uppehållstillstånd genom ett slutligt beslut i en rättssäker process ska återvända till sitt hemland. Migrationsverket bör upprätta en förteckning över s.k. säkra länder. En individuell prövning ska göras i det enskilda ärendet men om en förteckning används kan det förenkla och göra handläggningen snabbare, eftersom en asylsökande från ett säkert land i normalfallet kan antas få avslag på sin asylansökan. En sökande från ett säkert land ska bo på ett av Migrationsverkets asylboenden eftersom det underlättar kontakterna med Migrationsverket och det återvändande som med stor sannolikhet blir aktuellt. Migrationsverket ska prioritera asylansökningar som sannolikt kommer att leda till avslag.

Norden har en lång tradition av samarbete, men inom migrationspolitiken har detta varit mer begränsat. Sverige har avvikit från Norge, Danmark och Finland med en mindre restriktiv lagstiftning och ett större flyktingmottagande. Sverige bör vara pådrivande för att det nordiska samarbetet förstärks, och de nordiska länderna bör i större utsträckning lära av varandra genom erfarenhetsutbyte. Sverige bör också anpassa migrationslagstiftningen till den i Norge, Danmark och Finland. Införandet av tillfälliga lagen kan ses som ett exempel på en sådan harmonisering.

2. Migrations- och flyktingpolitik, punkt 1 (SD)

av Paula Bieler (SD), Jonas Andersson i Skellefteå (SD) och Jennie Åfeldt (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna

2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkandena 1, 3, 5–7, 11, 12 och 19,

2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 1 och

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 1, 3–5, 14 och 22–24,

bifaller delvis motion

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkande 18 och avslår motionerna

2018/19:36 av Richard Jomshof (SD),

2018/19:266 av Richard Jomshof (SD),

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 1, 2 och 4,

2018/19:516 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkande 1,

2018/19:756 av Christina Høj Larsen m.fl. (V) yrkandena 23 och 24,

2018/19:768 av Boriana Åberg (M),

2018/19:1124 av Edward Riedl (M),

2018/19:1425 av Alexandra Anstrell (M) yrkandena 1 och 2,

2018/19:2227 av Maj Karlsson m.fl. (V) yrkande 21,

2018/19:2322 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkandena 2–5,

2018/19:2462 av Lars Beckman och Ellen Juntti (båda M),

2018/19:2484 av Helena Vilhelmsson (C) yrkandena 1 och 2,

2018/19:2552 av Rickard Nordin (C) yrkande 5,

2018/19:2765 av Mikael Oscarsson (KD) yrkande 4,

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 2, 3 och 12,

2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkandena 5 och 6,

2018/19:2918 av Ulf Kristersson m.fl. (M) yrkande 13,

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 1–6, 19, 20, 54 och 55 samt

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkandena 1–4, 8 och 15.

Ställningstagande

Det är hög tid att genomföra en översyn av utlänningslagstiftningen för att göra den mer lättförståelig, mer ändamålsenlig och bättre anpassad till dagens migrationsituation.

Tanken som tillfälliga lagen bygger på, att inte erbjuda bättre möjligheter till asyl än andra länder, är rätt, men utförandet har varit fel. För att säkerställa en långsiktigt hållbar migrationspolitik ska dock inte en ny permanent lagstiftning hastas fram. I stället bör en ny tillfällig lag antas och denna bör inspireras av den danska lagstiftningen, som kort och gott fastslår att en utvisning ska verkställas så länge detta inte uppenbart bryter mot internationella åtaganden. Motsvarande resonemang bör kunna tillämpas på såväl asylprövningar som tillgång till välfärdssystemet. Detta garanterar att en miniminivå uppnås till dess att ett hållbart lagförslag som kan stå för sig självt har arbetats fram.

I en framtida lagstiftning bör huvudregeln vara att tidsbegränsade uppehållstillstånd beviljas när det finns grund för asyl och tillstånden bör vidare omprövas med jämna mellanrum. De tidsbegränsade uppehållstillstånden ska knytas till en angiven grund och proportionalitet bör finnas mellan grunden och längden på tillståndet. Ett tydligt och enkelt system för förlängning av tillstånd ska finnas men förlängning ska inte ske om grunden för tillståndet

inte kvarstår. Utlänningar som har beviljats uppehållstillstånd på grund av skyddsbehov ska därför generellt sett återvända hem om skyddsbehovet har upphört. På sikt bör permanenta uppehållstillstånd avskaffas helt. Endast svenska medborgare bör ha en självklar och permanent rätt att vistas i Sverige. Den som vill stanna permanent bör därför sträva efter att bli svensk medborgare.

Enligt den nuvarande tillfälliga lagen kan synnerligen eller särskilt ömmande omständigheter inte längre ligga till grund för uppehållstillstånd, i stället gäller den internationella och europeiska miniminivån. Även detta är ett exempel på en bestämmelse som bör kvarstå och som på sikt bör permanentas. Synnerligen eller särskilt ömmande omständigheter har visat sig utgöra en godtycklig grund för uppehållstillstånd och den motsvaras inte heller av någon reglering i vare sig internationell eller europeisk rätt.

Tillägget till den nu gällande tillfälliga lagen om uppehållstillstånd för gymnasiestudier har dels medfört att långa väntetider i sig blir en grund för uppehållstillstånd, dels inneburit att personer som inte har kunnat göra identiteten ens sannolik ska beviljas uppehållstillstånd. Detta tillägg bör därför strykas. De som redan har beviljats uppehållstillstånd för gymnasiestudier bör i stället ansöka om nytt tillstånd på andra grunder eller återvända till hemlandet enligt det ursprungliga beslutet.

Krig, konflikter och naturkatastrofer har i alla tider tvingat personer på flykt. Det är en självklarhet att värna rätten för enskilda att komma i säkerhet och få humanitär hjälp. Målbilden måste vara att så få som möjligt ska behöva fly och att flykten ska ske så säkert som möjligt, vara under så kort tid som möjligt och omfatta så kort sträcka som möjligt. Den som flyr måste ges skydd i det första säkra land som han eller hon når. Asyl bör endast beviljas i Sverige om något av våra grannländer drabbas av en humanitär kris. En beredskap bör byggas upp för detta och svensk flyktingpolitik fokuseras på att bistå flyktingar där de befinner sig, i krisers närområden, och Sverige bör också avsätta mer resurser till UNHCR. Ett sådant system skulle bl.a. garantera att hjälp når de mest utsatta snabbt, minimera risken för att flyktingströmmar utnyttjas som migrationsvägar av icke-flyktingar och ta bort incitament att splittra familjer eller att vända sig till människosmugglare.

Enligt EU-rätten, t.ex. asylprocedurdirektivet, är det möjligt för en medlemsstat att föreskriva att en asylsökande ska styrka grunderna för sin asylansökan om han eller hon har passerat andra säkra länder innan asylansökan gjordes. Sverige bör införa en sådan ordning.

I den svenska utlänningslagstiftningen har beviskraven lagts för lågt. Asyl bör beviljas endast om sökanden kan styrka sina asylskäl. Vidare bör asylsökande åläggas att uppsöka s.k. transitcenter som inrättas vid större gränsövergångar. Härigenom uppnås snabb genomgång och prövning av asylärenden.

Den som inte har Sverige som hemland men vill vistas här ska före inresan säkerställa sin rätt till vistelse, t.ex. i form av visering eller uppehållstillstånd. Tillstånd ska beviljas om vistelsen är motiverad, följer regelverket och inte innebär en orimlig försörjningsbörda för Sverige. Grundläggande villkor för

inresa och vistelse ska godkännas. Människor som migrerar till Sverige ska på förhand känna till våra krav och förväntningar, och därför måste regelverken vara tydliga och lättillgängliga och finnas på olika språk och via olika kanaler.

Inför eller i samband med en inresa bör en vandelsprövning ske som säkerställer att brottslingar inte kommer till Sverige. Vidare bör det säkerställas att ingen utlännning för med sig allvarliga sjukdomar.

I dagsläget saknas tillförlitlig fakta om omfattningen av skuggsamhället i Sverige, men det finns uppgifter som tyder på att det rör sig om tiotusentals människor. En kartläggning behövs för att motverka ökat utanförskap och kriminalitet.

Riksrevisionen har i en rapport behandlat frågan om konsekvensanalyser av migrationspolitiska beslut. Migrationspolitiken har under lång tid formats av beslut som tagits utan erforderliga förarbeten, och trots styrdokument med krav på konsekvensanalyser har dessa krav sällan uppfyllts. När analyser väl har gjorts har de brustit. Riksrevisionen har i en annan rapport med särskilt syfte att dra lärdomar av det som hände under hösten 2015 pekat på behovet av förbättrade informationsflöden och ett tydligare samordningsansvar i situationer av det slaget. Regeringen bör således ta initiativ till stärkta krav på konsekvensanalyser samt säkerställa förbättrade informationsflöden och ett tydligt samordningsansvar.

3. Migrations- och flyktingpolitik, punkt 1 (V)

av Christina Höj Larsen (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 1, 2 och 4,

2018/19:756 av Christina Höj Larsen m.fl. (V) yrkandena 23 och 24 samt

2018/19:2227 av Maj Karlsson m.fl. (V) yrkande 21 och

avslår motionerna

2018/19:36 av Richard Jomshof (SD),

2018/19:266 av Richard Jomshof (SD),

2018/19:516 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkande 1,

2018/19:768 av Boriana Åberg (M),

2018/19:1124 av Edward Riedl (M),

2018/19:1425 av Alexandra Anstrell (M) yrkandena 1 och 2,

2018/19:2322 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkandena 2–5,

2018/19:2462 av Lars Beckman och Ellen Juntti (båda M),

2018/19:2484 av Helena Vilhelmsson (C) yrkandena 1 och 2,

2018/19:2552 av Rickard Nordin (C) yrkande 5,

2018/19:2765 av Mikael Oscarsson (KD) yrkande 4,
2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 2, 3 och 12,
2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkandena 5 och 6,
2018/19:2918 av Ulf Kristersson m.fl. (M) yrkande 13,
2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 1–6, 18–20, 54 och 55,
2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkandena 1–4, 8 och 15,
2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkandena 1, 3, 5–7, 11, 12 och 19,
2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 1 och
2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 1, 3–5, 14 och 22–24.

Ställningstagande

Sedan hösten 2015 har omfattande lagändringar gjorts, de flesta utan att ha utretts och efter kort och undermålig beredning. Tillfälliga lagen har lett till familjesplittring, barn med uppgivenhetssyndrom har fått svårare att få uppehållstillstånd och de tidsbegränsade uppehållstillstånden har försvårat integrationen. Lagen är vidare otydlig och syftet med den uppnås inte. Tillfälliga lagen bör således dras tillbaka. Även utlänningslagen har stora brister. Regeringen bör tillsätta en utredning för att utlänningslagstiftningen ska bli mer sammanhängande och bättre anpassad till dagens verklighet.

En amnesti bör införas för de ensamkommande barn och unga som har varit i Sverige i över ett år. De drabbas extra hårt av omsvängningen av migrationspolitiken och tillfälliga lagen.

Incitamentsstrukturen som gör att asylsökande väljer arbete framför olika typer av etableringsinsatser inom bristyrken, snabbspår eller subventionerade anställningar måste förändras. Så länge tillfälliga lagen gäller bör det därför i den införas en möjlighet till permanent uppehållstillstånd för dem som deltar i snabbspår, etableringsinsatser inom bristyrken eller subventionerade anställningar.

Vidare bör bestämmelsen strykas som anger att en särskild underrättelse från arbetsgivaren till Skatteverket ska vara ett krav för att en person med tidsbegränsat uppehållstillstånd ska kunna få permanent uppehållstillstånd. Detta är en omständighet som arbetstagaren inte kan råda över, och den kan få avgörande betydelse för om vederbörande ska få permanent uppehållstillstånd. En administrativ miss kan också få stora konsekvenser. Underlåtenhet att anmäla kan vidare användas av oseriösa arbetsgivare som vill ha arbetskraft med svag rättslig ställning. Migrationsverket bör i stället kunna använda sig av rutinerna vid förlängning av arbetstillstånd, t.ex. begära lönespecifikationer eller kontrolluppgifter.

För en gömd kvinna utan uppehållstillstånd är det otänkbart att polisanmäla misshandel eftersom hon då riskerar att utvisas. Regeringen bör se över lagstiftningen så att kvinnor som medverkar i en brottsutredning om våldsbrott eller sexuella övergrepp beviljas tidsbegränsat uppehållstillstånd så länge förundersökningen eller domstolsprocessen pågår.

4. Migrations- och flyktingpolitik, punkt 1 (KD)

av Hans Eklind (KD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 2, 3 och 12 samt

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkande 18,

bifaller delvis motion

2018/19:2765 av Mikael Oscarsson (KD) yrkande 4 och

avslår motionerna

2018/19:36 av Richard Jomshof (SD),

2018/19:266 av Richard Jomshof (SD),

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 1, 2 och 4,

2018/19:516 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkande 1,

2018/19:756 av Christina Høj Larsen m.fl. (V) yrkandena 23 och 24,

2018/19:768 av Boriana Åberg (M),

2018/19:1124 av Edward Riedl (M),

2018/19:1425 av Alexandra Anstrell (M) yrkandena 1 och 2,

2018/19:2227 av Maj Karlsson m.fl. (V) yrkande 21,

2018/19:2322 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkandena 2–5,

2018/19:2462 av Lars Beckman och Ellen Juntti (båda M),

2018/19:2484 av Helena Vilhelmsson (C) yrkandena 1 och 2,

2018/19:2552 av Rickard Nordin (C) yrkande 5,

2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkandena 5 och 6,

2018/19:2918 av Ulf Kristersson m.fl. (M) yrkande 13,

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 1–6, 19, 20, 54 och 55,

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkandena 1–4, 8 och 15,

2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkandena 1, 3, 5–7, 11, 12 och 19,

2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 1 och

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 1, 3–5, 14 och 22–24.

Ställningstagande

Asylrätten ska värnas genom att vi inför en ordnad, human och långsiktigt ansvarsfull integrations- och migrationspolitik som erbjuder en fristad för människor på flykt. Sverige har ett moraliskt ansvar för att hjälpa medmänniskor i nöd, men det är inte möjligt att ha asylregler som kraftigt avviker från andra medlemsstaters.

Sverige bör inrätta asylansökningsområden i närheten av de stora gränsövergångarna, för en första registrering och bedömning och för ett första boende. Detta skulle leda till snabbare handläggning samt en rättssäker och effektiv beslutsprocess. Möjligheterna att hindra personer från att avvika skulle också öka. Ett snabbt avvisningsbeslut skulle kunna fattas i de fall sökanden inte medverkar till att styrka sin identitet, kommer från ett säkert land, kan få ansökan prövad i ett annat land eller bedöms utgöra en säkerhetsrisk.

I utlänningslagen bör en huvudregel införas om tidsbegränsade treåriga uppehållstillstånd för den som beviljas asyl. Samtidigt ska rätten till familjeåterförening gälla. Om skyddsbehovet sedan kvarstår eller personen kan försörja sig själv ska permanent uppehållstillstånd kunna ges.

5. Återkallelse av uppehållstillstånd, punkt 2 (M)

av Maria Malmer Stenergard (M), Katarina Brännström (M), Arin Karapet (M) och Ann-Sofie Alm (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 14–16 och
avslår motionerna
2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkandena 13 och 14 samt
2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 11.

Ställningstagande

Den möjlighet som finns att återkalla ett uppehållstillstånd till följd av oriktiga uppgifter bör användas i större utsträckning. Migrationsverket bör alltid genomföra en utredning efter att ha tagit emot information som kan ge anledning att misstänka att oriktiga uppgifter har förekommit. Migrationsverket bör vidare ges i uppdrag att särskilt driva och prioritera återkallelseärenden. Om en person vistas i Sverige längre tid än fyra år krävs synnerliga skäl för en återkallelse. Det innebär i praktiken en rätt att stanna om uppgifterna inte upptäcks inom den tiden.

En översyn bör göras av reglerna om återkallelse av uppehållstillstånd och då bör bl.a. övervägas att förlänga tiden innan det ska krävas synnerliga skäl för att återkalla ett uppehållstillstånd.

6. Återkallelse av uppehållstillstånd, punkt 2 (SD)

av Paula Bieler (SD), Jonas Andersson i Skellefteå (SD) och Jennie Åfeldt (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna

2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkandena 13 och 14 samt

2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 11 och

avslår motion

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 14–16.

Ställningstagande

Om grunden för ett beviljat uppehållstillstånd inte kvarstår bör tillståndet återkallas. Det kan gälla t.ex. om den som har fått uppehållstillstånd på grund av anknytning avslutar relationen efter ankomsten till Sverige eller om en skyddsbehövande reser hem. Viss flexibilitet bör gälla om det finns särskilda skäl. Uppehållstillståndet ska dock alltid återkallas om personen har farit med osanning, annars har förvanskad omständigheter eller dömts för grövre brott mot person. För att kontrollera omständigheter som gällde vid och var en förutsättning för beslutet om uppehållstillstånd, bör regelbundna och automatiserade kontroller göras. Detta kan gälla t.ex. utbetald lön, bidrag och ersättningar samt slagningar i folkbokföringsregistret för att kontrollera att omständigheter som gällde, eller förmodades gälla, vid beslutstillfället fortfarande gäller. Om så inte är fallet bör det leda till en förnyad prövning. Vidare bör möjligheter till förenklat utbyte av data på internationell nivå utredas, inte minst när det gäller resehandlingar. Migrationsverket har små möjligheter att kontrollera om det finns grund för återkallelse. Kommunikationen med t.ex. Skatteverket och Polismyndigheten bör därför underlättas. Vidare bör ett förenklat utbyte av data på internationell nivå utredas, t.ex. i fråga om resehandlingar. Migrationsverket bör även tillföras resurser. Hela regelverket för återkallelse av uppehållstillstånd bör ses över.

7. Kvotflyktingsystemet, punkt 3 (SD)

av Paula Bieler (SD), Jonas Andersson i Skellefteå (SD) och Jennie Åfeldt (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna
2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkande 10 och
2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 2 och
avslår motionerna
2018/19:436 av Markus Wiechel och Sara Seppälä (båda SD) och
2018/19:516 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkande 2.

Ställningstagande

Den migrationspolitik som har förts har orsakat stora påfrestningar, och belastningen som följde av krisen 2015 har ännu inte kompensats. Vidarebosättningen av flyktingar bör därför pausas tills problemen har åtgärdats. När vidarebosättningen sedan återupptas bör ett jämställdhetsperspektiv beaktas, och möjligheten att prioritera personer med hbt-grund och kristna minoritetsgrupper bör ses över.

8. EU:s asyl- och migrationspolitik, punkt 4 (M)

av Maria Malmer Stenergard (M), Katarina Brännström (M), Arin Karapet (M) och Ann-Sofie Alm (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 57, 58, 63 och 64 samt
avslår motionerna
2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 20–27 och 31–33,
2018/19:1992 av Magnus Manhammar (S),
2018/19:2040 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 14,
2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkandena 16 och 17,
2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 29–31,
2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkandena 1–3 och

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkandena 5, 7 och 9.

Ställningstagande

Drivkraften att ta sig till Europa kan antas bestå länge. Några få länder, bl.a. Sverige, har fått ta ett oproportionerligt stort ansvar för flyktingsituationen. Sverige måste därför fortsätta driva på för ett fungerande gemensamt asylsystem där fattade beslut efterlevs.

Om ett medlemsland bryter mot EU-gemensamma åtaganden måste det få konsekvenser. Ekonomiska incitament i EU-samarbetet bör användas i större utsträckning. Dagens regelverk kan kompletteras med ett system där ersättningar eller bidrag dras in om ett land inte följer EU-gemensamma beslut. Även höjda eller sänkta medlemsavgifter skulle kunna användas utifrån hur väl beslutna genomförs.

Regeringen bör ställa krav på att alla EU:s medlemsstater deltar i och utökar sitt deltagande i FN:s kvotflyktingsystem. Kvotflyktingsystemet är det mest rättvisa och säkra system som finns för ett lands mottagande av människor med skyddsbehov.

EU:s asylprövning bör göras utanför EU och det yttre gränsskyddet i EU bör stärkas. Målet ska vara att förhindra att människor dör på Medelhavet, stoppa människosmuggling och få kontroll över vilka som befinner sig i Europa. För att öka möjligheten till lagliga vägar bör det bli lättare att arbetskraftsinvandra till EU.

Samarbetet med länder utanför Europa om återvändandet behöver stärkas, och bistånd, visumavtal och handel ska sättas i relation till hur väl återvändandet fungerar.

9. EU:s asyl- och migrationspolitik, punkt 4 (V)

av Christina Höj Larsen (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 20–27 och 31–33 samt avslår motionerna

2018/19:1992 av Magnus Manhammar (S),

2018/19:2040 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 14,

2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkandena 16 och 17,

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 29–31,

2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkandena 1–3,

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 57, 58, 63 och 64 samt

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkandena 5, 7 och 9.

Ställningstagande

EU:s flyktingpolitik är i behov av reformer, bl.a. bör fler lagliga vägar för att söka asyl i Europa införas. Sverige bör inom EU verka för en flyktingpolitik som värnar asylrätten och grundläggande mänskliga rättigheter. Sverige bör samarbeta med de medlemsstater som vill ha en mer välkomnande och human migrationspolitik.

Sverige bör också verka för att EU:s gemensamma ramverk för vidarebosättning drivs igenom och att avtalet mellan EU och Turkiet sägs upp.

Regeringen bör verka för att relationerna med Libyen bygger på full respekt för asylrätten och mänskliga rättigheter och att Sverige genom EU och FN:s flyktingorgan (UNHCR) agerar för en snabb evakuering och vidarebosättning av asylsökande från Libyen.

Regeringen bör verka för att situationen i lägret i Moria i Grekland förbättras och att asylsökande som befinner sig i lägret omfördelas inom EU.

EU:s lista över visumpliktiga länder bör förkortas, och visumkrav ska inte användas för att stänga ute flyktingar. EU bör göra det möjligt att införa asylvisum som komplement till det traditionella sättet att söka asyl, vilket skulle vara en viktig möjlighet att skapa lagliga vägar till EU.

Vidare bör regeringen verka för att transportörsansvaret avskaffas eftersom det medför att flyktingar tvingas vända sig till smugglare för att resa över Medelhavet, med livet som insats.

10. EU:s asyl- och migrationspolitik, punkt 4 (KD)

av Hans Eklind (KD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 29–31 och avslår motionerna

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 20–27 och 31–33,

2018/19:1992 av Magnus Manhammar (S),

2018/19:2040 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 14,

2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkandena 16 och 17,

2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkandena 1–3,

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 57, 58, 63 och 64 samt

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkandena 5, 7 och 9.

Ställningstagande

Regeringen bör i EU driva på för en reformering av Dublinförordningen. Utgångspunkten bör vara att personer som vill söka asyl i EU gör det vid gemensamma EU-beskickningar före inresa eller vid unionens yttre gräns och därefter fördelas mellan EU:s medlemsstater baserat på en specifik s.k. fördelningsnyckel. Hänsyn bör då tas till befolkningsstorlek, ekonomisk styrka och tidigare ansvarstagande på asylområdet.

Regeringen bör vidare verka för att alla EU:s medlemsstater ska ta emot kvotflyktingar inom ramen för UNHCR:s vidarebosättningsprogram.

Många ser sig nu hänvisa till flyktingsmugglare. Gemensamma steg bör därför tas av medlemsstaterna för att i samarbete med UNHCR möjliggöra ett system för s.k. nödvisering.

11. EU:s asyl- och migrationspolitik, punkt 4 (L)

av Barbro Westerholm (L).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna

2018/19:2040 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 14,

2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 17 och

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkandena 5 och 9 samt

avslår motionerna

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 20–27 och 31–33,

2018/19:1992 av Magnus Manhammar (S),

2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 16,

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 29–31,

2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkandena 1–3,

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 57, 58, 63 och 64 samt

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 7.

Ställningstagande

EU behöver en gemensam migrationspolitik, där alla EU-länder tar ansvar för att hjälpa asylsökande som söker skydd i Europa. Regeringen bör driva på för att de som tar sitt ansvar ska få finansiellt och praktiskt stöd, medan de som vägrar ta sitt ansvar inte ska kunna räkna med lika generösa bidrag från EU:s budget som annars.

Fler lagliga vägar till EU är nödvändigt för att människor inte ska behöva riskera livet på väg till säkerhet, och EU:s familjebegrepp bör utvidgas till att inbegripa hbtq-personer.

Regeringen bör i internationella kontakter uppmana fler länder att samarbeta med UNHCR för att ta emot kvotflyktingar, eftersom ett utökat kvotflyktingssystem ökar möjligheten för fler utsatta flyktinggrupper att få ett liv i frihet.

12. Fri rörlighet för EU-medborgare, punkt 5 (M)

av Maria Malmer Stenergard (M), Katarina Brännström (M), Arin Karapet (M) och Ann-Sofie Alm (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna
2018/19:2866 av Tomas Tobé m.fl. (M) yrkande 2 och
2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkande 66 och
avslår motionerna
2018/19:362 av Markus Wiechel (SD) yrkandena 1 och 2,
2018/19:2473 av Andreas Carlson m.fl. (KD) yrkande 1,
2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 23 och
2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 15 och 16.

Ställningstagande

Den fria rörligheten inom EU bör värnas. Detta sker bl.a. genom att missbruk av den fria rörligheten beivras. EU-rätten tillåter i dag att ett medlemsland vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att skydda sig mot personer vars beteende sannolikt utgör ett verkligt och allvarligt hot mot allmän ordning eller säkerhet. Dagens bestämmelse behöver förtydligas. Även en persons tidigare beteende bör kunna beaktas vid bedömningen av om det nuvarande beteendet utgör ett verkligt och allvarligt hot.

Vidare behövs en översyn av hur reglerna om uppehållsrätten och den fria rörligheten tillämpas i Sverige kopplat till EU/EES-medborgare som kommer till Sverige för att titta. Syftet med den fria rörligheten har aldrig varit att människor under lång tid och utan möjlighet till egen försörjning ska kunna uppehålla sig i andra EU-länder.

13. Fri rörlighet för EU-medborgare, punkt 5 (SD)

av Paula Bieler (SD), Jonas Andersson i Skellefteå (SD) och Jennie Åfeldt (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 15 och 16 samt avslår motionerna

2018/19:362 av Markus Wiechel (SD) yrkandena 1 och 2,

2018/19:2473 av Andreas Carlson m.fl. (KD) yrkande 1,

2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 23,

2018/19:2866 av Tomas Tobé m.fl. (M) yrkande 2 och

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkande 66.

Ställningstagande

För att komma till rätta med missbruk av den fria rörligheten bör kravet på registrering av EES-medborgare som kommer till Sverige återinföras. På så vis kan polisen få möjlighet att kontrollera vistelsetid i Sverige och utvisa de personer som missbrukar den fria rörligheten. Eftersom majoriteten av de missbruk som uppdagas av EES-medborgares fria rörlighet härrör från vissa enskilda EU-medlemsstater bör EU sätta press på dessa stater så att de följer sina åtaganden inom ramen för den fria rörligheten.

Sverige ska också kunna vidta åtgärder som att häva den fria rörligheten mot sådana stater.

14. Fri rörlighet för EU-medborgare, punkt 5 (KD)

av Hans Eklind (KD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2473 av Andreas Carlson m.fl. (KD) yrkande 1 och avslår motionerna

2018/19:362 av Markus Wiechel (SD) yrkandena 1 och 2,

2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 23,

2018/19:2866 av Tomas Tobé m.fl. (M) yrkande 2,
2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkande 66 och
2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 15 och 16.

Ställningstagande

De EU-medborgare som tillfälligt vistas i Sverige lever oftast under svåra förhållanden. Det är viktigt att värna den fria rörligheten inom EES. För att den ska fungera är det viktigt att det ramverk som finns efterföljs och att varje land ser till att dess medborgare får ett rimligt socialt skydd. Därför bör bl.a. nationella riktlinjer fastställas för utsatta EU-medborgare i Sverige, sanktioner införas mot EU-länder som kränker sina medborgares eller minoriteters rättigheter och ett sändebud utses med initiativrätt och ansvar för frågan om romers situation i Rumänien och Bulgarien.

15. Fri rörlighet för EU-medborgare, punkt 5 (L)

av Barbro Westerholm (L).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 23 och
avslår motionerna

2018/19:362 av Markus Wiechel (SD) yrkandena 1 och 2,
2018/19:2473 av Andreas Carlson m.fl. (KD) yrkande 1,
2018/19:2866 av Tomas Tobé m.fl. (M) yrkande 2,
2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkande 66 och
2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 15 och 16.

Ställningstagande

Den fria rörligheten inom EU måste gälla fullt ut även för samkönade par. EU-domstolens har i en dom från juni 2018 slagit fast att termen maka eller make inkluderar samkönade par och att den fria rörligheten inom EU gäller alla medföljande makar. Det är viktigt att Sverige arbetar i EU för att denna banbrytande dom ska få fullt genomslag.

16. Fri rörlighet och de sociala trygghetssystemen, punkt 6 (M, SD)

av Maria Malmer Stenergard (M), Katarina Brännström (M), Paula Bieler (SD), Jonas Andersson i Skellefteå (SD), Arin Karapet (M), Ann-Sofie Alm (M) och Jennie Åfeldt (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 6 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkande 67.

Ställningstagande

EU:s regler för när EU-migranter kvalificerar sig till de sociala trygghetssystemen bör stramas upp. Den som är i Sverige för att arbeta och är medborgare i ett annat EU-land bör t.ex. inte få utbetalt mellanskillnaden mellan barnbidrag i Sverige och i hemlandet för barn som bor i hemlandet tillsammans med den andre föräldern.

17. Asylprocessen, punkt 7 (M)

av Maria Malmer Stenergard (M), Katarina Brännström (M), Arin Karapet (M) och Ann-Sofie Alm (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 7 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion
2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 10–12, 36 och 38 samt avslår motionerna
2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 10, 14–17 och 19,
2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 5 och 20,
2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 10,
2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkande 4 och
2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 6, 7 och 20.

Ställningstagande

Identitetsfrågan hänger samman med säkerhet, allmän ordning och trovärdigheten till asylsystemet och ska vara central i asylprocessen. Identiteten ska

börja utredas då en person anländer, och där asylansökan görs ska bl.a. dokument äkthetsgranskas. För att underlätta identitetsutredningar ska Migrationsverket och Polismyndigheten kunna dela information i asylprocessen i större utsträckning än i dag. Asylsökande ska ha skyldigheter som tydligt anges i lag, och det ska leda till konsekvenser om skyldigheterna inte fullgörs. Bland annat ska personen söka asyl utan dröjsmål, lämna identitetshandlingar, komma vid kallelser, medverka till att identiteten utreds, till DNA-prov och till medicinsk åldersbedömning. Om personen nekar ska detta kunna leda t.ex. till nedsättning av ersättning, och ytterst ska ansökan kunna avslås.

Migrationsverket ska ges i uppdrag att förbättra kvaliteten i asylutredningarna. En analysrapport från 2017 från Migrationsverket visar att var femte utredning har brister och inte är tillräckligt omfattande. Detta riskerar rättssäkerheten. Verksamheten hos Migrationsverket måste ses över för att stärka den grundläggande uppgiften att upprätthålla en reglerad invandring. Bevisvärderingen och riskbedömningarna bör förbättras och de medicinska åldersbedömningarna och återvändandet ges större utrymme. För- och nackdelar med att dela Migrationsverket i flera myndigheter behöver också övervägas.

18. Asylprocessen, punkt 7 (SD)

av Paula Bieler (SD), Jonas Andersson i Skellefteå (SD) och Jennie Åfeldt (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 7 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna

2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkande 4 och

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 6, 7 och 20 samt avslår motionerna

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 10, 14–17 och 19,

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 5 och 20,

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 10–12, 36 och 38 samt

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 10.

Ställningstagande

Handläggningstiderna hos Migrationsverket är långa, och olika enheter inom verket har olika praxis. Regeringen bör därför ta initiativ till tydligare struktur och likvärdiga beslutsprocesser och se till att köbildning i ett ärendeslag inte drabbar hela verksamheten. Uppföljning och kontroller av beslut måste säkerställas.

Migrationsverket bör prioritera arbetet med att utreda om en asylsökande innebär ett hot mot allmän säkerhet. Vid behov bör utbildningar och kompetenshöjningar genomföras. Biometriska data bör samlas in och användas i större utsträckning för att identifiera sökande som rört sig utan tillstånd inom Europa. Inte bara fingeravtryck bör samlas in vid en asylansökan. För familjer bör DNA-test vara obligatoriskt för att fastställa släktskap. Högre krav bör ställas på asylsökande att medverka och samarbeta i asylprocessen.

19. Asylprocessen, punkt 7 (V)

av Christina Höj Larsen (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 7 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 10, 14–17 och 19 samt avslår motionerna

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 5 och 20,

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 10–12, 36 och 38,

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 10,

2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkande 4 och

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 6, 7 och 20.

Ställningstagande

Det finns brister i handläggningen av asylärenden om barn. Lagar, förordningar, Migrationsverkets rättsliga ställningstaganden och andra föreskrifter följs inte på ett tillfredsställande sätt. En särskild inspektion bör därför inrättas för att säkerställa att Migrationsverkets rutiner och riktlinjer tillämpas på ett rättssäkert och enhetligt sätt. Vidare måste det säkerställas att ambitionerna att korta handläggningstiderna inte påverkar rättssäkerheten och kvaliteten i asylutredningarna.

Regelverket och utbildningskraven för tolkar i asylprocessen bör ses över och det måste säkerställas att bristande kunskap hos tolken inte drabbar den asylsökande på ett orättfärdigt sätt. Det begränsade antalet tolkar med relevanta kunskaper är ett problem. En stor del av uppdragen utförs av icke auktoriserade tolkar, och det drabbar sökandena. Enligt asylprocedurdirektivet är det Migrationsverket som har ansvaret.

Möjligheten att stärka rätten till offentligt biträde för asylsökande som väntas få uppehållstillstånd som alternativt skyddsbehövande bör utredas. Migrationsverkets tolkning att asylsökande med bifallspresumtion saknar rätt till offentligt biträde kan drabba den som ges uppehållstillstånd som alternativt

skyddsbehövande. Rätten bör utvidgas till denna grupp på grund av de osäkerheter som tillfälliga lagen innebär och då frågan om skyddsgrund är betydelsefull för framtiden och möjligheten till familjeåterförening. I övrigt bör det införas krav på biträdenas kunskaper. Högre krav bör ställas än i dag, antingen i form av ett visst antal ärenden per år för att förordnas nya klienter eller ett krav på fortbildning.

Migrationsverket anmäler misstankar mot asylsökande om folkmord, krigsbrott och brott mot mänskligheten till Polismyndighetens krigsbrottskommision. Misstankar om andra grova brott i utlandet anmäler verket till åklagare. När det finns goda skäl att tro att en person har gjort sig skyldig till något av dessa brott, eller utgör en fara för rikets säkerhet, ska han eller hon inte få uppehållstillstånd av skyddsskäl. I dagsläget finns det stora brister i hanteringen av dessa s.k. exkluderingsärenden när det gäller misstänkta krigsförbrytare. Sedan en tid tillbaka har det skett en förskjutning från en alltför tillåtande bedömning till en som är alltför hård, och de team med experter som ska följa samtliga dessa utredningar verkar inte fungera som det var avsett. Rätts säkerheten i exkluderingsärendena måste stärkas.

20. Asylprocessen, punkt 7 (KD)

av Hans Eklind (KD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 7 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 5 och 20 samt avslår motionerna

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 10, 14–17 och 19,

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 10–12, 36 och 38,

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 10,

2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkande 4 och

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 6, 7 och 20.

Ställningstagande

Drivkrafterna för asylsökande att medverka till att identiteten fastställs bör stärkas. För att göra beslutsunderlaget så komplett som möjligt ska information om anhöriga lämnas vid ansökan. Detta är viktigt bl.a. för att öka möjligheten att styrka sökandens identitet.

En inspektion för migrationsfrågor bör inrättas. Den ska verka för rättssäkerhet och effektivitet, upptäcka systembrister samt säkerställa korrekt

tillämpning och ett fungerande samarbete mellan myndigheterna på migrationsområdet.

21. Straff och kontrollåtgärder, punkt 8 (M)

av Maria Malmer Stenergard (M), Katarina Brännström (M), Arin Karapet (M) och Ann-Sofie Alm (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 21 och 32 samt avslår motionerna

2018/19:133 av Adam Marttinen m.fl. (SD) yrkande 22,

2018/19:136 av Adam Marttinen m.fl. (SD) yrkande 12,

2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkande 16 och

2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 2, 9 och 10.

Ställningstagande

Pass och andra identitetshandlingar ska kunna tas i beslag i asylprocessen i större utsträckning än i dag för att säkerställa att den som nekats uppehållstillstånd lämnar landet.

Straffen för allvarliga fall av människosmuggling måste skärpas både i Sverige och på EU-nivå, och Sverige bör vara pådrivande för höjda straff i det EU-rättsliga regelverket.

22. Straff och kontrollåtgärder, punkt 8 (SD)

av Paula Bieler (SD), Jonas Andersson i Skellefteå (SD) och Jennie Åfeldt (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna

2018/19:133 av Adam Marttinen m.fl. (SD) yrkande 22,

2018/19:136 av Adam Marttinen m.fl. (SD) yrkande 12,

2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkande 16 och

2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 2, 9 och 10 samt

avslår motion

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 21 och 32.

Ställningstagande

Att medvetet bidra till att personer som saknar rätt att vistas i landet ändå gör det, som t.ex. arbetsgivare som anlitar arbetskraft utan tillstånd, ska vara straffbart. Detta bör utredas även på internationell nivå, särskilt när det gäller länder som vägrar ansvara för sina egna medborgare.

Att gömma personer som vistas i Sverige utan tillstånd strider mot grundläggande rättsprinciper och bidrar till skuggsamhället. Det bör vara kriminaliserat även om det inte görs för egen vinning.

Människosmuggling riskerar bl.a. migranters liv, utgör led i en organiserad människohandel och ett sexuellt utnyttjande samt är en inkomstkälla för organiserad brottslighet. Straffen för människosmuggling bör skärpas, och den som varit föremål för människosmuggling bör nekas asyl. Vidare bör transportörsansvaret utökas. De företag som transporterar personer med flyg, tåg eller färja måste se till att transporterna inte ingår i människosmugglingsnätverk och måste ta ansvar för att passagerarna har identitets- och resehandlingar. Frågan bör utredas närmare.

23. Rättssäker handläggning i ärenden om skyddsbehov på grund av religiös uppfattning eller sexuell läggning, punkt 9 (C, V, KD)

av Hans Eklind (KD), Johanna Jönsson (C) och Christina Höj Larsen (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 9 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkande 21 och

2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkande 7 och

bifaller delvis motionerna

2018/19:174 av Hans Eklind och Lars Adaktusson (båda KD) yrkande 2 och

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkande 13.

Ställningstagande

Sedan 2005 ska förföljelse på grund av tro, kön, könsidentitet eller sexuell läggning ge flyktingstatus. För att Migrationsverket ska kunna tillämpa dessa bestämmelser är kompetensen hos myndighetens handläggare avgörande, och

flera viktiga åtgärder, i form av referensgrupper, utbildningsinsatser och seminarier, genomförs kontinuerligt i syfte att höja kompetensnivån.

När det kommer till konvertiter till kristendom är det just skiftet från en övertygelse till en annan som utreds av Migrationsverket och huruvida denna konversion är genuin. Trots en rad insatser hos Migrationsverket finns det emellertid fortfarande mycket som tyder på att lagstiftningens intention från 2005 ännu inte har uppnåtts. Det finns också information som visar på allvarliga rättssäkerhetsbrister i asylprocessen och handläggningen av ärendena. Särskilt gäller detta rättssäkerheten för dem som riskerar förföljelse på grund av tro, och bland dessa framför allt konvertiter, könsidentitet eller sexuell läggning.

För att garantera rättssäkerheten är det vidare centralt att de bedömningar som görs av Migrationsverket och domstolarna av säkerhetssituationen i olika länder är korrekta. Det gäller såväl i hbtq-ärenden som i konvertitärenden.

Rättigheterna för den enskilde i dessa ärenden måste snarast stärkas. Det kan handla både om förbättringar av hur ärendena hanteras och utreds på Migrationsverket och om en förstärkning av kompetensen hos de beslutande instanserna. Kunskap om konvertiternas situation måste klargöras, och en ökad förståelse hos Migrationsverket och i hela beslutskedjan är nödvändig för en rättssäker process.

En uppföljning bör göras för att säkerställa att asylprocessen för dessa grupper följer de grundläggande kraven på rättssäkerhet.

24. Övrigt om handläggningen, punkt 10 (V)

av Christina Höj Larsen (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 10 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 12, 39 och 40 samt

2018/19:2227 av Maj Karlsson m.fl. (V) yrkandena 20 och 22 samt

avslår motionerna

2018/19:483 av Robert Hannah och Arman Teimouri (båda L) yrkandena 1, 3 och 5,

2018/19:2297 av Åsa Lindhagen m.fl. (MP) yrkande 5,

2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 18 och

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkande 4.

Ställningstagande

Det bör utredas vad som gäller i de fall en person åberopar sexuell läggning som asylskäl men har dolt sin läggning i ursprungslandet. Det är vanligt med avslag i dessa situationer, och tillämpningen avviker från riksdagens intentioner. Förarbetena innehåller motstridiga formuleringar, och det råder brist på praxis. Lagstiftningen bör förtydligas.

Vidare bör regeringen skyndsamt ändra lagstiftningen så att kvinnors behov av skydd mot våld och sexuella övergrepp överordnas utlänningslagen.

Migrationsverket bör ges i uppdrag att utvärdera och analysera de genomförda utbildningarna i genusmedveten asylprövning. Det finns kvinnor som söker asyl på grund av hedersrelaterat våld men som får avslag framför allt för att Migrationsverket saknar kunskap om mäns våld mot kvinnor och barn. Under förra mandatperioden gjordes en budgetsatsning på genusmedveten asylprövning. Det är viktigt att dessa insatser och utbildningar som Migrationsverkets personal har genomgått ger effekt. Vidare bör det säkerställas att Migrationsverket kan erbjuda tolkar med hbtq-kompetens. Tolken måste kunna bemöta sökanden på ett respektfullt sätt och behärska hbtq-relevanta ord.

25. Övrigt om handläggningen, punkt 10 (KD)

av Hans Eklind (KD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 10 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkande 4 och avslår motionerna

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 12, 39 och 40,

2018/19:483 av Robert Hannah och Arman Teimouri (båda L) yrkandena 1, 3 och 5,

2018/19:2227 av Maj Karlsson m.fl. (V) yrkandena 20 och 22,

2018/19:2297 av Åsa Lindhagen m.fl. (MP) yrkande 5 och

2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 18.

Ställningstagande

Felaktig information, osäkerhet och bristande tilltro till myndigheter kan göra att sökandena gör sig av med identitetshandlingar eller inte vågar uppge korrekt information. Detta kan äventyra rättssäkerheten samt underminera asylsystemets och migrationspolitikens legitimitet. Vikten av korrekta beslutsunderlag i asylprocessen bör betonas.

26. Övrigt om handläggningen, punkt 10 (L)

av Barbro Westerholm (L).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 10 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 18 och avslår motionerna

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 12, 39 och 40,

2018/19:483 av Robert Hannah och Arman Teimouri (båda L) yrkandena 1, 3 och 5,

2018/19:2227 av Maj Karlsson m.fl. (V) yrkandena 20 och 22,

2018/19:2297 av Åsa Lindhagen m.fl. (MP) yrkande 5 och

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkande 4.

Ställningstagande

Hbtq-personer ska inte nekas asyl för att de tvingas stanna i garderoben. Det behövs en särskild utvärdering av praxisutvecklingen, och dessutom bör satsningar göras för att stärka hbtq-kompetensen vid asylprövningen.

27. Barn och unga i asylprocessen, punkt 11 (M)

av Maria Malmer Stenergard (M), Katarina Brännström (M), Arin Karapet (M) och Ann-Sofie Alm (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 11 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkande 13 och avslår motionerna

2018/19:220 av Jörgen Grubb (SD),

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 3, 6–9 och 11,

2018/19:2300 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkandena 1 och 2,

2018/19:2594 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 12 och

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 8.

Ställningstagande

Ordningen för de medicinska åldersbedömningarna av dem som kommer på egen hand och anger att de är under 18 år ska vara väl fungerande. Den som nekar till att medverka i en medicinsk åldersbedömning då åldern är oklar ska behandlas som vuxen om det inte föreligger synnerliga skäl.

28. Barn och unga i asylprocessen, punkt 11 (SD)

av Paula Bieler (SD), Jonas Andersson i Skellefteå (SD) och Jennie Åfeldt (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 11 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 8 och avslår motionerna

2018/19:220 av Jörgen Grubb (SD),

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 3, 6–9 och 11,

2018/19:2300 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkandena 1 och 2,

2018/19:2594 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 12 och

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkande 13.

Ställningstagande

En medicinsk åldersbedömning ska ses som ett gott stöd och ett underlag för ett beslut som Migrationsverket ändå måste fatta om åldern hos en asylsökande utan identitetshandlingar. Medicinska åldersbedömningar är även ett stöd för den asylsökande att göra sin ålder och därmed identitet sannolik. Bedömningarna ökar rättssäkerheten i asylprocessen. Osäkerheterna i undersökningarna har kontinuerligt minskat. En åldersbedömning ska vara obligatorisk i samtliga ärenden där giltiga identitetshandlingar saknas och den asylsökande inte uppenbart är barn eller uppenbart över myndighetsåldern. Bedömningen bör ske före placering i kommun och senast inom två veckor från ankomst.

29. Rätten för asylsökande att arbeta, punkt 12 (M, C, KD, L)

av Maria Malmer Stenergard (M), Katarina Brännström (M), Hans Eklind (KD), Arin Karapet (M), Ann-Sofie Alm (M), Johanna Jönsson (C) och Barbro Westerholm (L).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 12 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2819 av Tobias Billström m.fl. (M, C, KD, L) yrkande 5,
bifaller delvis motion

2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkande 10 och
avslår motionerna

2018/19:601 av Maria Ferm (MP) yrkandena 1 och 2,

2018/19:756 av Christina Höj Larsen m.fl. (V) yrkandena 13 och 14,

2018/19:1398 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkande 1,

2018/19:2727 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkande 8,

2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkande 11 och

2018/19:2984 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 12.

Ställningstagande

Den som får uppehållstillstånd ska snabbt ges möjlighet att komma in i vårt samhälle, och det är därmed viktigt att insatser sätts in direkt när personen kommer till Sverige. Det ska därför vara möjligt att jobba under asyltiden från dag ett.

30. Rätten för asylsökande att arbeta, punkt 12 (SD)

av Paula Bieler (SD), Jonas Andersson i Skellefteå (SD) och Jennie Åfeldt (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 12 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2984 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 12 och
avslår motionerna

2018/19:601 av Maria Ferm (MP) yrkandena 1 och 2,

2018/19:756 av Christina Höj Larsen m.fl. (V) yrkandena 13 och 14,

2018/19:1398 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkande 1,
2018/19:2727 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkande 8,
2018/19:2819 av Tobias Billström m.fl. (M, C, KD, L) yrkande 5 och
2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkandena 10 och 11.

Ställningstagande

För att höja arbetstillståndets status bör sammanblandningen av asyl- och arbetskraftsinvandring stoppas och s.k. spårbyten inte förekomma.

31. Rätten för asylsökande att arbeta, punkt 12 (V)

av Christina Höj Larsen (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 12 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:756 av Christina Höj Larsen m.fl. (V) yrkandena 13 och 14 samt avslår motionerna

2018/19:601 av Maria Ferm (MP) yrkandena 1 och 2,

2018/19:1398 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkande 1,

2018/19:2727 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkande 8,

2018/19:2819 av Tobias Billström m.fl. (M, C, KD, L) yrkande 5,

2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkandena 10 och 11 samt

2018/19:2984 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 12.

Ställningstagande

Regeringen bör genom regleringsbrevet ge Migrationsverket i uppdrag att informera om möjligheterna till undantag från kravet på arbetstillstånd redan i samband med att ansökan om uppehållstillstånd lämnas in. Endast ca 30 procent av de som söker asyl undantas nu från kravet på arbetstillstånd. Vidare bör rätten till arbete omfatta samtliga asylsökande för att stärka deras möjligheter på arbetsmarknaden och underlätta det fortsatta livet i Sverige.

32. Identitetskrav för arbete, punkt 13 (KD)

av Hans Eklind (KD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 13 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkande 8 och avslår motion

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 18.

Ställningstagande

Med ett ökat antal asylsökningar och längre handläggningstider är det viktigt med sysselsättning och att så många som möjligt kan arbeta. Villkoret om identitetshandlingar för att undantas från kravet på arbetstillstånd bör därför tas bort.

33. Identitetskrav för arbete, punkt 13 (L)

av Barbro Westerholm (L).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 13 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 18 och avslår motion

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkande 8.

Ställningstagande

Det måste bli enklare att arbeta och praktisera under asyltiden. Varje asylsökande vars identitet är styrkt bör därför per automatik få ett samordningsnummer för att möjliggöra arbete och praktik.

34. Mottagande av asylsökande, punkt 14 (M)

av Maria Malmer Stenergard (M), Katarina Brännström (M), Arin Karapet (M) och Ann-Sofie Alm (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 14 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 39–42 och avslår motionerna
2018/19:34 av Richard Jomshof (SD),
2018/19:756 av Christina Høj Larsen m.fl. (V) yrkandena 1, 26 och 27,
2018/19:2300 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkande 5,
2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 7 och 9,
2018/19:2915 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkande 27,
2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 17 och
2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 10 och 13.

Ställningstagande

Det behövs en ökad kostnadskontroll i Migrationsverkets verksamhet. Därför bör stödboenden och schablonersättningar användas i större utsträckning i mottagandet av ensamkommande barn och ungdomar. Statskontoret bör också snabbutreda om det finns förutsättningar att sänka de takpris som finns i dag för asylboenden samt om nuvarande avtalstider för dessa boenden är lämpliga eller bör förändras. För att få en jämnare fördelning bör upphandlingar från privata aktörer i kommuner som redan tar ett stort ansvar för asylsökande undantas. Regelverket för upphandlingar av asylboenden bör därför ändras.

35. Mottagande av asylsökande, punkt 14 (SD)

av Paula Bieler (SD), Jonas Andersson i Skellefteå (SD) och Jennie Åfeldt (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 14 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 10 och 13 samt avslår motionerna
2018/19:34 av Richard Jomshof (SD),
2018/19:756 av Christina Høj Larsen m.fl. (V) yrkandena 1, 26 och 27,
2018/19:2300 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkande 5,
2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 7 och 9,
2018/19:2915 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkande 27,
2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 39–42 och
2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 17.

Ställningstagande

Utöver dagens asylboenden och förvarsplatser bör det införas slutna asylboenden. Dessa ska främst vara avsedda för asylsökande som enligt utlänningslagen kan tas i förvar, men som inte bedöms utgöra ett säkerhetshot mot Sverige eller svenska medborgare. Dagersättningen till asylsökande bör också behovsprövas. Detta kan göras genom ett system där asylsökandes tillgångar registreras och föremål eller tillgångar av väsentligt ekonomiskt värde används för att bekosta delar av personens asylmottagande.

36. Mottagande av asylsökande, punkt 14 (V)

av Christina Höj Larsen (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 14 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:756 av Christina Höj Larsen m.fl. (V) yrkandena 1, 26 och 27 samt avslår motionerna

2018/19:34 av Richard Jomshof (SD),

2018/19:2300 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkande 5,

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 7 och 9,

2018/19:2915 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkande 27,

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 39–42,

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 17 och

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 10 och 13.

Ställningstagande

När betänkandet från Mottagandeutredningen ska beredas och omsättas till politiska förslag bör dessa förslag syfta till att öka den grundläggande kapaciteten i mottagandet och stärka beredskapen för den händelse att antalet människor som söker asyl i Sverige ökar på nytt. Vidare är det oacceptabelt att privata aktörer tjänar stora pengar på undermåliga boenden för människor som söker skydd i Sverige utan att Migrationsverket agerar. Migrationsverket bör få i uppdrag att se över sina rutiner för upphandlingar av boenden så att myndighetens kravspecifikationer följs, och regeringen bör återkomma med förslag som innebär att det sätts stopp för vinstjakten i flyktingmottagandet.

37. Mottagande av asylsökande, punkt 14 (KD)

av Hans Eklind (KD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 14 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 7 och 9 samt

2018/19:2915 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkande 27 och

avslår motionerna

2018/19:34 av Richard Jomshof (SD),

2018/19:756 av Christina Høj Larsen m.fl. (V) yrkandena 1, 26 och 27,

2018/19:2300 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkande 5,

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 39–42,

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 17 och

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 10 och 13.

Ställningstagande

Asylsökande försätts i dag i en lång väntan under tiden asylansökan handläggs, med en lika lång tid av ovisshet och ofta passivitet som följd. Asylsökande bör därför ha ett arbetskrav på sig om 16 timmar per vecka vid det egna asylboendet. Det innebär att den asylsökande förväntas bidra med exempelvis lokalvård, matservering, trädgårdsarbete och vaktmästartjänster, alltså uppgifter som i dag åligger asylboendets personal att sköta. Den som inte deltar i utbildningen eller uppfyller arbetskravet kan få sin dagersättning nedsatt.

Asylsökande bör därutöver kunna arbeta utan avräkning mot dagersättningen för en lön på upp till 3 000 kronor brutto varje månad. Nuvarande ordning som innebär att dagersättningen sänks lika mycket som den inkomst som tjänas in bidrar inte till att ta tillvara på människors inneboende drivkraft och hopp om att bygga en bättre framtid.

38. Eget boende, punkt 15 (M)

av Maria Malmer Stenergard (M), Katarina Brännström (M), Arin Karapet (M) och Ann-Sofie Alm (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 15 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2918 av Ulf Kristersson m.fl. (M) yrkande 5 och avslår motionerna

2018/19:329 av Markus Wiechel (SD),

2018/19:491 av Robert Hannah (L),

2018/19:622 av Ingela Nylund Watz m.fl. (S),

2018/19:1120 av Roger Hedlund m.fl. (SD) yrkande 3,

2018/19:1960 av Olle Thorell m.fl. (S),

2018/19:2142 av Hillevi Larsson m.fl. (S),

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkande 22,

2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkande 9,

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkandena 19 och 20,

2018/19:2923 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 32 och

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 16.

Ställningstagande

Att ha ett värdigt boende under den första tiden i Sverige, innan beslut om uppehållstillstånd meddelats, är viktigt och minskar risken för trångboddhet och segregation bland nyanlända. En effekt av trångboddhet är att människor riskerar att hamna utanför och att vägen in i samhället försvåras.

Det bör därför ställas krav på att det egna boendet är värdigt och acceptabelt ur ett boendesocialt perspektiv. Det bör även göras en översyn av effekterna av lagen om eget boende (EBO).

39. Eget boende, punkt 15 (SD)

av Paula Bieler (SD), Jonas Andersson i Skellefteå (SD) och Jennie Åfeldt (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 15 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna

2018/19:1120 av Roger Hedlund m.fl. (SD) yrkande 3 och

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 16 och

avslår motionerna

2018/19:329 av Markus Wiechel (SD),

2018/19:491 av Robert Hannah (L),

2018/19:622 av Ingela Nylund Watz m.fl. (S),

2018/19:1960 av Olle Thorell m.fl. (S),

2018/19:2142 av Hillevi Larsson m.fl. (S),
2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkande 22,
2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkande 9,
2018/19:2918 av Ulf Kristersson m.fl. (M) yrkande 5,
2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkandena 19 och 20 samt
2018/19:2923 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 32.

Ställningstagande

När möjligheten för asylsökande att själva ordna sitt boende infördes motive-
rades detta med att det skulle underlätta etableringen i det svenska samhället
genom att asylsökande kunde söka sig till områden där det fanns bostäder och
jobb. I verkligheten har det visat sig att en starkare drivkraft vid val av
bostadsort är önskan att bo nära tidigare landsmän och eventuella släktingar.
Detta har resulterat i att många områden har fått en hög koncentration av
nyanlända, ofta betydligt högre än vad dessa orter mäktat med och förbundit
sig till. De förslag som lämnas i Mottagandeutredningen (SOU 2018:22) vad
gäller begränsningar av möjligheten till eget boende är inte tillräckliga.

EBO-lagen måste därför oaktat Mottagandeutredningens förslag ses över
och möjligheten att anordna eget boende antingen avskaffas helt eller regleras
så att redan hårt ansatta kommuner kan undantas.

40. Eget boende, punkt 15 (KD)

av Hans Eklind (KD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 15 borde ha följande
lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager
detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkande 22 och
avslår motionerna

2018/19:329 av Markus Wiechel (SD),

2018/19:491 av Robert Hannah (L),

2018/19:622 av Ingela Nylund Watz m.fl. (S),

2018/19:1120 av Roger Hedlund m.fl. (SD) yrkande 3,

2018/19:1960 av Olle Thorell m.fl. (S),

2018/19:2142 av Hillevi Larsson m.fl. (S),

2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C) yrkande 9,

2018/19:2918 av Ulf Kristersson m.fl. (M) yrkande 5,

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkandena 19 och 20,

2018/19:2923 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 32 och

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkande 16.

Ställningstagande

EBO-lagstiftningen är problematisk på många sätt. Trots namnet har EBO blivit inneboende, inte eget boende. Konsekvensen är trångboddhet, frekventa flyttar och socialt utanförskap. Det finns fall där tio till tolv personer trängs i en tvårumslägenhet. Oseriösa aktörer utnyttjar situationen och handel med adresser förekommer. EBO leder även till att många asylsökande koncentreras till vissa områden.

För att förhindra att asylsökande väljer trångbott eget boende bör kraven skärpas på de som väljer EBO. Den som vill välja eget boende ska kunna uppvisa ett trovärdigt och värdigt boende för Migrationsverket i den kommun den asylsökande vill bosätta sig i. Detta bör vara ett villkor för att kunna erhålla dagarsättning.

41. Asylboende och utsatta grupper, punkt 16 (SD)

av Paula Bieler (SD), Jonas Andersson i Skellefteå (SD) och Jennie Åfeldt (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 16 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 18 och 19 samt avslår motionerna

2018/19:483 av Robert Hannah och Arman Teimouri (båda L) yrkandena 2 och 4,

2018/19:516 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkandena 3 och 4,

2018/19:523 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkandena 2–6, 8 och 9,

2018/19:756 av Christina Høj Larsen m.fl. (V) yrkande 3,

2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 19,

2018/19:2843 av Annika Qarlsso m.fl. (C) yrkandena 28 och 30,

2018/19:2915 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkande 14 och

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 16.

Ställningstagande

Det är av yttersta vikt att Migrationsverkets och kommunernas kostnader för boenden hålls nere. Det har dock vid flera tillfällen framkommit att boenden som tillhandahållits för asylsökande och nyanlända varit obrukbara när de lämnats. Asylsökande och nyanlända bör därför i högre utsträckning hållas ansvariga för de boenden de erbjudits, och det bör utredas om asylsökande och nyanlända kan bli ersättningskyldiga för skador som uppkommit på boenden.

Det har visat sig att ensamstående kvinnor, kristna och hbt-personer riskerar att utsättas för hot och våld på boenden där främst ensamstående män från länder med starkt patriarkala system är i stor majoritet. Därför bör en särskild hänsyn tas när minoritetsgrupper boendeplaceras, samt att det vid hot- och våldssituationer ska vara gärningspersonerna som omgående omplaceras eller sätts i förvar.

42. Asylboende och utsatta grupper, punkt 16 (V)

av Christina Høj Larsen (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 16 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:756 av Christina Høj Larsen m.fl. (V) yrkande 3 och avslår motionerna

2018/19:483 av Robert Hannah och Arman Teimouri (båda L) yrkandena 2 och 4,

2018/19:516 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkandena 3 och 4,

2018/19:523 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkandena 2–6, 8 och 9,

2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 19,

2018/19:2843 av Annika Qarllsson m.fl. (C) yrkandena 28 och 30,

2018/19:2915 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkande 14,

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 16 och

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 18 och 19.

Ställningstagande

Att jämställdhetsintegrera hela mottagningsprocessen är ett ambitiöst och tidskrävande arbete som syftar till långsiktig förändring. Flera åtgärder behöver genomföras snabbare än vad den processen tillåter. Det krävs bl.a. en kunskapshöjning och förstärkt kompetens inom mottagandesystemet när det gäller både jämställdhetsfrågor och hbtq-frågor. Detta är extra viktigt för personal på asylboenden, där asylsökande spenderar en stor del av sin tid. Samtliga boende måste kunna känna sig trygga.

Regeringen bör därför återkomma med förslag på hur kompetensen kring jämställdhetsfrågor och hbtq-frågor ska säkerställas på asylboenden.

43. Asylboende och utsatta grupper, punkt 16 (KD)

av Hans Eklind (KD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 16 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2915 av Sofia Damm m.fl. (KD) yrkande 14 och avslår motionerna

2018/19:483 av Robert Hannah och Arman Teimouri (båda L) yrkandena 2 och 4,

2018/19:516 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkandena 3 och 4,

2018/19:523 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkandena 2–6, 8 och 9,

2018/19:756 av Christina Höj Larsen m.fl. (V) yrkande 3,

2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 19,

2018/19:2843 av Annika Qarlsson m.fl. (C) yrkandena 28 och 30,

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 16 och

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 18 och 19.

Ställningstagande

För närvarande befinner sig ett stort antal asylsökande på Migrationsverkets asylboenden. De som ännu inte fått sin ansökan prövad och de som precis kommit måste sannolikt utstå en lång tid av väntan. Tiden i asylboendet präglas av sysslolöshet, passivitet, frustration och osäkerhet. Flera rapporter om tillbud, motsättningar och incidenter vittnar om boendemiljöer som i många fall är allt annat än önskvärda. Kristna, ateister, homosexuella och muslimska minoriteter är – vid sidan om kvinnor – några utsatta grupper på boendena.

Det bör därför uppdras åt Migrationsverket att rikta särskild uppmärksamhet mot utsatta grupper på asylboenden, såsom kvinnor, hbtq-personer och konvertiter.

44. Verkställighet av avvísings- och utvisningsbeslut, punkt 17 (M)

av Maria Malmer Stenergard (M), Katarina Brännström (M), Arin Karapet (M) och Ann-Sofie Alm (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 17 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 8, 17, 24–26, 29–31 och 43 samt

avslår motionerna

2018/19:134 av Adam Marttinen m.fl. (SD) yrkande 22,

2018/19:136 av Adam Marttinen m.fl. (SD) yrkandena 27 och 29,

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 41 och 42,

2018/19:1353 av Josef Fransson (SD),

2018/19:2728 av Maria Ferm m.fl. (MP),

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 15, 16 och 18,

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 21,

2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkandena 15 och 20,

2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 6, 7, 12 och 14 samt

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 9 och 11.

Ställningstagande

Den som har nekats uppehållstillstånd i ett slutligt beslut inom ramen för en rättssäker process ska återvända till sitt hemland. Det är grunden för en reglerad invandring. För att få fler att återvända självmant behövs en ökad tydlighet från hela samhället. Det behöver stå klart för den som inte återvänder självmant att ett återvändande kommer att ske genom polisens försorg. Migrationsverkets, Polismyndighetens och Kriminalvårdens insatser på området måste intensifieras. Regeringen måste ge dessa myndigheter i uppdrag att påtagligt öka antalet verkställda utvisningsbeslut.

Säkerheten på förvar måste stärkas. Rymningar från förvaren förekommer återkommande. Personal vittnar om hur droger och vassa föremål enkelt kan smugglas in. Migrationsverket bör få fler och bättre verktyg för att kunna säkerställa säkerheten på förvaren, bl.a. genom bättre möjligheter till kroppsvisitation och till att söka igenom förvarstagnas rum. Vidare bör det vara möjligt att kräva att besökande till förvaren visar id-kort. Så är inte fallet i dag.

Förvar bör användas i större utsträckning. Regelverket för förvar bör skärpas så att beslut om förvar kan bli aktuellt i fler fall, vilket kan åstadkommas genom t.ex. förbättrade riskbedömningar av Migrationsverket. De tidsfrister som finns i dag bör även förlängas.

I dag kan den som nekats uppehållstillstånd få en ny ansökan prövad efter fyra år, vilket kan bidra till att människor håller sig undan myndigheterna. Möjligheten att få en ny asylansökan prövad både i Sverige och på EU-nivå bör begränsas. När det gäller preskriptionstiden i Sverige bör den förlängas från fyra till tio år.

En lagstiftning som i en krissituation ger möjlighet till direktavvisning av asylsökande till ett annat säkert land, och som kan sättas in för det fall det är

påkallat, måste införas. Lagstiftningen ska kunna aktualiseras genom ett rege-
ringsbeslut.

Slutligen bör det övervägas att införa en mer effektiv ordning för invänd-
ning om verkställighetshinder. En invändning på grund av nya skyddsskäl kan
t.ex. framföras direkt till domstol i stället för till Migrationsverket.

45. Verkställighet av avvsnings- och utvisningsbeslut, punkt 17 (SD)

av Paula Bieler (SD), Jonas Andersson i Skellefteå (SD) och Jennie
Åfeldt (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 17 borde ha följande
lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager
detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna

2018/19:134 av Adam Marttinen m.fl. (SD) yrkande 22,

2018/19:136 av Adam Marttinen m.fl. (SD) yrkandena 27 och 29,

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkande 26,

2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkandena 15 och 20,

2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 6, 7, 12 och 14 samt

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 9 och 11 samt

avslår motionerna

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 41 och 42,

2018/19:1353 av Josef Fransson (SD),

2018/19:2728 av Maria Ferm m.fl. (MP),

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 15, 16 och 18,

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 8, 17, 24, 25, 29–31 och
43 samt

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 21.

Ställningstagande

Sverige har de senaste åren haft stora problem med att verkställa beslut om
avvisning och utvisning, samt med ett växande skuggsamhälle bestående av
personer som vistas illegalt i landet. Även denna situation kräver ett
helhetsgrepp med allt från ökade befogenheter för Polismyndigheten och
Migrationsverket, fler förvarsplatser, bättre system för uppsikt av utlänningar
utan uppehållstillstånd och verkställighet av utvisningar. Preskriptionstiden
för Migrationsverkets beslut om avvisning eller utvisning bör avskaffas. För
att förmå fler personer att självmant återvända efter ett beslut om avvisning
eller utvisning är begränsandet av möjligheten att ta del av välfärdssystemen

en viktig komponent. En åtgärd i samma anda kan vara att frysa personens tillgångar (t.ex. bankkonto) till dess att personen lämnat Sverige.

Även reglerna kring ansökan om verkställighetshinder bör förenklas så att uppenbart oggrundade ansökningar kan avvisas direkt. Vidare bör reglerna för förvar ändras så att personer kan tas i förvar direkt när de delges ett avslagsbeslut. När det gäller avtal för utvisningar av utlänningar till säkra länder bör det utredas om särskilda avtal kan ingås med säkra tredjeländer dit utvisning kan ske.

För att kontrollera att utvisningsdömda inte under annan identitet på nytt försöker komma in i landet och få uppehållstillstånd ska foto, fingeravtryck och DNA-prov tas och lagras på obestämt tid. Det bör även tydliggöras i lag att polisen alltid har rätt att använda tvång vid genomförandet av utvisningar.

Under de senaste åren har ett ökande antal utlänningar i olika stadier av asylprocessen gått under jorden och blivit en del av ett växande skuggsamhälle. Under asylprocessen bör därför asylsökande utan undantag hållas under uppsikt. Formerna ska kunna variera beroende på praktiska förhållanden, samhällsekonomiska avvägningar samt behovet av en säker och effektiv asylprocess. Det bör slutligen finnas större möjligheter till att ta asylsökande i förvar. En bedömning bör alltid göras om det finns en förhöjd risk för att någon ska avvika och i förekommande fall ska förvarstagande vara norm.

46. Verkställighet av avvisnings- och utvisningsbeslut, punkt 17 (V)

av Christina Høj Larsen (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 17 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V) yrkandena 41 och 42 samt avslår motionerna

2018/19:134 av Adam Marttinen m.fl. (SD) yrkande 22,

2018/19:136 av Adam Marttinen m.fl. (SD) yrkandena 27 och 29,

2018/19:1353 av Josef Fransson (SD),

2018/19:2728 av Maria Ferm m.fl. (MP),

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD) yrkandena 15, 16 och 18,

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 8, 17, 24–26, 29–31 och 43,

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L) yrkande 21,

2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD) yrkandena 15 och 20,

2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 6, 7, 12 och 14 samt

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD) yrkandena 9 och 11.

Ställningstagande

Förändringen av lagen om mottagande av asylsökande (LMA), som innebär att den som får avslag på sin asylansökan, undantaget barn och barnfamiljer, mister rätten till bistånd och boende utgör det tydligaste exemplet på en lagändring som fått förödande effekter. I juli 2017 hade, enligt uppgifter från Migrationsverket, omkring 6 000 personer fått besked om att deras rätt till bistånd enligt LMA hade upphört. Av dem hade 700 lämnat landet frivilligt. Omkring 2 000 tros ha gått under jorden. Ambitionen att öka återvändandet har därmed knappast uppfyllts. Regelverket bör ses över utifrån erfarenheterna från Röda Korsets arbete med återvändande.

47. Utvisning på grund av brott, punkt 18 (M)

av Maria Malmer Stenergard (M), Katarina Brännström (M), Arin Karapet (M) och Ann-Sofie Alm (M).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 18 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna

2018/19:869 av Edward Riedl (M),

2018/19:1902 av Louise Meijer (M),

2018/19:2639 av Ellen Juntti m.fl. (M),

2018/19:2869 av Tomas Tobé m.fl. (M) yrkandena 6–8,

2018/19:2870 av Tomas Tobé m.fl. (M) yrkande 9 och

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 47–53 och

avslår motionerna

2018/19:136 av Adam Marttinen m.fl. (SD) yrkandena 24–26,

2018/19:523 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkande 7,

2018/19:735 av Richard Jomshof m.fl. (SD) yrkande 23,

2018/19:2594 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 13,

2018/19:2596 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkandena 24 och 25 samt

2018/19:2923 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 20.

Ställningstagande

Tiden för återreseförbud som beslutas med anledning av en utvisning på grund av brott bör förlängas. Det är rimligt att en utländsk person som begått ett allvarligt brott, som grov våldtäkt eller grovt rån, och döms till utvisning får ett återreseförbud på livstid. Dessutom bör straffen för olovlig vistelse efter ett återreseförbud som beslutats med anledning av utvisning på grund av brott

skärpas. Det är angeläget att den som begår brott och utvisas inte återvänder till Sverige i strid med återreseförbudet.

Det är vidare rimligt att frågan om verkställighetshinder avgörs när straffet har avtjänats och inte långt i förväg. Den som inte medverkar till att utvisningen verkställs bör vistas i förvar. Om utvisningen inte kan verkställas av andra skäl bör personen stå under uppsikt.

Åklagare bör alltid yrka på utvisning till följd av brott då förutsättningarna för detta i lagstiftningen bedöms vara uppfyllda.

Slutligen bör frågan om huruvida förutsättningarna för utvisning på grund av brott kan utökas för EU-medborgare ses över. Särskilda regler finns för när EU-medborgare kan utvisas på grund av brott, och i dag är kraven för att utvisning ska vara aktuellt mycket höga.

48. Utvisning på grund av brott, punkt 18 (SD)

av Paula Bieler (SD), Jonas Andersson i Skellefteå (SD) och Jennie Åfeldt (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 18 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motionerna

2018/19:136 av Adam Marttinen m.fl. (SD) yrkandena 24–26 och

2018/19:735 av Richard Jomshof m.fl. (SD) yrkande 23 och

avslår motionerna

2018/19:523 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkande 7,

2018/19:869 av Edward Riedl (M),

2018/19:1902 av Louise Meijer (M),

2018/19:2594 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 13,

2018/19:2596 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkandena 24 och 25,

2018/19:2639 av Ellen Juntti m.fl. (M),

2018/19:2869 av Tomas Tobé m.fl. (M) yrkandena 6–8,

2018/19:2870 av Tomas Tobé m.fl. (M) yrkande 9,

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 47–53 och

2018/19:2923 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 20.

Ställningstagande

Det är inte rimligt att en utlänning ska få stanna i Sverige om personen inte respekterar svenska lagar och regler. Det bör därför vara obligatoriskt att alltid pröva frågan om utvisning när en person som inte är svensk medborgare begått brott i Sverige. Vid grov brottslighet bör det även vara obligatoriskt med utvisning på livstid. Mindre hänsyn bör också tas till den dömdes anknytning

till Sverige. Om det är omöjligt att verkställa utvisningen bör personen placeras i förvar till dess han eller hon lämnar landet.

49. Utvisning på grund av brott, punkt 18 (L)

av Barbro Westerholm (L).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 18 borde ha följande lydelse:

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i reservationen och tillkännager detta för regeringen.

Därmed bifaller riksdagen motion

2018/19:2596 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 25 och avslår motionerna

2018/19:136 av Adam Marttinen m.fl. (SD) yrkandena 24–26,

2018/19:523 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L) yrkande 7,

2018/19:735 av Richard Jomshof m.fl. (SD) yrkande 23,

2018/19:869 av Edward Riedl (M),

2018/19:1902 av Louise Meijer (M),

2018/19:2594 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 13,

2018/19:2596 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 24,

2018/19:2639 av Ellen Juntti m.fl. (M),

2018/19:2869 av Tomas Tobé m.fl. (M) yrkandena 6–8,

2018/19:2870 av Tomas Tobé m.fl. (M) yrkande 9,

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M) yrkandena 47–53 och

2018/19:2923 av Jan Björklund m.fl. (L) yrkande 20.

Ställningstagande

Personer utan svenskt medborgarskap som begår allvarliga brott kan i vissa fall dömas till utvisning efter avtjänat straff. Reglerna för utvisning på grund av brott behöver skärpas. Rassistiska brott och andra hatbrott, grova våldsbrott och sexualbrott liksom våld i nära relationer är exempel på brottslighet som signalerar en form av hot både mot offret och mot andra människor i samma situation. Vid den typen av brott bör frågan om utvisning alltid prövas.

Särskilda yttranden

1. Migrations- och flyktingpolitik, punkt 1 (C)

Johanna Jönsson (C) anför:

Centerpartiet har i detta ärende framställt motionsyrkanden om bl.a. att övriga skyddsbehövande ska kunna få uppehållstillstånd i Sverige och om att underlätta reglerna om spårbyte från asyl till arbetskraftsinvandring. Centerpartiet har tillsammans med Socialdemokraterna, Liberalerna och Miljöpartiet i januari 2019 ingått en sakpolitisk överenskommelse av vilken framgår att en parlamentarisk kommitté om den framtida migrationspolitiken ska tillsättas. Till följd av detta avstår jag för närvarande från att ge uttryck för avvikande uppfattningar i reservationer. Jag och mitt parti kommer dock noggrant att följa det pågående arbetet och inom ramen för överenskommelsen verka för att våra förslag genomförs.

2. Migrations- och flyktingpolitik, punkt 1 (L)

Barbro Westerholm (L) anför:

Liberalerna har i ärendet framställt yrkanden om behovet av blocköverskridande överenskommelser om framtidens migrationspolitik. Liberalerna menar att migrationspolitiken ska bygga på både humanism och realism med fokus på att hjälpa personer som har skyddsskäl. Vidare har vi yrkat på att den tillfälliga asyllagstiftningen ska förlängas till dess en blocköverskridande överenskommelse är på plats och att svensk migrationspolitik måste ligga mer i linje med andra EU-länders. Vi har också en rad yrkanden som rör asylprocessen, mottagandet av asylsökande och frågor kring hedersrelaterat våld och förtryck. Liberalerna har tillsammans med Socialdemokraterna, Centerpartiet och Miljöpartiet i januari 2019 ingått en sakpolitisk överenskommelse av vilken framgår att en parlamentarisk kommitté ska göra upp om den framtida migrationspolitiken, att tillfälliga lagen ska förlängas i två år och att åtgärder för att stoppa hedersbrotten ska vidtas. Till följd av detta avstår jag för närvarande från att i en reservation ge uttryck för en avvikande uppfattning i de frågor som ryms inom överenskommelsen. Jag och mitt parti kommer dock noggrant att följa det pågående arbetet och inom ramen för överenskommelsen verka för att våra förslag genomförs.

3. EU:s asyl- och migrationspolitik, punkt 4 (SD)

Paula Bieler (SD), Jonas Andersson i Skellefteå (SD) och Jennie Åfeldt (SD) anför:

Asyl- och migrationspolitiken är en nationell angelägenhet. Sverigedemokraterna har därför inte väckt några motionsyrkanden inom området EU:s asyl- och migrationspolitik.

4. Rättssäker handläggning i ärenden om skyddsbehov på grund av religiös uppfattning eller sexuell läggning, punkt 9 (SD)

Paula Bieler (SD), Jonas Andersson i Skellefteå (SD) och Jennie Åfeldt (SD) anför:

Vår uppfattning i frågan om förföljelse på grund av tro – särskilt vad gäller konvertiter, könsidentitet och sexuell läggning ligger nära reservanternas och även vi anser att det finns behov av en uppföljning för att säkerställa de grundläggande kraven på rättssäkerhet i asylprocessen. Vi delar emellertid inte uppfattningen att det redan nu finns information som visar på allvarliga rättssäkerhetsbrister i asylprocessen och handläggningen av dessa ärenden. Vår tanke är att en uppföljning ska visa om sådana brister föreligger eller inte. Vi väljer av denna anledning att inte reservera oss under denna punkt.

5. Mottagande av asylsökande, punkt 14 (SD)

Paula Bieler (SD), Jonas Andersson i Skellefteå (SD) och Jennie Åfeldt (SD) anför:

I motion 2018/19:2990 yrkande 15 har vi yrkat att bestämmelserna i anvisningslagen ersätts med ett system där kommuner frivilligt tecknar avtal med Migrationsverket utifrån hur många nyanlända det finns utrymme för. Varje enskild kommuns förmåga att ta emot asylsökande ska vara avgörande för storleken på mottagandet. Samtidigt kan det innebära att kommuner som vill öka befolkningen kan skriva avtal som omfattar fler personer än vad anvisningslagen skulle ha gett. Yrkandet har behandlats i betänkande 2018/19:AU7, varför vi inte i detta betänkande kan reservera oss till förmån för yrkandet.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden 2018/19

2018/19:34 av Richard Jomshof (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten att införa ett system som innebär att asylsökande som kommer till Sverige kan få sina värdesaker beslagtagna med syftet att delfinansiera de asylsökandes uppehälle under asylprocessen och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:36 av Richard Jomshof (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att låta svenska folket få besluta om den svenska invandringspolitiken i en folkomröstning och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:133 av Adam Marttinen m.fl. (SD):

22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skärpta straff för människosmuggling och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:134 av Adam Marttinen m.fl. (SD):

22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utvisning vid terroristbrott och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:136 av Adam Marttinen m.fl. (SD):

12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kriminalisera undangömmande av tillståndslösa invandrare och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utvisning alltid ska prövas och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om obligatorisk utvisning vid grov brottslighet och tillkännager detta för regeringen.
26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utvisning på livstid och tillkännager detta för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om lagring av DNA och personuppgifter och tillkännager detta för regeringen.
29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om lagstöd för tvåågsutvisning och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:174 av Hans Eklind och Lars Adaktusson (båda KD):

2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om information till Migrationsverket om religionens betydelse och konvertiters särskilda utsatthet och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:220 av Jörgen Grubb (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att genomföra en retroaktiv åldersbedömning av de ensamkommande som anlant de senaste fem åren och om att vid uppenbart fusk ska omedelbar utvisning verkställas, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2018/19:266 av Richard Jomshof (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att genomföra en annonskampanj i likhet med vad Danmark gjort i syfte att minska antalet asylsökande och anhöriginvandrare som tar sig till Sverige, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2018/19:297 av Jonas Sjöstedt m.fl. (V):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om att dra tillbaka lagen om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör tillsätta en utredning för att se över utlänningslagen och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utredningen av asylstiftningen bör inkludera en översyn i syfte att stärka skyddet för dem som är mellan 18 och 21 år, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en amnesti bör införas för de ensamkommande barn och unga som varit i Sverige i över ett år, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om att tydliggöra barnspecifika former av förföljelse som flyktinggrund i utlänningslagen och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om att i utlänningslagen stärka barnets rätt att komma till tals och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om inrättande av barnanpassade utredningsenheter på Migrationsverket och tillkännager detta för regeringen.

9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om en tidsgräns för start av asylutredningar som rör barn och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om inrättande av en särskild inspektion för att säkerställa att Migrationsverkets rutiner och riktlinjer tillämpas rättssäkert och enhetligt och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda behoven av ökad kunskap om ensamkommande flickor och specifika asylskäl för gruppen och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör tillsätta en utredning för att noggrant se över rättssäkerheten genom hela asylprocessen och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om att säkerställa att asylprocessen följer EU:s asylprocedurdirektiv och grundläggande krav på rättssäkerhet och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen måste säkerställa att ambitionerna att korta ned handläggningstiderna inte påverkar rättssäkerheten och kvaliteten i asylutredningarna och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör se över regelverket och utbildningskraven för tolkar i asylprocesser samt säkerställa att bristande kunskaper hos tolkar inte drabbar asylsökande på ett orättfärdigt sätt och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om hur rättssäkerheten i exkluderingsärenden kan stärkas och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om att införa krav när det gäller biträdenas kunskaper och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör utreda möjligheten att stärka rätten till biträde för asylsökande som väntas få uppehållstillstånd som alternativt skyddsbehövande och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige inom EU bör verka för en flyktingpolitik som värnar asyrrätten och grundläggande mänskliga rättigheter och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige inom EU bör söka samarbete med de stater som vill ha en mer

- välkomnande och human migrationspolitik och driva detta samarbete kraftfullt och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige inom EU bör verka för att vidarebosättningsförordningen drivs igenom och att den inte används för att sluta avtal liknande det mellan EU och Turkiet eller s.k. humanitarian admission programmes och tillkännager detta för regeringen.
  23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör verka för att avtalet mellan EU och Turkiet sägs upp och tillkännager detta för regeringen.
  24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör verka för att EU slutar finansiera den libyska kustbevakningen och att relationer med Libyen bör bygga på full respekt för asylrätten och mänskliga rättigheter och tillkännager detta för regeringen.
  25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige genom EU och FN:s flyktingorgan (UNHCR) bör agera för en snabb evakuering och vidarebosättning av flyktingar och asylsökande från Libyen och tillkännager detta för regeringen.
  26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige som enskilt land såväl som inom EU och FN bör motverka alla beslut som innebär att asylrätten och flyktingars mänskliga rättigheter kränks och tillkännager detta för regeringen.
  27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör verka för att invånarna i Moria vidarebosätts inom EU och att förhållandena i lägret förbättras kraftigt under tiden och tillkännager detta för regeringen.
  31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen inom EU bör verka för att korta ned listan över visumpfiktiga länder och för att visumkrav inte ska användas för att stänga ute flyktingar och tillkännager detta för regeringen.
  32. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör verka för att EU möjliggör införande av asylvisum och tillkännager detta för regeringen.
  33. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen inom EU bör verka för att transportörsansvaret avskaffas och tillkännager detta för regeringen.
  39. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utredningen av utlänningslagen bör inkludera frågan om vad som gäller i de fall en person åberopar sexuell läggning som asylskäl men dolt sin läggning i ursprungslandet, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
  40. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör säkerställa att Migrationsverket kan erbjuda tolkar med hbtq-kompetens och tillkännager detta för regeringen.

41. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör se över återvändandearbetet utifrån erfarenheterna från Röda Korsets arbete med återvändande och tillkännager detta för regeringen.
42. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag utifrån SOU 2017:84 Upphållstillstånd på grund av praktiska verkställighetshinder och preskription och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:329 av Markus Wiechel (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avskaffa EBO-lagen och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:362 av Markus Wiechel (SD):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att återinföra registreringen av EU-medborgare och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att följa upp dagens rapportering och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:436 av Markus Wiechel och Sara Seppälä (båda SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten med ett system där man tar hänsyn till flyktingars kvalifikationer i samband med vidarebosättning för att möjliggöra en snabbare anpassning och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:483 av Robert Hannah och Arman Teimouri (båda L):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda ifall hbtq-organisationer bör tilldelas större ekonomiskt stöd för att kunna stötta asylsökande hbtq-personer och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att hbtq-certifiera asylboenden och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se till att hbtq-asylsökande får tillgång till lämplig vård för posttraumatiskt stressyndrom (PTSD) och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda ifall hbtq-asylsökande bör placeras i särskilda asylboenden för hbtq-personer och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ingen hbtq-person ska skickas tillbaka till länder där man utsätts för extrem hederskultur, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2018/19:491 av Robert Hannah (L):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda och ersätta möjligheten för asylsökande till eget boende (EBO) med värdigt eget boende (VEBO) och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:516 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur Sverige kan få en mer jämställd asylinvandring och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det svenska kvotsystemet ska prioriteras till utsatta flyktinggrupper, särskilt kvinnor, barn, funktionshindrade och hbtq-personer, och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att särskilda asylboenden för utsatta kvinnor bör upphandlas och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kvinnors säkerhet måste prioriteras på asylboenden och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:523 av Robert Hannah och Juno Blom (båda L):

2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om information på asylboenden och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att principen bör vara att det är den som mobbar, diskriminerar eller förtrycker som ska flyttas från asylboenden och inte den som blir mobbad, diskriminerad eller förtryckt, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att både privat och offentligt styrda asylboenden ska ha handlingsplaner för hur man säkerställer kvinnors samt sexuella och religiösa minoriteters trygghet på asylboenden och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att privat styrda asylboenden genom avtal ska förpliktigas att skydda asylsökande från diskriminering, mobbning och förtryck från andra och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en utredning ska tillsättas för att se hur kvinnors och minoriteters rättigheter och boendesituation i asylboenden kan stärkas samt tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utvisning vid våldsbrott och tillkännager detta för regeringen.

8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda ifall det behövs särskilda boenden för hbtq-personer och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att asylboenden ska ha boendestödjare för att stötta asylsökande och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:601 av Maria Ferm (MP):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ta bort kravet på styrkt identitet vid spårbyte och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ge alla asylsökande rätt att arbeta under asylprocessen och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:622 av Ingela Nylund Watz m.fl. (S):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förbättra situationen för nyanlända flyktingar genom att avskaffa EBO och införa ett s.k. värdigt eget boende och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:735 av Richard Jomshof m.fl. (SD):

23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utvisning av utländska våldtäktsmän och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:756 av Christina Höj Larsen m.fl. (V):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag på hur den grundläggande kapaciteten i asylmottagandet kan ökas och beredskapen för ytterligare tillfälliga påfrestningar stärkas och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag på hur kompetensen i jämställdhets- och hbtq-frågor ska säkerställas på asylboenden och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen i Migrationsverkets regleringsbrev bör ge myndigheten i uppdrag att informera om möjligheterna till undantag från krav på arbetstillstånd i samband med att ansökan om uppehållstillstånd lämnas in och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om att utvidga rätten till arbete så att den omfattar samtliga asylsökande och tillkännager detta för regeringen.

23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag om att införa en möjlighet till permanent uppehållstillstånd för dem som deltar i snabbspår, etableringsinsatser inom bristyrken eller subventionerade anställningar, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att bestämmelsen om att en särskild underrättelse från arbetsgivaren till Skatteverket ska vara ett krav för att en person med tillfälligt uppehållstillstånd ska kunna få permanent uppehållstillstånd bör strykas och tillkännager detta för regeringen.
26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma med förslag som innebär att det sätts stopp för vinstjakten i flyktningmottagandet och tillkännager detta för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör ge Migrationsverket i uppdrag att se över sina rutiner för upphandlingar av boenden så att myndighetens kravspecifikationer följs och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:768 av Boriana Åberg (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att avslå asylansökan för personer som begår brott, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2018/19:869 av Edward Riedl (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om fler utvisningar av utländska medborgare som begår brott i Sverige, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2018/19:1120 av Roger Hedlund m.fl. (SD):

3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avskaffa EBO-lagstiftningen och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:1124 av Edward Riedl (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda en skärpt lagstiftning för brott som begås under pågående asylprocess och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:1353 av Josef Fransson (SD):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att frånta Migrationsverket övervakningsansvaret vid tvångsavvisningar och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:1398 av Maria Ferm m.fl. (MP):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheten till spårbyte för asylsökande företagare och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:1425 av Alexandra Anstrell (M):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att möjliggöra en snabbare handläggning, och eventuell utvisning, av asylsökande som gör sig skyldig till brott och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att möjliggöra en snabbare handläggning, och eventuell utvisning, av ensamkommande som fått åldern uppskriven och begår brott under tiden för asylutredning och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:1898 av Louise Meijer (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillsätta en utredning angående att utvisningspröva hat- och hedersbrott och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:1902 av Louise Meijer (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur fler utländska brottslingar kan dömas till utvisning genom att inte ta lika stor hänsyn till anknytningen till Sverige när utvisningsfrågan prövas och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:1960 av Olle Thorell m.fl. (S):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om avvecklande av EBO-lagen och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:1992 av Magnus Manhammar (S):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om fler lagliga vägar för att söka asyl och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2040 av Jan Björklund m.fl. (L):

14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en gemensam migrationspolitik och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2142 av Hillevi Larsson m.fl. (S):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en trygg integration med reformerad EBO-lagstiftning och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2227 av Maj Karlsson m.fl. (V):

20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen skyndsamt bör ändra lagstiftningen så att kvinnors behov av skydd mot våld och sexuella övergrepp överordnas utlänningslagen, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör se över lagstiftningen så att kvinnor som medverkar i en brottsutredning angående våldsbrott eller sexuella övergrepp ska beviljas tillfälligt uppehållstillstånd så länge förundersökningen eller domstolsprocessen pågår, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör uppdra åt Migrationsverket att utvärdera och analysera de genomförda utbildningarna i genusmedveten asylprövning och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2297 av Åsa Lindhagen m.fl. (MP):

5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förbättra rättssäkerheten för asylsökande hbtq-personer och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2300 av Maria Ferm m.fl. (MP):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kortare väntetider för ensamkommande barn och unga och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en mer rättssäker asylprövning och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en förbättrad boendesituation för ensamkommande barn och unga och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2322 av Maria Ferm m.fl. (MP):

2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att personer som är svårt sjuka eller särskilt utsatta ska ges möjlighet till uppehållstillstånd och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om möjlighet till permanenta uppehållstillstånd och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att unga personer med stark anknytning till Sverige ska ges större möjligheter till uppehållstillstånd i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillsätta en utredning i syfte att se över utlänningslagen för att göra den mer enhetlig, begriplig och rättssäker och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2462 av Lars Beckman och Ellen Juntti (båda M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om avslag och utvisning om brott begås under tiden man är asylsökande och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2469 av Andreas Carlson m.fl. (KD):

4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utvisning bör komma i fråga oftare och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2473 av Andreas Carlson m.fl. (KD):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om fri rörlighet och fattiga EU-medborgare och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2484 av Helena Vilhelmsson (C):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige bör lagstadga om Europakonventionens regler om reflektionstid på 30 dagar för vila och återhämtning för offer för människohandel och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att fler funktioner i den brottsbekämpande kedjan måste ges mandat att identifiera och bevilja reflektionsperiod och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2552 av Rickard Nordin (C):

5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över Migrationsverkets regler så att e-sportare räknas som andra atleter och införa e-sportvisum och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2594 av Jan Björklund m.fl. (L):

12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om barn som söker asyl, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utvisning vid brott med hedersmotiv och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2596 av Jan Björklund m.fl. (L):

23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att domstolen alltid ska pröva frågan om utvisning av personer utan svenskt medborgarskap om straffvärdet är minst sex månaders fängelse och tillkännager detta för regeringen.

24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utvisning av personer utan svenskt medborgarskap ska vara huvudregel vid brott med hedersmotiv och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utvisning av personer utan svenskt medborgarskap alltid ska prövas avseende vissa typer av brott, såsom rasistiska brott och andra hatbrott, grova vålds- och sexualbrott samt våld i nära relationer, och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2597 av Jan Björklund m.fl. (L):

16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om humanitära klausuler för hbtq-personer i asylagstiftningen och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett hbtq-perspektiv inom EU:s asylpolitik och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utvärdering av rättstillämpningen avseende asylsökande hbtq-personer och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tryggheten på asylboenden för hbtq-personer och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om EU:s familjebegrepp och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2639 av Ellen Juntti m.fl. (M):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att betydligt fler utländska medborgare som begår hedersrelaterade brott samt vålds- och sexualbrott ska utvisas och att mindre hänsyn ska tas till deras anknytning till Sverige och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2727 av Maria Ferm m.fl. (MP):

8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att underlätta spårbyte genom att minska tiden den asylsökande behöver ha haft ett arbete för att kunna byta spår, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

2018/19:2728 av Maria Ferm m.fl. (MP):

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att genomföra förslagen i SOU 2017:84 Uppehållstillstånd på grund av praktiska verkställighetshinder och preskription och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2765 av Mikael Oscarsson (KD):

4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ytterligare snabba upp processen när det gäller asylsökande från säkra

länder så att asyltiden inte kan utnyttjas för att begå brott och tillkännager detta för regeringen.

5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utvisning av utländska medborgare som begår brott i Sverige ska komma i fråga i fler fall än i dag och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2768 av Hans Eklind m.fl. (KD):

2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att värna asylrätten genom att föra en ordnad, human och långsiktigt ansvarsfull integrations- och migrationspolitik som erbjuder en fristad för människor på flykt och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om asylansökningsområden och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vikten av korrekta beslutsunderlag i asylprocessen och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka drivkrafterna för asylsökande att medverka till att identiteten fastställs och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att asylsökande ska arbeta 16 timmar i veckan på asylboendet och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att villkoret för identitetshandlingar för att få AT-UND bör tas bort och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa ett fribelopp för asylsökande som får ett reguljärt arbete, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det i utlänningslagen bör införas en huvudregel om tidsbegränsade treåriga uppehållstillstånd för den som har beviljats asyl, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om avvisningar och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utöka antalet återtagandeavtal med viktiga mottagarländer och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förvarstagande och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att inrätta en inspektion för migrationsfrågor och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om uppföljning av lagen avseende personer som riskerar förföljelse på grund av tro,

- kön eller sexuell läggning, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att EBO-lagen bör ses över och att ekonomiska styrmedel bör användas på lämpligt sätt och tillkännager detta för regeringen.
  29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en reformering av Dublinförordningen och tillkännager detta för regeringen.
  30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att alla EU:s medlemsländer ska ta emot fler kvotflyktingar inom ramen för UNHCR:s vidarebosättningsprogram och tillkännager detta för regeringen.
  31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om nödvisum och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2819 av Tobias Billström m.fl. (M, C, KD, L):

5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det för asylsökande ska vara möjligt att jobba från dag ett i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
50. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utvisning på grund av brott bör användas i fler fall och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2839 av Johanna Jönsson m.fl. (C):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska driva att EU tar ett gemensamt och solidariskt ansvar för flyktingmottagande och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över hur man kan utöka möjligheterna för människor att komma till EU och Sverige på laglig väg och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska verka för att asylnpolitiken på EU-nivå är så robust att avtal med tredjeland för att hindra migration inte ska behövas, men att man om sådana avtal ändå sluts verkar för att värna demokratiska principer, grundläggande mänskliga rättigheter, principen om non-refoulement, asylrätten och ett värdigt mottagande, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att personer med särskilt och synnerligen ömmande skäl ska kunna få uppehållstillstånd i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att övriga skyddsbehövande ska kunna få uppehållstillstånd i Sverige och tillkännager detta för regeringen.

7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över hur rättssäkerheten kan stärkas i hbtq- och konvertitärenden och möjligheten att tillsätta en utredning för att se över om det finns ett behov av att förbättra bedömningar av säkerhetsläget i olika länder och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över möjligheten att införa en social prövning i de fall asylsökande vill bo i ett eget boende (EBO), och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att huvudregeln ska vara att asylsökande får ett samordningsnummer och har möjlighet att arbeta från första dagen i Sverige och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att underlätta reglerna kring spårbyte till arbetskraftsinvandring och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2843 av Annika Qarlsson m.fl. (C):

28. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska ha ett tydligt jämställdhetsperspektiv i flyktingmottagande och asylprocesser, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för ett utökat uppdrag till Migrationsverket att med ett jämställdhetsperspektiv förbättra boendetryggheten för asylsökande under deras väntan på beslut och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2861 av Johan Hedin m.fl. (C):

15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att döma till utvisning och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2866 av Tomas Tobé m.fl. (M):

2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över hur reglerna om den fria rörligheten tillämpas i Sverige och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2869 av Tomas Tobé m.fl. (M):

6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den dömdes anknytning till Sverige ska väga mindre tungt när utvisningsfrågan prövas i förhållande till vad som är fallet i dag och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tiden för återreseförbud på grund av brott ska förlängas och tillkännager detta för regeringen.

8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att straffen vid olovlig vistelse efter återreseförbud på grund av brott ska skärpas och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2870 av Tomas Tobé m.fl. (M):

8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att brott med ett straffvärde på sex till tolv månaders fängelse ska kunna leda till utvisning på grund av brott även i fall då återfallsrisk inte föreligger och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över frågan om huruvida förutsättningarna för utvisning på grund av brott kan utökas för EU-medborgare och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2915 av Sofia Damm m.fl. (KD):

14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att uppdra åt Migrationsverket att rikta särskild uppmärksamhet mot utsatta grupper på asylboenden, såsom kvinnor, hbtq-personer och konvertiter, och tillkännager detta för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att nyanlända ska kunna arbeta utan avräkning mot dagersättningen upp till en inkomst om 3 000 kronor brutto i månaden och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2918 av Ulf Kristersson m.fl. (M):

5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om värdigt boende under asyltiden och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att grundläggande kunskaper i svenska språket ska vara ett krav för permanent uppehållstillstånd och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2921 av Johan Forssell m.fl. (M):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska ha en stram, human och långsiktigt hållbar migrationspolitik och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en parlamentarisk utredning om en ny migrationslagstiftning ska tillsättas och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en tillfällig lag som begränsar möjligheten att beviljas uppehållstillstånd i Sverige ska gälla tills en ny migrationslagstiftning är på plats och tillkännager detta för regeringen.

4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tillfälliga uppehållstillstånd som huvudregel ska ingå i en ny migrationslagstiftning och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det för permanent uppehållstillstånd ska ställas krav på grundläggande kunskaper i det svenska språket i en ny migrationslagstiftning och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att vid jobb och egen försörjning i minst ett år ska ett tillfälligt uppehållstillstånd kunna omvandlas till ett permanent uppehållstillstånd i en ny migrationslagstiftning och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska ha en lagstiftning som gör det möjligt att i en krissituation avvisa asylsökande till ett annat säkert land och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att identitetsfrågan ska vara central i asylprocessen och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Migrationsverket och polisen ska kunna dela information i asylprocessen i större utsträckning än i dag och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att asylsökande ska ha skyldigheter som tydligt anges i lag och att det ska leda till konsekvenser om skyldigheterna inte fullgörs och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ordningen för medicinska åldersbedömningar ska vara väl fungerande och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att dagens möjlighet till återkallelse av uppehållstillstånd till följd av oriktiga uppgifter ska användas i större utsträckning och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Migrationsverket ska ges i uppdrag att särskilt driva och prioritera återkallelseärenden och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en översyn av reglerna gällande återkallelse och förlängning av tidsfristen för när det ska krävas synnerliga skäl att återkalla ett uppehållstillstånd och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Migrationsverket, polisen och Kriminalvården ska ges i uppdrag att påtagligt öka antalet verkställda utvisningsbeslut och tillkännager detta för regeringen.

18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Migrationsverket ska ha en förteckning över s.k. säkra länder och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att asylsökande från s.k. säkra länder ska bo på asylboenden under asyltiden och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Migrationsverket ska prioritera asylansökningar som sannolikt kommer att leda till ett avslag och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att pass och andra identitetshandlingar ska kunna tas i beslag i asylprocessen i större utsträckning än i dag och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att dagens möjlighet till beslut om förvar ska användas i större utsträckning och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en utökning av regelverket för förvar, t.ex. genom förlängda tidsfrister, och tillkännager detta för regeringen.
26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkerheten på förvaren ska förstärkas, bl.a. genom bättre möjligheter till kroppsvisitation, och tillkännager detta för regeringen.
29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att fler återtagandeavtal med länder utanför EU ska komma på plats och tillkännager detta för regeringen.
30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att möjligheten att få en ny asylansökan prövad efter ett avslagsbeslut ska begränsas i Sverige och på EU-nivå och tillkännager detta för regeringen.
31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att preskriptionstiden för avslagsbeslut i Sverige ska förlängas från fyra år till tio år och tillkännager detta för regeringen.
32. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att straffen för allvarliga fall av människosmuggling ska skärpas i Sverige och på EU-nivå och tillkännager detta för regeringen.
36. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Migrationsverket ska ges i uppdrag att förbättra kvaliteten i asylutredningar och tillkännager detta för regeringen.
38. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Migrationsverkets verksamhet ska ses över med syftet att förstärka den grundläggande uppgiften att upprätthålla en reglerad invandring och tillkännager detta för regeringen.
39. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stödboenden och schablonersättningar vid mottagande av ensamkommande barn och ungdomar ska användas i ökad utsträckning och tillkännager detta för regeringen.

40. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Statskontoret ska ges i uppdrag att snabbutreda om takpriset för Migrationsverkets boenden bör sänkas och om avtalstiderna för dessa boenden bör förändras och tillkännager detta för regeringen.
41. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Migrationsverket ska driva boenden i egen regi i större utsträckning och tillkännager detta för regeringen.
42. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regelverket för upphandlingar av asylboenden ska ses över och tillkännager detta för regeringen.
43. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en möjlighet att förkorta processen för prövning av verkställighetshinder ska ses över och tillkännager detta för regeringen.
46. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att brott med ett straffvärde på sex till tolv månaders fängelse ska kunna leda till utvisning på grund av brott även i fall då återfallsrisk inte föreligger och tillkännager detta för regeringen.
47. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den dömdes anknytning till Sverige ska väga mindre tungt än i dag när utvisningsfrågan prövas, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
48. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att frågan om huruvida förutsättningarna för utvisning på grund av brott kan utökas för EU-medborgare ska ses över och tillkännager detta för regeringen.
49. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att frågan om verkställighetshinder föreligger ska avgöras i nära anslutning till då utvisning på grund av brott kan bli aktuellt och tillkännager detta för regeringen.
50. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att åklagare alltid ska yrka på utvisning till följd av brott då förutsättningarna för detta i lagstiftningen är uppfyllda och tillkännager detta för regeringen.
51. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tiden för återreseförbud på grund av brott ska förlängas och tillkännager detta för regeringen.
52. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att straffen vid olovlig vistelse efter återreseförbud på grund av brott ska skärpas och tillkännager detta för regeringen.
53. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett skärpt regelverk och tillämpning då utvisning på grund av brott inte kan genomföras i direkt anslutning till fängelsestraffets längd och tillkännager detta för regeringen.
54. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ökat samarbete och erfarenhetsutbyte med övriga Norden på migrationsområdet och tillkännager detta för regeringen.

55. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om harmonisering av migrationslagstiftningen till övriga Norden och tillkännager detta för regeringen.
57. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska fortsätta driva på för ett fungerande EU-gemensamt asylsystem där fattade beslut efterlevs och tillkännager detta för regeringen.
58. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ekonomiska incitament i EU-samarbetet ska användas i större utsträckning och tillkännager detta för regeringen.
63. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska ställa krav på att alla EU:s medlemsstater deltar i och utökar sitt deltagande i FN:s kvotflyktingsystem och tillkännager detta för regeringen.
64. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Sverige ska vara drivande för att dagens EU-gemensamma asylsystem på sikt ersätts med ett nytt EU-gemensamt asylsystem och tillkännager detta för regeringen.
66. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tydliggöra EU-rätten i syfte att förhindra missbruk av den fria rörligheten och tillkännager detta för regeringen.
67. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att strama upp reglerna för när EU-migranter kvalificerar sig till de sociala trygghetssystemen och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2922 av Fredrik Malm m.fl. (L):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om asylrätten och en rättssäker och individuell asylprövning och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av en parlamentarisk utredning om framtidens asylpolitik och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den tillfälliga asyllagstiftningen ska förlängas till dess en blocköverskridande överenskommelse är på plats, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att svensk migrationspolitik måste ligga mer i linje med andra EU-länders och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av en stärkt och harmoniserad asylpolitik på EU-nivå och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om humanitära ventiler och tillkännager detta för regeringen.

8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om alltför korta uppehållstillstånd och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kvotflyktingar, inklusive att fler länder bör uppmuntras att samarbeta med UNHCR för att ta emot kvotflyktingar, och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vikten av en kort asylprocess, särskilt för ensamkommande barn och unga, och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om uppehållstillstånd på grund av gymnasiestudier och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tryggheten för alla på asylboenden inklusive flickor, kvinnor, hbtq-personer samt religiösa minoriteter och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att bryta sysslösheten under asyltiden och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att det måste bli enklare att arbeta och praktisera under asyltiden och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att reformera EBO-lagstiftningen och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om boenden för asylsökande, inklusive en effektivare statlig organisation, och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om återvändande vid avslag på asylansökan och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2923 av Jan Björklund m.fl. (L):

20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att hedersrelaterat våld och förtryck begränsar människors frihet och måste bekämpas genom utvisning och tillkännager detta för regeringen.
32. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att reformera EBO-lagstiftningen och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2984 av Paula Bieler m.fl. (SD):

12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om höjd status på arbetskraftsinvandring och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2986 av Jimmie Åkesson m.fl. (SD):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om grundprinciper för en ansvarsfull migrationspolitik och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett helhetsgrepp kring utlänningslagstiftningen och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om likvärdighet, rättssäkerhet och effektivitet i Migrationsverkets verksamhet och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förstärkta krav på konsekvensanalyser och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förbättrade informationsflöden och samordningsansvar och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en tillfällig lag på garanterad miniminivå och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett pausat mottagande av vidarebosatta flyktingar och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tillfälliga uppehållstillstånd med tydlig koppling till beviljandegrund och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vandelsprövning, hälsokontroll, villkorskännedom samt avsiktsförklaringar och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om regelbundna och automatiserade kontroller av uppehållsgrunder och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om återkallelser av uppehållstillstånd och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förbättrat arbete med verkställandet av avvísningar och utvisningar och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om sanktioner mot andra parter och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en flyktingpolitik baserad på effektivitet och närhetsprinciper och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett förbättrat arbete med återvändande och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2987 av Paula Bieler m.fl. (SD):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kartläggning av skuggsamhället och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kriminalisera undangömmandet av illegala migranter och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avskaffa preskriptionstiden för utvisningsbeslut och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att begränsa möjligheten att ansöka om prövning av verkställighetshinder och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utökad transportörsansvar och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skärpt straff för människosmuggling och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ökat fokus på återkallelse av uppehållstillstånd och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ökade möjligheter till förvarstagning av utlänningar som ska utvisas, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om avtal för utvisningar av utlänningar till säkra tredjeländer och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om registreringskrav av EES-medborgare och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att straffa EU-medlemsstaters missbruk av den fria rörligheten och tillkännager detta för regeringen.

2018/19:2990 av Paula Bieler m.fl. (SD):

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om hjälp i närområdena och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett moratorium för svenskt kvotflyktingmottagande och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om principen om första säkra land och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en informationskampanj gällande villkor i Sverige och tillkännager detta för regeringen.

5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om upprättandet av transitcenter vid gränsen och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ökad prioritering på säkerhetsarbete kring asylsökande och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om större användning och upptagning av biometriska data och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om obligatoriska medicinska åldersbedömningar och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om uppsikt över asylsökande genom olika former av anmälningsplikt och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om slutna asylboenden och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om större möjligheter till förvarstagning och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovsprövad dagersättning och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skärpta beviskrav i asylärenden och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett avskaffande av regleringen av eget boende i lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ersättningskyldighet för skador på boenden och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ökad säkerhet för särskilt utsatta religiösa, etniska och sexuella minoriteter på asylboenden, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ökade krav på asylsökande att medverka och samarbeta i asylprocessen och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att permanenta den del av den tillfälliga lagen som avser tidsbegränsade uppehållstillstånd för skyddsbehövande och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett avskaffande av synnerligen och särskilt ömmande omständigheter och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett avskaffande av den s.k. gymnasielagen och tillkännager detta för regeringen.